

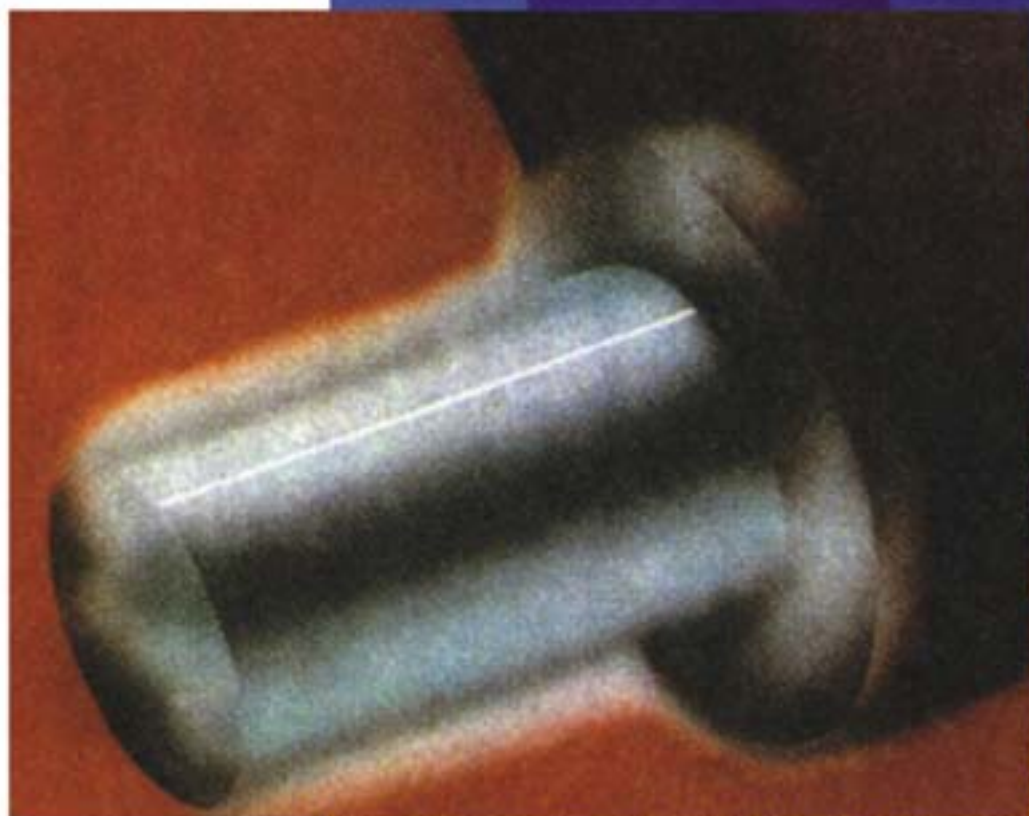
7 (145)

ZIELONA GÓRA PAŹDZIERNIK 2006

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

PODPISANIE
LISTU INTENCYJNEGO
O WSPÓŁPRACY
Z HAINAN

WIZYTA
PREZYDENTA MIASTA
NA UNIWERSYTECIE
ZIELONOGÓRSKIM

XX KONFERENCJA
„TEORIA MASZYN
I MECHANIZMÓW”

UNIwersYTET ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA

ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR PROWADZĄCY
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Marek Dankowski, Agnieszka Gąsiorowska,
Paulina Komorowska-Birger, Lidia Kozdrowska, Dorota Krassowska,
Pola Kuleczka, Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz,
Agnieszka Rożewska, Katarzyna Sanocka, Anna Urbańska,
Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY I ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

PROJEKT OKŁADKI
Bernard Szumocki

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jaroński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku 27 września 2006 r.

Nakład: 1050 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze

Bilans otwarcia	4
Nowa Pani Profesor - Lucyna Słomińska	7
Nagrody i odznaczenia	8
Z obrad Senatu	10
Zarządzenia JM Rektora	11
Czy Uniwersytet Zielonogórski stanie się Uniwersytetem?	14
Projekty unijne na Uniwersytecie Zielonogórskim	16
Ze sportu akademickiego	17
Podsumowanie sezonu 2005-2006	17
Sekcja tenisa stołowego Klubu Uczelnianego AZS UZ w sezonie 2005/2006	18
Zielonogórcy filozofowie na kongresie o Dostojewskim	20
Program Dni Niemieckich na UZ	21
Wiadomości Wydziałowe	22
Wydział Artystyczny	22
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	25
Wydział Ekonomii i Zarządzania	27
Wydział Fizyki i Astronomii	29
Wydział Humanistyczny	30
Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska	32
Wydział Matematyki Informatyki i Ekonometrii	33
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	34
Serwis informacyjny pionu prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą	34
Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości	34
VII Spotkania na Dwa Języki	35
Nowości wydawnicze	36

Unijne pieniądze

Uniwersytet Zielonogórski realizuje projekty unijne na sumę prawie 20 mln zł. To dużo. Wziąwszy pod uwagę fakt, że w wielu przypadkach pieniądze te dla uczelni pozyskali dydaktycy na co dzień nie mający nic wspólnego z administracją, księgowością, zarządzaniem czy promocją, to bardzo dużo! Dzięki tym projektom uczelnia zyskuje naprawdę dużo. Śmiem jednak twierdzić, że pieniądze te można byłoby wykorzystać w jeszcze bardziej efektywny sposób, gdyby już na etapie przygotowywania wniosku jego autorzy mogli uzyskać fachową, merytoryczną pomoc. Bo niby skąd ktoś ma wiedzieć, że na przykład na druk ulotki 10 zł to dużo za dużo, że za 15 tys. zł nie da się zrobić ogólnopolskiej kampanii reklamowej, a umiejętność przygotowania dokumentów finansowych do rozliczenia projektu jest po prostu na wagę złota! Kilku autorów naprawdę dobrze przygotowanych wniosków wielokrotnie powtarzało, że robią to po raz pierwszy i na pewno po raz ostatni! I trudno się dziwić. Każdy kto chociaż raz spróbował, przekonał się, że musi być specjalistą od wszystkiego. A to jest przecież niemożliwe! Przygotowanie wniosku i zwycięstwo w konkursie to dopiero połowa sukcesu. Projekt trzeba jeszcze zrealizować i rozliczyć. Zgodnie z procedurami unijnymi. Każdy kto spróbował wie, że to dosyć skomplikowane.

Już w ub. roku Prorektor ds. Rozwoju zapowiadał zmiany organizacyjne w podległym mu Dziale Analiz. Dział ten miał zostać rozszerzony o kilka osób i miał się nazywać Dział Analiz i Koordynacji Programów Europejskich (Miesięcznik Społeczności Akademickiej 02/2006). Na razie jednak nic się w tym zakresie nie zmieniło.

Przy realizacji tylu projektów, a w perspektywie będzie ich przecież jeszcze więcej, taka jednostka „wdrażająca” wydaje się być niezwykle pożądana! A może by tak wykorzystać doświadczenie tych, którzy mają już realizację i rozliczenie projektu za sobą? Może zechcieliby posłużyć jako gremium doradcze? Zapraszam ich również na łamy miesięcznika. Może ich spostrzeżenia i wnioski ułatwią innym ubieganie się o niemałe przecież pieniądze.

Na lata 2007 – 2013 województwo lubuskie w ramach projektów unijnych otrzymało prawie 500 mln euro. Jest więc o co walczyć. Część tych pieniędzy może trafić na Uniwersytet.

Ewa Sapeńko

Bilans otwarcia

Rok akademicki 2006/2007 na Uniwersytecie Zielonogórskim zainauguruje 18 571 studentów stacjonarnych i niestacjonarnych – I i II stopnia. Z czego 11 308 osób to studenci stacjonarni (dzienni) i 7263 studenci niestacjonarni (zaoczeni). Jest to ponad 2 450 studentów mniej niż przed rokiem. Powodem mniejszej liczby studentów są m.in. zmniejszone limity. I tak dla porównania z rokiem ubiegłym na pierwszy rok (I rekrutacja) przygotowaliśmy:

2005/2006	limit
studia dzienne	3689 miejsc
studia wieczorowe i zaoczne	4006 miejsc
razem	7695 miejsc

2006/2007	limit
stacjonarne	3194 miejsc
niestacjonarne	3950 miejsc
razem	7144 miejsc

A jakie było zainteresowanie kandydatów? W związku z nie zakończoną rekrutacją, opieramy się na wynikach pierwszego naboru:

2005/2006	Liczba kandydatów
studia dzienne	6880 kandydatów
studia wieczorowe i zaoczne	3034 kandydatów

2006/2007	Liczba kandydatów
studia stacjonarne	6847 kandydatów
studia niestacjonarne	3199 kandydatów

Zainteresowanie poszczególnymi kierunkami studiów podczas tegorocznej pierwszej rekrutacji (studia stacjonarne pierwszy stopień):

- *socjologia* [8,3 kandydatów na jedno miejsce]
- *filologia, filologia angielska* [5,7 kandydatów na jedno miejsce]
- *pedagogika* [5,1 kandydatów na jedno miejsce]
- *grafika* [5,1 kandydatów na jedno miejsce]
- *architektura wnętrz* [4,9 kandydatów na jedno miejsce]
- *politologia* [4,3 kandydatów na jedno miejsce]
- *ekonomia* [3,8 kandydatów na jedno miejsce]
- *filologia, filologia germańska* [3,4 kandydatów na jedno miejsce]
- *jazz i muzyka estradowa* [3,3 kandydatów na jedno miejsce]
- *filologia polska* [2,2 kandydatów na jedno miejsce]
- *historia* [2 kandydatów na jedno miejsce]
- *biologia* [prawie 2 kandydatów na jedno miejsce]
- *ochrona środowiska* [prawie 2 kandydatów na jedno miejsce]
- *malarstwo* [prawie 2 kandydatów na jedno miejsce]

Z powyższego zestawienia wynika, że zainteresowanie kierunkami technicznymi i ścisłymi jest niewielkie. Gdybyśmy porównali je z latami ubiegłymi to przekonalibyśmy się, że spada z roku na rok. Jeszcze w ubiegłym roku wśród najbardziej obleganych przez kandydatów kierunków była chociażby *informatyka, elektronika i telekomunikacja* czy *inżynieria środowiska*. Dziś na tych kierunkach może nie ma kłopotów z wypełnieniem limitów, ale trudno powiedzieć, że cieszą się dużą popularnością. Ponieważ rekrutacja tak naprawdę dopiero się kończy, nie będziemy prezentować tutaj dalszych porównań, ponieważ mogą one dać wypaczony obraz. Rekrutację na rok 2006/2007 przedstawimy więc w następnym numerze.

Niezmiennie od lat najliczniejszym kierunkiem na naszej uczelni - w nadchodzącym roku akademickim 3 481 studentów - jest *pedagogika. Zarządzanie i marketing* z 1679 studentami jest na drugim miejscu. Później są: *politologia* - 1116 i *informatyka* - 1117 studentów. Blisko 1000 studentów jest na: *filologii polskiej* - 938, *historii* (895), *zarządzaniu i inżynierii produkcji* (827), *edukacji techniczno-informatycznej* (783), *budownictwie* (762) i *socjologii* (718). *Mechanika i budowa maszyn* to 650 studentów, *filologia germańska* 648, *inżynieria środowiska* 616, *matematyka* 567, a *ochrona środowiska* 542 studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Powyżej 300 studentów jest na: *filologii angielskiej* (370), *elektrotechnice* (365), *elektronice i telekomunikacji* (360), *informatyce i ekonometrii* (312). Poniżej 300 studentów mają kierunki: *filozofia* (270), *architektura wnętrz* (182), *filologia rosyjska* (173), *malarstwo* (126), *edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej* (121), *edukacja artystyczna w zakresie sztuki plastycznej* (115), *fizyka* (105), *filologia francuska* (84), *astronomia* (74), *jazz i muzyka estradowa* (46), *grafika* (75) i *fizyka techniczna* (11).

Najliczniejszym wydziałem jest Wydział Humanistyczny, gdzie nowy rok akademicki rozpocznie 4494 osób.

- WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY st. - 2785; nst. - 1709 razem: 4494 studentów
- WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH st. - 2258; nst. - 1941 razem: 4199 studentów
- WYDZIAŁ MECHANICZNY st. - 1284; nst. - 1108 razem: 2392 studentów
- WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI st. - 1207; nst. - 635 razem: 1842 studentów
- WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA st. - 1078; nst. - 721 razem: 1799 studentów
- WYDZIAŁ INŻYNIERII ŁĄDOWEJ I ŚRODOWISKA st. - 716; nst. - 664 razem: 1380 studentów
- WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII st. - 716; nst. - 236 razem: 952 studentów
- WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY st. - 416; nst. - 249 razem: 665 studentów
- WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII st. - 190; nst. - 0 razem: 190 studentów

Dotychczas 20 kierunków zostało pozytywnie ocenionych przez państwową Komisję Akredytacyjną [w roku 2005/2006 były to: *filologia polska* (2005), *filo-*

logia (2005) filologia germańska, politologia (2005), filozofia (w 2004 na 5 lat kierunek oceniony pozytywnie przez Uniwersytecką Komisję Akredytacyjną), budownictwo (2005), pedagogika (2005), socjologia (2005), edukacja techniczno – informatyczna (2005), mechanika i budowa maszyn (2006), zarządzanie i inżynieria produkcji- jedyna warunkowa ocena (2005)], do oceny zostało jeszcze tylko 11 kierunków, w tym dwa nowoutworzone: *biologia i ekonomia*.

Mówiąc o nowościach nie sposób pominąć kończących się inwestycji. Zakończono przebudowę i rozbudowę budynku Obserwatorium - Centrum Astronomii UZ: wieżę zwieńczono kopułą, zamontowano teleskop, wymieniono stolarkę okienną i drzwi, odnowiono elewację, przebudowano taras widokowy, przebudowano zasilenie energetyczne i rozbudowano sieć logiczną. Dofinansowanie ze środków Miasta Zielona Góra wyniosło 260.300 zł.

Na nową siedzibę od dawna czeka już Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska. Nareszcie nowy obiekt został oddany do użytku. Obiekt przeznaczony jest na siedzibę Instytutu Budownictwa oraz Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska, salę Rady Wydziału oraz dziekanat i pomieszczenia administracji WILiŚ.

W siedmiokondygnacyjnym budynku znajdują się laboratoria naukowe i dydaktyczne, sale seminaryjne, sale wykładowe i kreślarnie. Najwyższe kondygnacje przeznaczono na pokoje pracownicze. W nowo oddanym budynku znajduje się też Hala Laboratoryjna przeznaczona na cele badawcze wielkogabarytowych elementów konstrukcyjnych. Obiekt zostanie wyposażony w suwnicę o udźwigu 50 kN.

Nowy budynek powstał przy starym laboratorium Instytutu Budownictwa, które zmodernizowano i teraz mieszczą się tam ponownie laboratoria i część pomieszczeń administracyjnych.

Projekt zakładał, że w obiekcie będzie się kształciło 600 studentów stacjonarnych i 290 niestacjonarnych w: 10 salach seminaryjnych, 8 laboratoriach (+ Hala Laboratoryjna), 2 kreślarniach, 5 salach dydaktycznych i 4 salach wykładowych (2 sale 80-osobowe; 1 sala – 120-osobowa i 1 sala 150-osobowa). Natomiast dla pracowników naukowych przeznaczono 60 pokoi, które znajdują się na najwyższych kondygnacjach w tzw. strefie ciszy.

Budynek jest w całości dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Na poszczególne kondygnacje można dostać się 4 windami przystosowanymi dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Sale wykładowe i seminaryjne tak ukształtowano, aby umożliwić wjazd i wygodne ustawienie wózka inwalidzkiego, i oczywiście toalety na każdej kondygnacji umożliwiające korzystanie osobom niepełnosprawnym ruchowo.

Ogółem powierzchnia użytkowa wynosi 9 975,2 m², a powierzchnia całkowita 11 799,9 m²

Kubatura całego obiektu to 45 363,6 m³ (część modernizowana: 5050,0 m³; część laboratoryjno-dydaktyczna: 35 689,5 m³; hala laboratoryjna: 4 624,1 m³).

Autorem projektu jest Autorska Pracownia Architektoniczna „PROJEKT” z Zielonej Góry, wykonawcą natomiast jest Mostostal Warszawa S.A.

Cała inwestycja (z pierwszym wyposażeniem) będzie kosztowała prawie 31 mln zł. Z tego Ministerstwo przekazało 4,8 mln zł, KBN 5,0 mln zł, a samorząd, czyli Miasto Zielona Góra dofinansuje inwestycję w kwocie 6 mln. zł.

Zakończono też prace adaptacyjne pomieszczeń na Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości. Zadanie dofinansowane było ze środków UE w wysokości 225 tys. euro, natomiast samorząd na ten cel przekazał 500 tys. zł. Przebudowa pozostałej części obiektu dydaktycznego (WELiT) wraz z zagospodarowaniem terenu stanowić będzie II etap zadania inwestycyjnego.

Rozpoczęto też modernizację budynku przy ul. Licealnej gdzie w przyszłości będzie się mieścić Rektorat UZ. I etap robót przewiduje remont elewacji i przebudowę dachu, a w następnej kolejności już modernizację i adaptację budynku. Na ten cel uniwersytet otrzyma z miasta dofinansowanie w wysokości 2,5 mln zł. 15 września br. Prezydent Bożena Ronowicz i Rektor UZ prof. Czesław Osękowski podpisali stosowne porozumienia.

Tyle o inwestycjach już zakończonych, a co w planach? W planach znalazła się Biblioteka Uniwersytecka - obiekt zostanie zlokalizowany w kampusie B. Projekt już jest! Rozpoczęcie prac? W przyszłym roku - taki jest plan.

Nie tylko nowe zadania są realizowane na UZ, należy też zadbać o to co jest. Rozpoczęła się już adaptacja i przebudowa obiektu Collegium Neofilologicum dla potrzeb osób niepełnosprawnych. Nareszcie zostanie zamontowana winda, a w całym budynku znikną bariery architektoniczne uniemożliwiające osobom niepełnosprawnym ruchowo poruszanie się po obiekcie.

Cały czas trwają też remonty w akademikach: „Wcześniak”, „Rzepicha”, „Ziemowit”, a w planach są kolejne. W tym roku do dyspozycji studentów jest niezmiennie 8 akademików i 2 255 miejsc w jedno-, dwu-, trzy-, i czteroosobowych pokojach. W obydwu kampusach Uniwersytet posiada 18 obiektów dydaktycznych o łącznej powierzchni prawie 70 tys. m². Poza tym w mieście jest jeszcze 5 budynków będących własnością uczelni o powierzchni 8800 m².

Wykłady i ćwiczenia będą się odbywały w 108 salach wykładowych, 46 salach seminaryjnych, 225 laboratoryjnych i 115 ćwiczeniowych. Zajęcia poprowadzi 1092 nauczycieli akademickich – 87 profesorów tytularnych, 142 profesorów nadzwyczajnych UZ, 26 adiunktów z habilitacją, 336 adiunktów, 61 starszych wykładowców z doktoratem, 70 starszych wykładowców, 41 asystentów z doktoratem, 263 asystentów, 15 lektorów, 50 wykładowców i 1 instruktor. Administracyjną obsługą całości będzie się zajmowało 800 pracowników nie będących nauczycielami.

W roku akademickim 2005/2006 42 osoby uzyskały stopień naukowy doktora, 3 osoby – stopień naukowy doktora habilitowanego, a 2 oczekuje na zatwierdzenie habilitacji. W okresie tym również 2 pracowników uczelni uzyskało tytuł naukowy profesora (prof. dr hab. Lucyna Słomińska oraz prof. dr hab. Grzegorz Gabryś).

W roku akademickim 2005/2006 na prowadzonych przez uniwersytet 4-letnich studiach doktoranckich na trzech wydziałach kształciło się 75 słuchaczy (*informatyka/elektrotechnika, historia i matematyka*). W tym roku poza wymienionymi już dyscyplinami uruchomiono dzienne studia doktoranckie w dyscyplinach: *budownictwo/inżynieria środowiska oraz fizyka/astronomia*.

W ramach współpracy bilateralnej Uniwersytet Zielonogórski ma podpisane 20 umów z uczelniami na całym świecie. Tylko w ub. roku 220 pracowników wzięło udział w międzynarodowych konferencjach i sympozjach, a 240 studentów w ramach umów między uczelniami z Rosji, Niemiec, Francji wyjechało na praktyki studenckie i wzięło udział w konferencjach, seminariach, szkoleniach w ramach AEGEE, warsztatach studenckich - oprócz wymiany Socrates/Erasmus. Z Programu, w ramach którego uczelnia otrzymała 138.670 euro, skorzystało natomiast:

- studenci wyjeżdżający – 56 osób,
- studenci przyjeżdżający – 5 osoby,
- wyjazdy pracowników naukowo dydaktycznych *Teaching Staff* – 10 osób,
- przyjazdy pracowników – 7 osób.

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego jest największą biblioteką naukową w regionie. Zbiory biblioteki liczą 829.514 jednostek – 461.496 wol. książek, 300.125 jedn. zbiorów specjalnych (starodruków, zbiorów graficznych, kartograficznych, audiowizualnych, dokumentów życia społecznego, mikrofilmów i mikrofisz, norm, patentów), 67.893 wol. wydawnictw ciągłych. Biblioteka prenumeruje na bieżąco 1.484 tytuły czasopism w wersji drukowanej – 1.228 krajowych, 256 zagranicznych, a niezależnie od tego także 17.000 tytułów czasopism wydawnictw Springera, Kluwera, Elseviera i Academic Press oraz programów EIFL/EBSCO i EIFL/PROQUEST w wersji elektronicznej. Biblioteka oferuje swoim czytelnikom 55 baz danych z zakresu nauk humanistycznych, społecznych, technicznych, ścisłych i ekonomicznych w wersji elektronicznej.

W ciągu roku zbiory biblioteczne powiększyły się o 25.723 jednostki – 13.020 wol. książek, 2.436 wol. czasopism, 10.267 jedn. zbiorów specjalnych, pozyskanych w drodze zakupu, wymiany i darów.

Do Biblioteki zapisanych jest 21.621 osób (o 2.200 więcej w stosunku do roku ubiegłego). Średnio ko-

rzysta z niej dziennie ponad 1.300 osób. W ciągu roku czytelnicy odwiedzili Bibliotekę 396.056 razy, korzystając z 504.381 zbiorów. Niezależnie od tego:

- z baz danych, czasopism elektronicznych i innych serwisów oferowanych przez Bibliotekę on-line, skorzystało ok. 25 tys. osób,
- w Zielonogórskiej Bibliotece Cyfrowej, ZBC odnotowanych było 460.000 odwiedzin (ze zbiorów biblioteki wirtualnej korzysta dziennie średnio ok. 1.200 osób),
- 17.756 osób korzystało z pracowni internetowej Biblioteki,
- z internetowego serwisu bibliotecznego skorzystało ponad 120.000 osób,
- ok. 55.000 czytelników wypożyczyło książki zdalnie poprzez internetowy OPAC WWW.

W Bibliotece działa komputerowy system zarządzania biblioteką PROLIB, pozwalający na pełną automatyzację procesów bibliotecznych. Biblioteczna sieć komputerowa liczy 139 stanowisk. Elektroniczny katalog biblioteczny obejmuje ok. 320.000 opisów. Baza dorobku naukowego pracowników uczelni SKEP rejestruje 18.300 publikacji.

Biblioteka Uniwersytecka pełni funkcję ośrodka informacji naukowej zapewniającego dostęp do informacji o krajowych i światowych osiągnięciach naukowych. Pełni też dla całego regionu rolę Regionalnego Ośrodka Informacji Patentowej, przy którym działa Zespół Rzeczników Patentowych oraz Regionalnego Ośrodka Informacji Normalizacyjnej, z obsługującym region Punktem Informacji Normalizacyjnej. Zbiór norm, patentów i wzorów użytkowych, liczący ok. 182.000 jedn., należy do największych w województwie lubuskim.

Kolejny rok swoją oryginalną i nowatorską ideą kontynuuje Artoteka. Jej celem jest tworzenie kolekcji artystycznych a także organizowanie działań otwartych dla środowiska. Artoteka Grafiki realizuje i kontynuuje rozpoczęty w 2002 r. artystyczny projekt pt. Grafika na tle sztuki XX i XXI wieku – problem artykulacji w sztuce nowych mediów. Jest to cykl wystaw, spotkań i seminariów z najwybitniejszymi twórcami polskimi i zagranicznymi.

Biblioteka jest organizatorem wielu ważnych wystaw, spotkań oraz działań wspierających procesy naukowe i dydaktyczne swojego środowiska oraz regionu.

Od października 2005 r. Biblioteka tworzy Zielonogórską Bibliotekę Cyfrową, której celem jest szeroki zdalny dostęp do źródeł wiedzy, zasobów edukacyjnych, cyfrowych kopii najcenniejszych zabytków kultury piśmienniczej, kolekcji dzieł sztuki oraz materiałów regionalnych. W zbiorach ZBC znajduje się 800 dokumentów, które obejmują m.in. rozprawy doktorskie i habilitacyjne, czasopisma akademickie, publikacje pracowników uczelni, a także cenne zasoby BU (m.in. rękopisy, starodruki, mapy, dzieła sztuki, wydawnictwa podziemne, itp.)

Biblioteka współpracuje z 200 bibliotekami, galeriami, instytucjami naukowymi i kulturalnymi w kraju i zagranicą. Pozyskuje też dary od instytucji i osób prywatnych. W 2005 roku BU otrzymała w ramach darów i wymiany zbiory o wartości 460.455 zł.

Biblioteka jest członkiem sześciu ogólnopolskich konsorcjów akademickich, współfinansujących do-

stęp do baz danych i e-czasopism. Należy też do grupy 21 bibliotek tworzących bazę zawartości polskich czasopism technicznych BAZTECH. Jest członkiem Polskiego Konsorcjum Bibliotek Cyfrowych, którego celem jest zapewnienie powszechnego i swobodnego dostępu do zasobów cyfrowych bibliotek akademickich w kraju

Od roku Biblioteka Uniwersytecka współpracuje z Biblioteką Branderburgische Technische Universität w Cottbus w ramach programu **Inicjatywy Wspólnotowej Interreg III A**, zmierzającego do integracji europejskiej. efektem współpracy, jest wspólna platforma cyfrowa oparta na wymianie informacji, zbiorów, doświadczeń i usług obu środowisk akademickich.

W roku akademickim 2005/2006 w Centrum Komputerowym rozbudowana została sieć światłowodowa o nowe węzły, a między innymi: Centrum Astronomii, DS U Lecha, Wydział Artystyczny, Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska. Obecnie najważniejsze obiekty Uniwersytetu są połączone łączyami światłowodowymi. Zgłoszono wniosek do Urzędu Marszałkowskiego na pozyskanie środków unijnych w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR) na modernizację sieci ZielMAN w Zielonej Górze pod tytułem *Projekt Modernizacji Zielonogórskiej Miejskiej Sieci Szerokopasmowej ZielMAN w Zielonej Górze – ZielMAN 2*, który został przyjęty na kwotę 850.000 zł. Podpisana została umowa z wojewodą lubuskim na realizację tego projektu. Przygotowano też projekt rozbudowy Akademii CISCO o nowy moduł szkolenia w zakresie budowy lokalnych sieci bezprzewodowych oraz powołano nową Akademię Regionalną i Lokalną szkolącą w zakresie podstaw budowy sieci bezprzewodowych (Fundamentals of Wireless LAN), która rozpocznie działalność w roku akademickim 2006/2007,

W minionym roku akademickim Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii (CPTT) realizowało projekt w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego (ZPORR), Priorytet II – Wzmocnienie Zasobów Ludzkich w Regionach, Działania 2.6 Regionalne Strategie Innowacyjne i transfer wiedzy nt. *Regionalna Sieć Transferu Technologii – RSTT*. Jest to pierwszy na uniwersytecie projekt z funduszy ZPORR. Dotyczy on stworzenia Regionalnej Sieci Transferu Technologii w oparciu o potencjał Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz podmiotów gospodarczych w regionie. Przyznana kwota dotacji wyniosła 127.615 zł.

W 2005 r. uczelnia otrzymała dotację na badania własne w wysokości 1 074 000 zł (realizowano 78 tematów badawczych), a z ówczesnego Ministerstwa Nauki i Informatyzacji środki finansowe na realizację prac naukowych w ramach projektów badawczych w wysokości:

- projekty badawcze: 1.268.808 zł,
- projekty celowe: 107.191 zł.

Z uzyskanej dotacji finansowano realizację ogółem 31 tematów badawczych (w 2005 r. zakończonych zostało 7 projektów).

Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego wydała 65 tytułów (w tym 5 habilitacji) w ogólnym nakładzie 15 445 egzemplarzy.

Oficyna Wydawnicza UZ, podobnie jak kilkadziesiąt jednostek wydawniczych z innych uczelni w kraju, jest członkiem Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych, siedziba którego znajduje się na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

esa

Nowa Pani Profesor

Tuż przed wakacjami Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński nadał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych Pani dr hab. Lucynie Słomińskiej (dziedzina i dyscyplina naukowa: technologia żywności; specjalność naukowa: biotechnologia skrobi).

Profesor Słomińska urodziła się w Poznaniu, tam też odbyła całą edukację. Po studiach zarówno rozprawa doktorska jak i habilitacyjna obronione zostały także w Poznaniu na Akademii Rolniczej na Wydziale Technologii Żywności.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskała w 1974 r. - temat rozprawy doktorskiej: *Opracowanie metod technologicznych i określenie efektów konserwowania produktów rolno-spożywczych przy wybranych sposobach kiszenia*. Promotor: prof. dr hab. K. Szebiotko.

Natomiast stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie technologii żywności i żywienia – biotechnologia przemysłu ziemniaczanego uzyskała w 1994 r. Temat rozprawy: *Scukrzanie skrobi wybranymi preparatami enzymatycznymi*.

Pani Profesor na Uniwersytecie Zielonogórskim pracuje od samego początku (wcześniej związana była z Wyższą Szkołą Pedagogiczną) w Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska na Wydziale Inżynierii Ładowej i Środowiska.

Profesor Słomińska pracuje także w Centralnym Laboratorium Przemysłu Ziemniaczanego w Luboniu.

Na rozmowę z Panią Profesor zapraszamy czytelników do listopadowego numeru Miesięcznika.

esa

Nagrody i odznaczenia

Nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Z przyjemnością informujemy, że Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wyróżnił nagrodami, za osiągnięcia uzyskane w 2005 roku, następujące osoby:

- **Dr. hab. Michaiła Kotina, prof. UZ** – nagroda indywidualna za monografię pt.: *Die Sprache in statu movendi. Sprachentwicklung zwischen Kontinuität und Wandel. Erster Band: Einführung – Nomination – Deixis*
- **Dr. hab. inż. Edwarda Walickiego, prof. UZ** – nagroda indywidualna za książkę pt.: *Reodynamika smarowania łożysk ślizgowych*
- **Dr. Macieja Witka** – nagroda indywidualna za książkę pt.: *Prawda, język i poznanie z perspektywy deflacyjizmu. Analiza krytyczna*
- **Dr. Rafała Ciesielskiego** – nagroda indywidualna za monografię pt.: *Refleksja estetyczna w polskiej krytyce muzycznej Dwudziestolecia międzywojennego*
- **Dr. Grażynę Mazurkiewicz** – nagroda za wyróżniającą się rozprawę doktorską pt.: *Geometria rozkładów słabo stabilnych i rozkładów pseudo-izotropowych*

oraz zespół w składzie:

- **Prof. dr hab. inż. Marian Adamski**
- **Dr inż. Andrei Karatkevich**
- **Dr inż. Marek Węgrzyn**

za książkę pt.: *Design of Embedded Control Systems*

Nagrody Rektora dla nauczycieli akademickich za osiągnięcia uzyskane w 2005 roku

Za osiągnięcia naukowe uzyskane w 2005 r. JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego przyznał następujące nagrody:

• Nagrodę indywidualną I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Prof. dr hab. inż. Kuczyński Tadeusz
2. Prof. dr hab. Maciejewski Andrzej
3. Prof. dr hab. Matkowski Janusz
4. Prof. dr hab. Nowak Andrzej
5. Prof. dr hab. Nowak Marian
6. Prof. dr hab. Zdrenka Joachim
7. Dr hab. Chałubiński Mirosław, prof. UZ
8. Dr hab. Jerzak Leszek, prof. UZ
9. Dr hab. Małkiewicz Andrzej, prof. UZ
10. Dr hab. inż. Marciniowski Jakub, prof. UZ

• Nagrodę indywidualną I-go stopnia za osiągnięcia artystyczne otrzymała:

1. I st. kw. art. Tarasiewicz-Ciesielska Bogumiła

• Nagrodę zespołową I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. Malinowski Andrzej
Dr hab. Asienkiewicz Ryszard, prof. UZ
Dr hab. Tatarczuk Józef, prof. UZ
Dr Wandycz Artur
2. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. inż. Korbicz Józef
Dr hab. inż. Obuchowicz Andrzej, prof. UZ
Dr inż. Patan Krzysztof
Dr inż. Witczak Marcin
Mgr inż. Prętki Przemysław
3. Zespół w składzie:
Dr hab. inż. Bydałek Adam, prof. UZ
Dr hab. inż. Lipnicki Zygmunt, prof. UZ
Mgr inż. Schlafka Paweł

• Nagrodę indywidualną II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Prof. dr hab. inż. Galicki Mirosław
2. Prof. dr hab. Garbaczewski Piotr
3. Prof. dr hab. Kisielewicz Michał
4. Prof. dr hab. Koćwin Lesław
5. Prof. dr hab. Okrański Wojciech
6. Dr hab. Dudek Mieczysław, prof. UZ
7. Dr hab. Frydryczak Beata, prof. UZ
8. Dr hab. inż. Jagielski Jan, prof. UZ
9. Dr hab. Kluźniak Włodzimierz, prof. UZ
10. Dr hab. Ksenicz Andrzej, prof. UZ
11. Dr hab. Latanowicz Lidia, prof. UZ
12. Dr hab. Rongińska Tatiana, prof. UZ
13. Dr hab. inż. Sadecka Zofia, prof. UZ
14. Dr Benyskiewicz Krzysztof
15. Dr Jędrzykowski Jacek
16. Dr inż. Kowal Marek
17. Dr Kuczer Jarosław
18. Dr inż. Kułyk Piotr
19. Dr Małachowski Ryszard
20. Dr inż. Michta Emil
21. Dr Mróz Tomasz
22. Dr Najbar Bartłomiej
23. Dr Papiór Elżbieta
24. Dr Roszkowska Martyna
25. Dr inż. Rybakowski Marek
26. Dr Samulczyk-Pawluk Teresa
27. Dr Sługocki Waldemar
28. Dr Szafer Katarzyna
29. Dr Śnichur Janusz
30. Dr Trzop Beata
31. Dr Zawodniak Joanna

• Nagrodę zespołową II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. Rozmej Piotr
Dr Karczewska Anna
2. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. Gil Janusz
Prof. dr hab. Melikidze George
3. Zespół w składzie:
Dr hab. Borawski Stanisław, prof. UZ
Prof. dr hab. Bugajski Marian
Dr Hawrysz Magdalena
4. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. inż. Korotyeyev Igor
Dr hab. inż. Fedyczak Zbigniew, prof. UZ
Dr hab. inż. Kempki Adam
Dr inż. Smoleński Robert
Dr inż. Sozański Krzysztof
5. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. inż. Barkalov Alexander
Dr hab. inż. Titarenko Larysa
Dr inż. Węgrzyn Agnieszka
Mgr inż. Bukowiec Arkadiusz
Mgr inż. Wiśniewski Remigiusz
6. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. inż. Gałkowski Krzysztof
Dr inż. Sulikowski Bartłomiej
Mgr inż. Cichy Błażej
Mgr inż. Bochniak Jacek
Mgr inż. Hładowski Łukasz
7. Zespół w składzie:
Dr hab. inż. Krasicka-Cydzik Elżbieta, prof. UZ
Dr inż. Głazowska Izabela
Mgr inż. Kierzkowska Agnieszka
Mgr inż. Michalski Mariusz
Inż. Maciejewska Ewa
8. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. inż. Stryjski Roman
Dr inż. Jakubowski Julian
Dr inż. Kłos Sławomir
Dr inż. Saniuk Sebastian

- Dr inż. Woźniak Waldemar
Mgr inż. Patalas Justyna
9. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. Romankiewicz Ferdynand
Dr hab. Mutwil Jerzy, prof. UZ
Mgr inż. Kujawa Krzysztof
Mgr inż. Romankiewicz Remigiusz
Zamajski Wojciech (student)
 10. Zespół w składzie:
Prof. dr hab. Feldsztein Eugeniusz
Mgr inż. Maruda Radosław
 11. Zespół w składzie:
Dr hab. Pietrulewicz Bogusław, prof. UZ
Dr Korcz Iwona
- Nagrodę **za rozprawę habilitacyjną** otrzymała:
1. Dr hab. Komorowska-Birger Paulina
 - Nagrodę **za doktorat z wyróżnieniem** otrzymali:
1. Dr inż. Adamczyk Janusz
2. Dr inż. Baroń-Polańczyk Eunica
3. Dr Dziedzic Beata
4. Dr inż. Kaliszuk Joanna
5. Dr inż. Kuczewski Bartosz
6. Dr Nowak Magdalena
7. Dr inż. Ratajczak Małgorzata
8. Dr inż. Węclewski Sebastian
 - Nagrodę **indywidualną I-go stopnia w dziedzinie dydaktycznej** otrzymał:
1. Dr hab. inż. Gil Józef, prof. UZ
 - Nagrodę **zespołową II-go stopnia w dziedzinie dydaktycznej** otrzymali:
1. Prof. dr hab. Piechowiak Topolska Barbara
2. Dr Górski Adam
 - Nagrodę **za całokształt dorobku naukowego** otrzymali:
1. Prof. Bukowski Mirosław
2. Prof. dr hab. Benyskiewicz Joachim
3. Prof. Jackowski Tadeusz
4. Dr hab. Kalita Zdzisław, prof. UZ
5. Prof. dr hab. Kargul Józef
6. Prof. dr hab. Kargulowa Alicja
7. Dr hab. Orzełek-Bujak Regina, prof. UZ
8. Prof. dr hab. inż. Rohatyński Ryszard
 - Nagrodę **indywidualną za osiągnięcia organizacyjne** otrzymali:
1. Prof. dr hab. inż. Korbicz Józef
2. Dr hab. Cegielski Andrzej, prof. UZ
3. Dr hab. inż. Fic Daniel, prof. UZ
4. Dr hab. Izdebski Zbigniew, prof. UZ
5. Dr hab. inż. Kowal Edward, prof. UZ
6. Dr hab. Nowicki Anatol, prof. UZ
7. Dr hab. Osmańska-Furmanek Wielisława, prof. UZ
8. Dr hab. inż. Pieczyński Andrzej, prof. UZ
9. Dr hab. Rybiński Longin, prof. UZ
10. Dr hab. Strzyżewski Wojciech, prof. UZ
11. Dr hab. Tuchowski Andrzej, prof. UZ
12. Dr hab. Urbanowski Krzysztof, prof. UZ
13. Mgr Trychoń-Cieślak Katarzyna
14. Mgr Barbara Krzeszewska-Zmyślony
15. Mgr Pacewicz-Johansson Jolanta
16. Mgr Olechnowicz Krystyna
 - Nagrodę **zespołową za osiągnięcia organizacyjne** otrzymali:
1. Zespół w składzie:
Mgr Sajnog Jacek
Mgr Wyder Ryszard
Dr Skorupka Ewa
Mgr Maciejak Anna
 - Nagrodę **z okazji Dni Dziedzictwa Europejskiego** otrzymali:
1. dr inż. Wojciech Eckert – za cykl publikacji związanych z ochroną dóbr kultury województwa lubuskiego - w szczególności za monografię pt. *Fortyfikacje Zielonej Góry*,

2. mgr inż. Artur Maliszewski – za pracę magisterską pt.: *Projekt odbudowy i adaptacji zabytkowego pałacu w Mirocinie Górnym na ośrodek rehabilitacyjny*.

Wszystkim nagrodzonym serdecznie gratulujemy!

Nagrody Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą dla słuchaczy studiów doktoranckich

29 czerwca w Palmiarni Uniwersyteckiej odbyło się czwarte już z kolei uroczyste wręczenie jednorazowych stypendiów naukowych Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego dla słuchaczy studiów doktoranckich w roku akademickim 2005/2006.

Stypendium jest wyróżnieniem doktorantów, którzy posiadają udokumentowane osiągnięcia naukowe oraz wzorowo realizują program studiów.

Na spotkanie zaproszeni zostali wszyscy uczestnicy studiów doktoranckich, dziekani wydziałów prowadzących studia doktoranckie, kierownicy studiów oraz lokalne media.

Po uroczystym przywitaniu zaproszonych gości prof. Józef Korbicz – Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą wręczył dyplomy dla nagrodzonych słuchaczy. Spotkanie zakończyło się poczęstunkiem, na którym dyskutowano na temat problemów związanych z realizacją studiów doktoranckich na uczelni.

Dotychczas takie wyróżnienie otrzymało 13 doktorantów, a teraz dołączyło do nich kolejnych pięciu:

OD LEWEJ SIEDZI: DR MARCELI TURECZEK, MGR AGNIESZKA OPALIŃSKA, MGR ANDRZEJ GILLMEISTER, MGR INŻ. DARIUSZ WAWRZYNIAK.

- **mgr Andrzej Gillmeister**
opiekun naukowy: prof. Joachim Zdrenka; Wydział Humanistyczny; 3 rok studiów
- **mgr inż. Gracjan Głowacki**
opiekun naukowy: prof. inż. Józef Korbicz; Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji; 1 rok studiów
- **mgr Agnieszka Opalińska**
opiekun naukowy: prof. Andrzej Małkiewicz; Wydział Humanistyczny; 4 rok studiów
- **dr Marceli Tureczek**
opiekun naukowy: prof. Joachim Zdrenka; Wydział Humanistyczny; 3 rok studiów; nagroda za obroniony doktorat na 3 roku studiów
- **mgr inż. Dariusz Wawrzyniak**
opiekun naukowy: prof. Andrzej Obuchowicz; Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji; 2 rok studiów.

Serdecznie gratulujemy!

Nagrody Prezydenta Miasta Zielona Góra

Z dużą przyjemnością informujemy, że Pani **mgr Barbara Krzeszewska-Zmyślony** z Centrum Kultury i Języka Niemieckiego została wyróżniona nagrodą kulturalną miasta Zielona Góra przyznawaną przez Prezydenta Miasta.

Serdecznie gratulujemy!

Anna Ucińska

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2006 r. podjął następujące uchwały:

■ **Nr 123** w sprawie uchwalenia Regulaminu studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat uchwalił Regulamin studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały. Regulamin wejdzie w życie z dniem 1 października 2006 r.

■ **Nr 124** w sprawie przyjęcia informacji o sprawozdaniu z audytu wewnętrznego.

Senat przyjął informację o sprawozdaniu z audytu wewnętrznego przeprowadzonego w Centrum Komputerowym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

■ **Nr 125** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr. hab. inż. Dariusza Ucińskiego, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nieokreślony.

■ **Nr 126** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr. hab. Güntera Erbe, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nieokreślony.

■ **Nr 127** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr. hab. Leszka Belzyty, prof. UZ na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nieokreślony.

■ **Nr 128** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr. hab. Sławomira Kufli na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

■ **Nr 129** w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej powołania dyrektora Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości.

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą powołania dr. inż. Roberta Barskiego na stanowisko dyrektora Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości.

■ **Nr 130** w sprawie określenia standardów dla poziomów kształcenia w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zgodnie z tą uchwałą programy studiów stacjonarnych na poszczególnych kierunkach studiów, realizowane w Uniwersytecie Zielonogórskim nie mogą przekraczać minimalnej (łącznej) liczby godzin wskazanej w standardach nauczania. W wyjątkowych przypadkach, po uzgodnieniu z Prorektorem ds. Jakości Kształcenia, programy studiów stacjonarnych mogą zawierać do 25 godzin zajęć więcej niż łączna liczba godzin wskazanych w standardach nauczania. Programy studiów niestacjonarnych na poszczególnych kierunkach studiów realizowane w Uniwersytecie Zielonogórskim stanowią 60% łącznej liczby godzin zajęć wskazanej w standardach nauczania przy zachowaniu wszystkich treści programowych standardów nauczania dla studiów stacjonarnych.

■ **Nr 131** w sprawie zasad uruchamiania specjalności na kierunku studiów.

Powołanie specjalności w ramach kierunku studiów należy do kompetencji Rady Wydziału.

Warunkiem uruchomienia specjalności na kierunku studiów jest spełnienie następujących wymagań:

1. przedstawienie zatwierdzonego przez radę wydziału planu i programu studiów,
2. zapewnienie infrastruktury materialnej i dydaktycznej gwarantującej prawidłową realizację celów kształcenia (sale dydaktyczne, laboratoria, pracownie),
3. zapewnienie minimum kadrowego – co najmniej jeden pracownik samodzielny i dwóch pracowników ze stopniem doktora w odpowiedniej dyscyplinie i z dorobkiem warunkującym prowadzenie specjalności.

Na kierunku studiów mogą być powoływane grupy o określonych specjalnościach, przy czym koszty kształcenia w takich grupach nie mogą spowodować przekroczenia kosztów kształcenia na danym kierunku studiów.

■ **Nr 132** w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne.

Uchwała określa rodzaje opłat pobieranych przez Uczelnię za świadczone usługi edukacyjne oraz szczegółowe zasady pobierania tych opłat, w tym:

- 1) zasady rozkładania opłat na raty i terminy wnoszenia opłat,
- 2) sposób określania opłaty za realizację pojedynczych przedmiotów wynikających z planów studiów, na studiach niestacjonarnych,
- 3) warunki zwalniania z opłat w części lub całości studentów i doktorantów osiągających wybitne wyniki w nauce, a także tych, którzy znaleźli się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej.

■ **Nr 133** zmieniająca uchwałę nr 235 Senatu UZ z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie wysokości narzutów ogólnouczelnianych.

W uchwale nr 235 Senatu UZ z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie wysokości narzutów ogólnouczelnianych § 1 ust. 7 otrzymał następujące brzmienie:

- „7. odpis z opłat za studia podyplomowe w wysokości 30% w tym:*
- dla Wydziału realizującego studia 10%,
 - dla pionu Kanclerza 10%,
 - dla pionu Rektora 7%,
- dla pionu Prorektora ds. Jakości Kształcenia 3%”.*

■ **Nr 134** w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie własnego funduszu stypendialnego.

Senat wyraził zgodę na utworzenie własnego funduszu stypendialnego na stypendia dla pracowników i studentów oraz doktorantów. Zasady przyznawania stypendiów z tego funduszu senat określi w drodze odrębnej uchwały.

■ **Nr 135** w sprawie wyrażenia zgody na ustanowienie prawnego zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy realizowanej ze środków Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw.

Senat wyraził zgodę na ustanowienie przez Uniwersytet Zielonogórski na rzecz Instytucji Pośredniczącej prawnego zabezpieczenia prawidłowej realizacji umo-

wy o dofinansowanie projektu „Modernizacja i rozwój laboratorium badawczego Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego” w ramach Działania 1.4 – Wzmacnianie współpracy między sferą badawczo-rozwojową a gospodarką. Formą zabezpieczenia realizacji umowy opisanej w § 1 niniejszej uchwały będzie notarialne oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji do wysokości 3.571.000,00 złotych.

■ **Nr 136** zmieniająca uchwałę nr 8 Senatu UZ z dnia 1 września 2001 r. w sprawie udziału wynagrodzenia objętego prawami autorskimi wraz z późniejszymi zmianami. Zmieniony został § 1 uchwały nr 8 Senatu UZ z dnia 1 września 2001 r., który otrzymał następujące brzmienie:

„Senat ustala:

- w części wynagrodzenia zasadniczego (wynagrodzenie za prace badawcze i zajęcia naukowo-dydaktyczne) udział tego wynagrodzenia w wysokości 90%

- w części wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe na studiach dziennych udział tego wynagrodzenia w wysokości 50%

z tytułu korzystania przez pracowników z praw autorskich, z wyłączeniem wynagrodzenia za czas choroby, urlopu naukowego, urlopu dla poratowania zdrowia oraz świadczeń z tytułu macierzyństwa i opieki.”

■ **Nr 137** w sprawie zasad punktacji osiągnięć naukowych rejestrowanych w Systemie Komputerowej Ewidencji Publikacji.

Senat przyjął zasady punktacji osiągnięć naukowych rejestrowanych w Systemie Komputerowej Ewidencji Publikacji (SKEP), stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

■ **Nr 138** w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu.

Senat wyraził zgodę na ustanowienie hipoteki kaucyjnej do kwoty 8.100.000,00 PLN na rzecz Kredyt Bank S.A. z siedzibą w Warszawie na nieruchomościach dotyczących księgi wieczystej KW nr ZG1E/00078672/4.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał zarządzenia:

■ **Nr 34** z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawie tłumaczenia dyplomów na języki obce.

Zgodnie z zarządzeniem na wniosek absolwenta Uniwersytetu Zielonogórskiego wydaje dodatkowy odpis dyplomu w tłumaczeniu na jeden z następujących języków obcych: angielski, francuski, hiszpański, niemiecki, rosyjski. Tłumaczeń dyplomów na jeden z ww. języków dokonuje Komisja ds. tłumaczenia dyplomów na języki obce, składająca się z następujących zespołów:

1. Zespół języka angielskiego:

- mgr Mirosława Kubasiewicz - NKJO,
- mgr Marzena Lachowicz - SNJO,
- mgr inż. Waldemar Lewicki - SNJO,
- mgr Jolanta Osękowska - NKJO,
- mgr Jolanta Pacewicz-Johansson - SNJO,
- mgr Beata Pakulska - SNJO,
- mgr Cecylia Piechowiak - NKJO,
- dr Jarosław Piskorski - Instytut Fizyki,
- mgr Joanna Simpson - SNJO,
- mgr Ryszard Wilk - NKJO,
- mgr Una MacLean-Hańćkowiak - NKJO.

2. Zespół języka niemieckiego:

- mgr Aleksandra Holli – Instytut Filologii Germańskiej,
- mgr Joanna Jedlińska – SNJO,
- dr Ewa Kniaziuk – NKJO,
- mgr Barbara Mikulska – SNJO,
- mgr Radosław Mrówka – NKJO,
- mgr Krystyna Olechnowicz – SNJO,
- mgr Liliana Sadowska – Instytut Filologii Germańskiej,
- mgr Izabela Taraszczyk – NKJO,
- mgr Katarzyna Trychoń-Cieślak – SNJO.

3. Zespół języka francuskiego:

- mgr Ewa Melcer – SNJO,
- mgr Barbara Wrześniak – SNJO,
- mgr Mieczysława Taraszczyk – NKJO.

4. Zespół języka rosyjskiego:

- dr hab. Polina Stasińska – Katedra Filologii Wschodniosłowiańskiej,
- dr Aleksandra Urban - Podolan - Katedra Filologii Wschodniosłowiańskiej,
- mgr Marina Margishvili – SNJO.

5. Zespół języka hiszpańskiego:

- mgr Elżbieta Jastrzębska – NKJO.

Na Przewodniczącą Komisji ds. tłumaczenia dyplomów na języki obce powołana została Pani mgr Katarzyna Trychoń – Cieślak.

Uniwersytet Zielonogórski wydaje odpisy dyplomu w tłumaczeniu na jeden z języków obcych absolwentom, którzy ukończyli studia na uczelni nie wcześniej niż w kwietniu 1992 r.

■ **Nr 35** z dnia 13 czerwca 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 27 Rektora UZ z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zmianie uległ załącznik nr 3 do regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim, dotyczący pożyczek na cele mieszkaniowe, dofinansowania wypoczynku letniego i przyznawania świadczeń świątecznych oraz odpłatności za korzystanie z obiektów wczasowych.

■ **Nr 36** z dnia 15 czerwca 2006 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2006/2007.

Wprowadzona została organizacja roku akademickiego 2006/2007, którą określają załączniki nr 1,2,3,4 i 5 do niniejszego zarządzenia.

■ **Nr 37** z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie wysokości opłat w domach studenckich w okresie od czerwca do września 2006 r.

W okresie od czerwca do września 2006 r. w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalone zostały następujące stawki (brutto) za dobę za jedno miejsce:

- a) dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego:
 - za pierwszą dobę 15,00 zł,
 - za każdą kolejną dobę 8 zł;
- b) dla kandydatów na studia na czas egzaminów wstępnych:
 - za pierwszą dobę 15 zł,
 - za każdą kolejną dobę 9 zł;
- c) dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego na czas praktyk objętych planem studiów: 8 zł, a w DS SBM 9 zł;
- d) dla studentów innych uczelni:
 - za pierwszą dobę 15 zł,
 - za każdą kolejną dobę 10 zł,
 - w DS SBM za pierwszą dobę i kolejne 15 zł.

W przypadku przedłużenia pobytu (bez wykwaterowania) opłata za pierwszą dobę jest równa opłatom za kolejne doby. Ponadto w okresie od czerwca do

września 2006 r. w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego ustalone zostały następujące stawki (brutto) za dobę za jedno miejsce dla osób nie będących studentami:

- a) przy kwaterowaniu do 14 dni włącznie: 20 zł a w DS SBM 40 zł,
- b) przy kwaterowaniu powyżej 14 dni: 12 zł a w DS SBM 20 zł.

■ **Nr 38** z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie jednorazowych opłat za wydanie dokumentów związanych z tokiem studiów.

Zgodnie z niniejszym zarządzeniem Uczelnia pobiera następujące opłaty związane z tokiem studiów:

- a) za wydanie legitymacji studenckiej – 5 zł;
- b) za wydanie elektronicznej legitymacji studenckiej – 17 zł;
- c) za wydanie indeksu – 4 zł;
- d) za wydanie dyplomu ukończenia studiów – 60 zł;
- e) za wydanie dokumentu stwierdzającego ukończenie studiów podyplomowych – 30 zł;
- f) za wydanie dodatkowego odpisu dyplomu w tłumaczeniu na język obcy – 40 zł.

Za wydanie duplikatu dokumentu pobiera się opłatę o połowę wyższą niż za oryginał.

■ **Nr 39** z dnia 10 lipca 2006 r. w sprawie przyjęcia zasad przydziału pokoi pracownikom uczelni w domach mieszkalnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

JM Rektor wprowadził następujące zasady przydziału pokoi pracownikom UZ:

- 1) Rektor dokonuje podziału pokoi na Wydziały, Piony Prorektorów oraz Kanclerza;
- 2) przydziału pokoi pracownikom będącym nauczycielami akademickimi dokonuje odpowiednio Dziekan lub Prorektor i wymaga to akceptacji Kanclerza;
- 3) przydziału pokoi pracownikom nie będącym nauczycielami akademickimi dokonuje po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki, w której zatrudniony jest pracownik, Kanclerz.

Wysokość opłaty za pokój wnoszona przez pracownika ustalana jest odrębnym zarządzeniem Rektora, a podział pokoi przeznaczonych dla pracowników stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia

■ **Nr 40** z dnia 10 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pracy w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Wprowadzony został regulamin pracy w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Regulamin wszedł w życie po upływie dwóch tygodni od dnia podania treści zarządzenia do wiadomości pracowników, tj. z dniem 1 sierpnia 2006 r.

■ **Nr 41** z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie określenia wysokości stawek stosowanych przy obliczaniu wynagrodzeń za prace związane z praktykami.

Ustalono następujące wysokości stawek stosowane przy obliczaniu wynagrodzeń za prace związane z praktykami studentów od 1 września 2006 r.:

- 1) dla nauczyciela, wychowawcy lub instruktora sprawującego opiekę nad praktyką śródroczną studenta w wymiarze 30 godzin w semestrze wynosi 58 zł za każdego studenta odbywającego semestralną praktykę śródroczną;
- 2) dla dyrektora (kierownika) placówki lub osoby przez niego wyznaczonej stawka za koordynowanie przebiegu praktyk śródrocznych wynosi 17 zł za każdego studenta odbywającego semestralną praktykę śródroczną;
- 3) dla nauczyciela, wychowawcy lub instruktora sprawującego opiekę nad praktyką ciągłą stawka za każdego studenta wynosi 29 zł za tydzień sprawowania opieki nad praktyką ciągłą;

- 4) dla nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję organizatora praktyk ciągłych studentów wynagrodzenie ustala się na poziomie 1050 zł dla grupy 50 osobowej i praktyki co najmniej dwutygodniowej; przy liczbie studentów mniejszej lub większej stosuje się zasadę przeliczeniową: 21 zł za każdego studenta.

Ostateczny termin rozliczenia organizatora praktyki ciągłej upływa po miesiącu od terminu zakończenia praktyki. Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2006 r.

■ **Nr 42** z dnia 18 lipca 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 45 Rektora UZ z dnia 13 września 2005 r. w sprawie podziału kompetencji Prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz zarządzenie nr 11 Rektora UZ z dnia 1 listopada 2002 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W zarządzeniu nr 45 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 13 września 2005 r. w sprawie podziału kompetencji prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego § 1 pkt 17 otrzymał następujące brzmienie: „17) podpisywanie umów o organizacji zawodowych praktyk studenckich odbywanych na podstawie skierowania uczelni zawieranych pomiędzy zakładem pracy, a kilkoma wydziałami (praktyki programowe i indywidualne)”.

Jednocześnie takie samo brzmienie otrzymał § 47 pkt 17 regulaminu organizacyjnego UZ.

Dziekani Wydziałów zostali upoważnieni do podpisywania następujących umów dotyczących praktyk:

- o organizacji zawodowych praktyk studenckich odbywanych na podstawie skierowania uczelni zawieranych pomiędzy zakładem pracy, a jednym z wydziałów (praktyki programowe),
- na wykonywanie czynności Koordynatora praktyki śródrocznej,
- na wykonywanie czynności Opiekuna praktyki śródrocznej oraz ciągłej,
- na wykonywanie czynności Organizatora praktyki ciągłej.

■ **Nr 43** z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie tłumaczenia dyplomów na języki obce.

■ **Nr 44** z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2006/2007.

W roku akademickim 2006/2007 opłaty za jedno miejsce w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego będą kształtować się następująco:

1. Opłaty miesięczne wnoszone przez studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz ich współmałżonków i dzieci powyżej 6 roku życia, zakwaterowanych na podstawie przydziału miejsc:

DS.	w pokoju 1-osob.	w pokoju 2-osob.	w pokoju 3-osob.	w pokoju 4-osob.
Vicewersal, Piast, Raculka	270 zł	210 zł	165 zł	135 zł
Wcześniak, Rzepicha, Ziemowit, U Lecha	300 zł	240 zł	195 zł	165 zł
SBM	270 zł + M	210 zł + M	165 zł + M	135 zł + M

gdzie M – miesięczna opłata za media, którą ustala się na podstawie wskazań licznika.

2. Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów innych uczelni, zakwaterowanych na podstawie decyzji Prorektora ds. Studenckich o przydziale miejsca są o 30 zł wyższe od opłat określonych w ustępie 1.

3. W przypadku zakwaterowania lub wykwaterowania w trakcie miesiąca studenta lub doktoranta, o którym mowa w ustępie 1, opłatę za okres zamieszkania w tym miesiącu nalicza się wg stawki dziennej równej 1/30 stawki miesięcznej, przyjmując $M = 60$ zł w przypadku SBM. Zasady tej nie stosuje się wobec studentów i doktorantów wydalonych dyscyplinarnie z domu studenta - wnoszą oni pełną opłatę za miesiąc, w którym nastąpiło wykwaterowanie.
4. Stawki dzienne dla studentów i doktorantów, o których mowa w ustępie 2 są wyższe o 1zł.
5. W przypadku niepełnej obsady miejsc w pokoju wieloosobowym, studenci lub doktoranci zamieszkujący ten pokój zobowiązani są do przyjęcia propozycji przekwaterowania do innych pokoi wieloosobowych w ciągu 14 dni od dnia zmniejszenia obsady, albo wnoszenia opłat jak za pokój z liczbą miejsc równą liczbie zamieszkujących – poczynając od 15 dnia niepełnej obsady miejsc w pokoju.
6. Warunkiem zakwaterowania w domu studenckim jest wpłacenie kaucji 100 zł.
7. Stawka dzienna opłaty za miejsce we wszystkich domach studenckich, w przypadku doraźnego zakwaterowania, dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego wynosi 14 zł brutto, natomiast dla pozostałych osób 16 zł brutto.

■ **Nr 45** z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie utworzenia studiów doktoranckich z budownictwa i inżynierii środowiska na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska.

JM Rektor utworzył - na wniosek Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska - studia doktoranckie z budownictwa i inżynierii środowiska.

■ **Nr 46** z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu przyznawania miejsc w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Wprowadzony został regulamin przyznawania miejsc w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Jednocześnie utraciło moc zarządzenie nr 23 Rektora UZ z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu przyznawania miejsc w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego.

■ **Nr 47** z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne.

Ustalono następujące stawki podstawowe opłat za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych – zaocznych i wieczorowych – w semestrze zimowym roku akademickiego 2006/2007:

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

grafika	1 900,00 zł
malarstwo	1 900,00 zł
architektura wnętrz	1 900,00 zł
edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej	2 050,00 zł
jazz i muzyka estradowa	2 050,00 zł
edukacja artystyczna w zakresie sztuki plastycznej	1 900,00 zł

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

elektronika i telekomunikacja	1 700,00 zł
elektrotechnika	1 600,00 zł
informatyka (zawodowe)	1 700,00 zł
informatyka (magisterskie uzupełniające, nauczycielska)	1 750,00 zł

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Filologia: filologia germańska	1 810,00 zł
filologia: filologia angielska	1 870,00 zł
filologia: filologia romańska	1 870,00 zł
filologia: filologia rosyjska	1 810,00 zł
filologia polska	1 400,00 zł
filologia polska (specjalność: dziennikarstwo)	1 550,00 zł
filozofia	1 350,00 zł
historia	1 400,00 zł
politologia	1 550,00 zł

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

budownictwo	1 550,00 zł
inżynieria środowiskowa	1 550,00 zł
ochrona środowiska	1 500,00 zł
biologia	1 550,00 zł

WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH

pedagogika	1 650,00 zł
socjologia	1 650,00 zł

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

informatyka i ekonometria	1 750,00 zł
matematyka - I, II rok	1 400,00 zł
matematyka - III, IV, V rok specjalność nauczycielska i informatyka	1 450,00 zł
matematyka - III, IV, V rok pozostałe specjalności	1 650,00 zł

WYDZIAŁ MECHANICZNY

mechanika i budowa maszyn	1 550,00 zł
zarządzanie i inżynieria produkcji	1 550,00 zł
edukacja techniczno-informatyczna	1 550,00 zł

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

zarządzanie i marketing (licencjackie, magisterskie)	1 850,00 zł
zarządzanie i marketing (inżynierskie, magistersko-inżynierskie)	2 050,00 zł
ekonomia	1 850,00 zł

Zarządzenie określa ponadto odpłatność za powtarzanie zajęć i semestru oraz w przypadku wznowienia studiów, a także opłaty za prowadzenie studiów w językach obcych.

■ **Nr 48** z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Mieszkańca Domu Studenckiego.

Wprowadzony został Regulamin Mieszkańca Domu Studenckiego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Jednocześnie utraciło moc zarządzenie nr 19 Rektora UZ z dnia 12 maja 2003 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Mieszkańca Domu Studenckiego.

■ **Nr 49** z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie wzoru umowy o warunkach odpłatności za kształcenie.

JM Rektor ustalił wzór umowy o warunkach odpłatności za kształcenie, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

■ **Nr 50** z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie opłat za wydanie dyplomów doktorskich i habilitacyjnych.

Ustalono, że za wydanie oryginału dyplomu wraz z odpisem, odpisu w języku obcym albo duplikatu dyplomu pobiera się opłatę w wysokości 100 złotych.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

Czy Uniwersytet Zielonogórski stanie się Uniwersytetem?

Zamiast stanowczej odpowiedzi na pytanie spróbuję stworzyć kilka przesłanek do sformułowania odpowiedzi. Uniwersytet jest instytucją o wielu funkcjach. Powszechnie rozpoznawana funkcja edukacyjna zyskuje na znaczeniu, chyba kosztem innych. Uniwersytet kształci na poziomie wyższym znawców różnych kierunków studiów.

Uniwersytet uczestniczy w tworzeniu władzy naukowej, przez długi okres historii europejskiej miał monopol na tworzenie nowej wiedzy. W niektórych uniwersytetach pracują wybitni uczeni, którzy przyciągają niemniej wybitnych uczniów. Powstawały szkoły naukowe, z liderem intelektualnym nadającym prestiż uczelni. Zespoły naukowe skupiające wybitnych uczonych, wyznaczają pozycję kierunku studiów uniwersyteckich, w porównaniu z innymi kierunkami. Taki kierunek studiów przyciąga młodzież o wysokich aspiracjach poznawczych.

Uniwersytet kształci elitę intelektualną zdolną do kontynuowania badań naukowych wyznaczających pozycję uczelni w układzie innych, o analogicznych funkcjach.

Uniwersytet kształci elitę zawodową rozmieszczoną w zawodach dziennikarza, nauczyciela, pisarza, ekonomisty, prawnika, polityka. Zawody skupiające taką elitę były zawsze układem odniesienia dla wykonawców innych zawodów w ustalaniu standardów rzetelności, bezinteresowności, w tworzeniu wartości i wzorów publicznego działania.

Uniwersytet przyczynia się do reprodukcji struktury społecznej społeczeństwa, gdy wstęp do niego jest limitowany przez społeczną pozycję rodziny kandydata do roli studenta uniwersytetu. Prestiż uniwersytetu przenoszony był na prestiż jego absolwentów i jest nadal tak właśnie.

Wymienione funkcje były i są realizowane w pełnym zakresie przez jedne a w ograniczonym zakresie przez inne uniwersytety. Uwzględniając je jako fakt zastany można zastanowić się nad przyszłością nowych instytucji tego typu.

Dążenie do powiększenia ilości kierunków studiów chyba osłabia możliwości realizacji innych zamysłów, takich jak tworzenie zespołów naukowych, w dyscyplinach nauk o zbliżonym przedmiocie badań, podobnych problemach badań, poznawczo nośnych. Na przeszkodzie realizacji takich, prak-

PROF. EDWARD HAJDUK JEST PRACOWNIKIEM INSTYTUTU PEDAGOGIKI SPOŁECZNEJ

tycznie przydatnych, zamierzeń odnotujemy system promocji kadry naukowej - od magistra do profesora tytułarnego. Uczelnie posiadające uprawnienia do przeprowadzenia przewodów habilitacyjnych, mają własne problemy do rozwiązania w zakresie promocji kadr, mogą też wspomagać w pierwszej kolejności kształcenie kadr dla uczelni niepublicznych. Aby utworzyć nowy kierunek studiów uczelnia musi zatrudnić pięciu doktorów habilitowanych lub profesorów z danej dyscypliny nauki i trzech doktorów habilitowanych lub profesorów z nauk pokrewnych, łącznie ośmiu samodzielnych pracowników naukowych. Zauważamy, że uczelnie niepaństwowe, które w krótkim czasie uzyskały uprawnienia do promowania doktorów prowadzą mało kierunków kształcenia (jeden, dwa), a zatrudniają profesorów o powszechnie uznanych osiągnięciach w nauce. One stanowią nowy model szkoły wyższej i są konkurencyjne w stosunku do ofert tradycyjnego uniwersytetu. Nowy uniwersytet nie może stawiać na pozyskanie profesorów z innych uczelni - wszak nie ma atrakcyjnych ofert w zakresie wynagrodzenia, mieszkania, tworzenia zespołów naukowych. Wolno sądzić, że w opisanej sytuacji zachowanie ilości kierunków studiów może być decyzją racjonalną, przy wzmacnianiu ich atrakcyjności.

Niektórych już niestety nie będzie można skutecznie wzmacniać, wszak opuścili uczelnię znawcy problemów logiki pytań, metodologii nauk, socjologii. Odeszli tworzący naukowe podstawy szkoły w nauce. Uniwersytet jest instytucją hierarchiczną. Hierarchie

gwarantują formalne fundamenty i te mają znaczenie dla działalności uniwersytetu, ale nie mniejsze ma hierarchia wyznaczona przez naukowe osiągnięcia uczonych. Naukową pozycję Uniwersytetu Warszawskiego, w pewnym okresie jego historii, tworzyli profesorowie: Kazimierz Ajdukiewicz, Tadeusz Kotarbiński, Maria i Stanisław Ossowsky, Władysław Tatarkiewicz, Leszek Kołakowski, Stefan Nowak, Antonina Kłosowska i Jerzy Szacki, a Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu-Florian Znaniecki a później Jerzy Topolski, zielonogórskiej WSP, profesorowie: Hieronim Szczegół, Kazimierz Bartkiewicz, Andrzej Wiśniewski.

Nowy uniwersytet może być obecny w tworzeniu wiedzy nowej i wprowadzaniu jej do społeczności uczonych za pośrednictwem czasopism anglojęzycznych, jednak w niewielu dyscyplinach nauki-matematyki, informatyki, a w naukach społecznych-historii, jednakże przy wprowadzaniu do własnych badań zjawisk długiego trwania. Do nich włączamy badania trudnego problemu: bariery jakie stwarza historia polskiego społeczeństwa (narodu) w ułożeniu współżycia, współdziałania w tworzeniu ładu europejskiego opartego na akceptacji takiego samego systemu wartości. Zauważyć można, że różne wersje historii stosunków naszego społeczeństwa z sąsiadami stanowią znaczne utrudnienia w koncentrowaniu myślenia Polaków i sąsiadów na tworzeniu wizji przyszłości uwolnionej od wpływu historycznych konfliktów.

Nowy uniwersytet może budować swoją pozycję akademicką na upowszechnianiu aktualnej wiedzy naukowej w edukacji studentów. Realizacja tego zamysłu zasługuje na wyeksponowanie, bowiem do obrony jest pogląd, że od wiedzy Polaków zależy przekształcanie systemu ekonomicznego naszego społeczeństwa. W tej dziedzinie działalności wiele trzeba zrobić stosując system sprawdzania jakości kształcenia. Uniwersytet ma dawać studentom wiedzę, kształtować umiejętności jej wykorzystywania i w ten sposób budować społeczną wartość wydawanych dyplomów. Niektóre uczelnie niepubliczne dystansują państwowe jakością kształcenia, podobnie średnie szkoły niepubliczne. Czy nowy uniwersytet może w kształtowaniu studentów przyjąć wzory edukacji upowszechniane przez myślicieli zaliczanych do szkoły lwowsko-warszawskiej wymienionych wyżej? Odpowiedź twierdząca wydatnie wzmacniałaby udział uniwersytetu w kształtowaniu kultury intelektualnej współczesnego społeczeństwa polskiego.

Kształtowanie studentów przez pracowników naukowych dokonuje się pośrednio wówczas, gdy piszą dla nich podręczniki. Upowszechniane przekonanie o tym, że wiedza naukowa szybko dezaktualizuje się, ulega osłabieniu, gdy zauważymy że jeden podręcznik z logiki ma ponad 20 wydań, a praca o elementarnych pojęciach socjologii obecna jest w kształceniu studentów polskich ponad 40 lat. Dwa podręczniki z socjologii wydane po 2000 r. przez polskich socjologów będą lekturą wielu pokoleń studentów różnych kierunków studiów. Autorzy podręczników akademickich także wzmacniają prestiż uczelni, na której pracują lub pracowali.

Przekonanie o tym, że naukowa wiedza jest sprawczą siłą ekonomiczną podsuwa pytanie dlaczego kształcenie nauczycieli jest realizowane po amatorsku i przez przyuczanie.

Przyszli nauczyciele mogą się uczyć obserwując zachowania własnych nauczycieli w roli publicznej. Czy faktycznie nauczyciele akademicki są wzorami mistrzowskiego wykonawstwa powinności roli zawodowej? Uniwersytet, który tworzyłby pożądane standardy kształcenia nauczycieli przysporzy społeczeństwu polskiemu więcej sukcesów ekonomicznych niż przez upowszechnianie poglądów społecznych lub politycznych uczonych innych społeczeństw. Wiele źródeł wiedzy dostępnych uczniom wyznacza inne zadania nauczycielom, w porównaniu z tymi, jaki wyznaczał monopol szkoły w udostępnianiu wiedzy naukowej kolejnym pokoleniom społeczeństwa.

Odnosząc się w opisie polskiego uniwersytetu do uniwersytetu amerykańskiego zauważamy, że badania amerykańskich uczonych są bardzo często zespołowe. Są to badania podporządkowane rozwiązywaniu problemów naukowych, poznawczo cennych lub rozwiązywaniu problemów praktycznych, sponsorowanych przez instytucje gospodarcze, finansowe lub usługowe. Przydatność wyników badań dla promocji pracowników naukowych jest drugoplanowa. Zespołowość badań uczonych amerykańskich ukazuje też lista osób, którym składa podziękowania autor monografii lub autorzy monografii publikowanej.

System promocji kadr naukowych w Polsce wyraźnie ogranicza zespołowe badania naukowe, preferuje odrabianie zadań. System ten wzmacnia motywację egoistyczną, utrwala przewagę zewnętrznej kontroli nad poznawczą aktywnością kandydatów do każdego stopnia i do tytułu naukowego. Niewydolność wiedzyotwórcza tego systemu ma być ograniczona przez wzmacnianie kontroli a nie przez jego demontaż. Uczeń Polacy dziękują nierzadko tym, którzy zajmują wysokie pozycje w strukturze formalnych, innym mniej chętnie unikając sugestii, że praca ich nie jest samodzielna.

Który system praktyki stosowany w naukowej działalności badawczej-amerykański czy polski-jest efektywniejszy? Pozostawimy pytanie, bowiem odpowiedź może być jedna.

Uniwersytet kształci aktualną elitę intelektualną jeśli wcześniej taką elitę już wygenerował. Kształci elitę społeczną, jeśli jego absolwenci tworzą wzory zawodowej aktywności akceptowane przez tych, z którymi współpracują rozwiązując problemy ekonomiczne, edukacyjne, społeczne. Przez swoje kompetencje zawodowe i autorytet stabilizują układy społeczne, wyznaczają efektywność ich działalności, pośrednio wzmacniają prestiż uczelni. Czy nowy uniwersytet może realizować te funkcje?

Skrótowno opisane funkcje uniwersytetu i niektórych zmian w jego otoczeniu instytucjonalnym stanowią przesłanki przydatne do udzielenia odpowiedzi na pytanie zawarte w tytule. Jakiej odpowiedzi udzieli potencjalni adresaci jego z inicjatywą wprowadzenia ich do obiegu społecznego? Może żadnej?

Edward Hajduk

Projekty unijne na Uniwersytecie Zielonogórskim

Jeszcze przed wejściem Polski do Unii Europejskiej uniwersytet przygotowywał się do pozyskiwania środków pomocowych. Bacznie śledzimy pojawiające się ogłoszenia o konkursach i staramy się składać wnioski na te, które odpowiadają zakresowi naszej działalności edukacyjnej. Rola Uniwersytetu Zielonogórskiego w procesie kształcenia, poprawy jakości zasobów ludzkich, działalności naukowo-badawczej w regionie lubuskim jest znacząca. Wykorzystując doświadczenie naszych pracowników, staramy się dotrzeć do jak największej liczby odbiorców, proponując im kształcenie w wielu dziedzinach. Z uwagi na ubożenie społeczeństwa, nie każdego jest stać na podnoszenie swoich kwalifikacji. Przez realizowanie projektów w ramach np. Sektorowego Programu Operacyjnego, Rozwój Zasobów Ludzkich, możliwe jest doksztalcanie młodzieży jak i dorosłych praktycznie bez ponoszenia przez beneficjentów kosztów.

Środki unijne dają możliwość realizowania wielu form kształcenia, pozyskiwania środków na badania, aparaturę oraz inwestycje. Na dzień dzisiejszy Uniwersytet Zielonogórski realizuje 16 projektów na łączną kwotę 19 milionów złotych, z czego środki unijne stanowią ponad 16,5 milionów. Zdecydowana większość projektów, bo 14, są to tzw. projekty miękkie. Można tu wymienić projekty: *Podnoszenie kwalifikacji językowych osób pracujących w woj. Lubuskim*. Projekt dotyczy nauki języków obcych i skierowany jest do pracujących osób dorosłych chcących podnieść swoje kwalifikacje i przyczyniających się do rozwoju społeczno-gospodarczego województwa lubuskiego. Innym, ciekawym projektem jest: *Sieć współpracy i wymiany wiedzy w zakresie działań edukacyjnych*. Projekt dotyczy opracowania merytorycznego oraz organizacyjnego, co w konsekwencji doprowadzi do otwarcia podyplomowych studiów typu MBA o specjalności *Administration and Production Management*. Realizujemy również dwa projekty, których celem jest finansowanie doktoranckich rocznych stypendiów badawczych najlepszym uczestnikom studiów doktoranckich. Otrzymanie rocznych grantów ma na celu odciążenie najbardziej wartościowych słuchaczy od konieczności poszukiwania dorywczych zajęć, często poniżej ich potencjalnych możliwości intelektualnych. Ostatnio zakończonym projektem jest prowadzony na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska projekt *Kształcenie na odległość na kierunku ochrona środowiska*, którego efektem jest pakiet multimedialny z programem do prowadzenia studiów I i II stopnia w systemie e-learning na kierunku *ochrona środowiska*. Jest szansa, że już niebawem projekt ten zostanie wprowadzony w życie na naszej uczelni. Obok wymienionych wyżej projektów realizujemy również projekty typowo badawcze, jak np. *Ocena możliwości poprawy jakości zasobów wodnych w zbiornikach pokopalnianych i wodach podziemnych w Euroregionie Sprewa-Nysa-Bóbr*. Zasadniczym celem pro-

AKADEMICKI INKUBATOR PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

jektu jest opracowanie naukowe dotyczące możliwości zastosowania efektywnych i wypróbowanych w Niemczech i w Polsce technologii do poprawy jakości wód na terenach pokopalnianych i zdewastowanych na terenie Euroregionu S-N-B dla przyspieszenia przywracania normalnego stanu gospodarki wodnej, zaburzonego działalnością kopalni odkrywkowych.

Zadaniem UZ jest dbałość o to, by absolwenci uczelni byli przygotowani do pracy we współczesnych warunkach rynkowych, stanowiąc silną konkurencję na rynku pracy. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom studentów jak również mieszkańców miasta, którzy chcieliby podjąć inicjatywę tworzenia własnej firmy, realizujemy projekt Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości. Inkubator przedsiębiorczości stanowić będzie merytoryczne i gospodarczo-administracyjne zaplecze dla rozwoju już istniejących i funkcjonujących w regionie małych przedsiębiorstw. Będzie również prowadził politykę wspomagania i promocji tworzenia nowych, małych firm funkcjonujących na rynku lokalnym.

By zapewnić odpowiedniej jakości infrastrukturę edukacyjną i zwiększyć jakość wykształcenia studentów, UZ złożył wniosek na dofinansowanie wyposażenia laboratoryjnego w nowo budowanym budynku Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska. Wniosek uzyskał wystarczającą ilość punktów i zostanie sfinansowany w 100%.

Uniwersytet realizuje również projekty mające na celu zbliżenie sfery badawczo-rozwojowej z przemysłem jak i doksztalcanie kadr w już funkcjonujących firmach. Jest szczególnie ważne dla miasta, aby wykwalifikowana kadra nie szukała możliwości pogłębienia wiedzy w innych miastach kraju. Można tu wymienić projekty:

Regionalna sieć transferu technologii, projekt dotyczy stworzenia Regionalnej Sieci Transferu technologii w oparciu o potencjał UZ oraz podmiotów gospodarczych w regionie. Realizacja projektu ma na celu podniesienie potencjału regionu w sferze innowacji poprzez wzmocnienie współpracy pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym a gospodarką. Innym projektem jest *Zarządzanie jest sztuką – innowacyjne metody identyfikacji i rozwiązywania problemów zarządzania*. Celem projektu jest zainicjowanie budowania „mostu” między nauką i gospodarką. Kolejnym jest *Rozwój innowacji w woj. Lubuskim – platforma działań edukacyjnych*. Projekt realizuje podstawowe działanie zdefiniowane w ZPORR tj. „Zwiększenie świadomości innowacyjnej przedsiębiorców”

Należy podkreślić również, że w odpowiedzi na ostatnio ogłoszone konkursy złożyliśmy pięć kolejnych wniosków.

Jak widać spektrum prowadzonych projektów jest szerokie. Od edukacji po rozwój infrastrukturalny, podejmowana

KONFERENCJA „KSZTAŁCENIE NA ODLEGŁOŚĆ”

jest współpraca międzyregionalna, a także dialog nauki z przemysłem. Dbałość o rozwój zawodowy absolwentów Uniwersytetu Zielonogórskiego zarówno jako młodej kadry naukowej jak i młodych przedsiębiorców.

Zakres pomocowy oferowany przez Unię Europejską na lata 2007-2013 pomoże nam kontynuować podjęte już działania, a także realizację nowych wyzwań sprzyjających rozwojowi zarówno uczelni jak i całego województwa lubuskiego.

Oto przekrój priorytetów w poszczególnych programach operacyjnych, z których mogą skorzystać wszystkie jednostki organizacyjne w ramach struktury uniwersytetu:

1. Program Operacyjny *Innowacyjna Gospodarka*, 2007-2013
 - Priorytet 1. Badania i rozwój nowoczesnych technologii
 - Priorytet 2. Infrastruktura sfery B+R
 - Priorytet 3. Kapitał dla innowacji
 - Priorytet 5. Dyfuzja innowacji
 - Priorytet 7. Informatyzacja administracji na rzecz przedsiębiorstw
2. Program Operacyjny *Kapitał Ludzki*
 - Priorytet 1. Zatrudnienie i integracja społeczna
 - Priorytet 2. Rozwój zasobów ludzkich i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw
 - Priorytet 3. Wysoka jakość edukacji
 - Priorytet 4. Dobre państwo

- Priorytet 5. Profilaktyka, promocja i poprawa stanu zdrowia społeczeństwa
- Priorytet 6. Rynek pracy otwarty dla wszystkich oraz promocja integracji społecznej
- Priorytet 7. Regionalne kadry gospodarki
- Priorytet 8. Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach
- Priorytet 9. Aktywacja obszarów wiejskich
- 3. Program Operacyjny *Infrastruktura i środowisko*
 - Priorytet 12. Kultura i dziedzictwo kulturowe
 - Działanie 12.1 Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym
 - Działanie 12.2 Rozwój oraz poprawa stanu infrastruktury kultury o znaczeniu ponadregionalnym
 - Priorytet 13. Bezpieczeństwo zdrowotne i poprawa efektywności systemu ochrony zdrowia
- 4. Lubuski Regionalny Program Operacyjny
 - Priorytet 1. Rozwój infrastruktury wzmacniającej konkurencyjność regionu
 - Priorytet 2. Stymulowanie wzrostu inwestycji w przedsiębiorstwach i wzmocnienie potencjału innowacyjnego
 - Priorytet 3. Ochrona i zarządzanie zasobami środowiska przyrodniczego
 - Priorytet 4. Poprawa jakości życia mieszkańców
 - Priorytet 5. Rozwój lokalny i współpraca terytorialna

Katarzyna Łasińska

Ze sportu akademickiego

podsumowanie sezonu 2005-2006

Sezon 2005/2006 w akademickim sporcie to pasmo sukcesów. Indywidualnie i zespołowo nasi studenci święcili ogólnopolskie i międzynarodowe triumfy. Najbardziej spektakularne zwycięstwo odniósł Łukasz Czapla – student IV roku pedagogiki pracy i poradnictwa zawodowego. Został trzykrotnym mistrzem świata w strzelaniu do ruchomej tarczy w Zagrzebiu. I nie są to jego jedyne osiągnięcia w tym roku akademickim. Dwa razy zdobył IV miejsce na Mistrzostwach Europy w Moskwie, zdobył też poczwórne Mistrzostwo Polski Seniorów.

Nie mają się czego wstydzić również reprezentanci naszej uczelni w grach zespołowych. I tak **I-ligowy zespół piłki ręcznej STELMET AZS UZ Zielona Góra** w sezonie 2005/2006 zajął V miejsce w I lidze piłki ręcznej mężczyzn, - II miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w Radomiu - Mistrzostwo Polski Uniwersytetów w Radomiu - I miejsce w Akademickich Mistrzostwach Polski w Warszawie.

Lp.	Nazwisko i imię	Rok studiów	Wydział
1.	BARAN Paweł	III	Mechaniczny
2.	BIEGAŃSKI Andrzej	V	Humanistyczny

3.	BUCHWALD Bogumił	V	Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
4.	CICHY Marcin	II	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
5.	CZEJGIS Andrzej	II	
6.	DŁUGOSZ Marek	II	
7.	FRĄCKOWIAK Piotr	II	
8.	JAROWICZ Łukasz	I	Mechaniczny
9.	KLIMAS Marek	II	
10.	KROLL Bartosz	IV	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
11.	MARTYŃSKI Krzysztof	III	
12.	MŁOCZYŃSKI Marcin	II	Ekonomii i Zarządzania
13.	PETELA Paweł	III	
14.	SILSKI Grzegorz	II	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
15.	ŚMIELIŃSKI Cyprian	I	
16.	ŚWITAŁA Maciej	I	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
17.	WITTKE Krzysztof	III	
18.	ZEMBRZUSKI Michał	III	
19.	KRUPKO Arkadiusz	III	

II-ligowy zespół piłki siatkowej STELMET AZS UZ Zielona Góra:

- w sezonie 2005/2006 III miejsce w II lidze piłki siatkowej mężczyzn
- VI miejsce w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w Rzeszowie

Lp.	Nazwisko i imię	Rok studiów	Wydział
1	PALUCH Tomasz		Pracownik SWFiS UZ
2	MILCZAREK Adrian	V	Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
3	LIS Wojciech	II	Inżynierii Lądowej i Środowiska
4	KOWALCZYK Jakub	II	Mechaniczny
5	FLIS Piotr	II	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
6	MARIASKIN Mikołaj	II	Humanistyczny
7	GANKO Michał	II	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
8	JANUSZ Sławomir	IV	Humanistyczny
9	ZABOROWSKI Jakub	I	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
10	GWADERA Łukasz	I	
11	SZMIT Piotr	I	
12	MARUSZAK Jacek	I	
13	CHMIELEWSKI Michał	I	Mechaniczny
14	BAUMGARTEN Michał	I	

Reprezentacja UZ w UNIHOKEJA

- I miejsce w Pucharze Polski, który odbył się we Wrocławiu.

Lp.	Nazwisko i imię	Rok studiów	Wydział
1	BOGUSZEWICZ Dariusz	III	Mechaniczny
2	KOSZELA Mirosław	V	Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
3	KOSZELA Sebastian	III	
4	KOWALCZUK Michał	I	Inżynierii Lądowej i Środowiska
5	KARASZEWSKI Marcin	II	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
6	MARZEC Wojciech	I	Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
7	RUTKOWSKI Marcin	V	Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
8	RYMUSZKA Grzegorz	II	
9	ZIELIŃSKI Kamil	III	Nauk Pedagogicznych i Społecznych
10	ŻAK Przemysław	I	Ekonomii i Zarządzania

Gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów!

esa

Sekcja tenisa stołowego Klubu Uczelnianego AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego w sezonie 2005/2006

Studenci naszego uniwersytetu korzystają z wielu form aktywności fizycznej. Sprzyja to oczywiście ich zdrowiu, poprawia samopoczucie, skutecznie relaksuje ich nasyczone nabytą wiedzą ciała. Nie wszyscy jednak, zwłaszcza „pierwszacy”, wiedzą, że na uczelni działają trzy, można i należy powiedzieć zawodowe, sekcje sportowe. Zawodowe nie z powodu wartości zawartych kontraktów, czy uzyskiwanych zarobków, lecz zawodowe, bo uczestniczące w rozgrywkach lig państwowych. Są to sekcje (wyłącznie męskie) piłki ręcznej, siatkówki i tenisa stołowego. Wszystkim im sprzyja życzliwość władz uniwersytetu, zaangażowanie działaczy i pracowników uczelni. Zawodnicy, trenerzy utrzymując wysoki poziom sportowy, przysparzają natomiast niewątpliwiej chluby nie tylko swojemu akademickiemu klubowi, ale i całemu miastu.

Tenisistów stołowi dawno nie gościli na łamach *Miesięcznika*. Nie oznacza to jednak, że nie ma powodu, aby o nich mówić. Wręcz przeciwnie. Od kilku już lat osiągają znaczące wyniki zarówno drużynowe, jak i indywidualne. Życzliwość Jego Magnificencji Rektora, bieżąca opieka i pomoc Kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu mgr Władysława Leśniaka oraz wyjątkowe zaangażowanie z-cy Kancelarza ds. Technicznych UZ, a jednocześnie czynnego zawodnika i trenera koordynatora sekcji, a ponadto urzędującego Wiceprezesa Lubuskiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego inż. Henryka Michałaka, pozwalają tenisistom stołowemu rozwijać sportowy talent i cieszyć się z sukcesów osiąganych nie tylko na wojewódzkich, ale i ogólnopolskich arenach.

ROZGRYWKI DRUŻYNOWE

W minionym sezonie 2005/2006 sekcja tenisa stołowego była reprezentowana przez trzy zespoły, na trzech różnych szczeblach rozgrywek. Mimo silnej konkurencji nasi zawodnicy zakończyli rozgrywki dobrymi wynikami, nawet sukcesami.

Pierwszy zespół KU AZS UZ od sezonu 2002/2003 nieprzerwanie uczestniczący w rozgrywkach II ligi (grupa VII) prowadzonych przez Dolnośląski Okręgowy Związek Tenisa Stołowego we Wrocławiu pod nadzorem Polskiego Związku Tenisa Stołowego w Warszawie, zajął w stawce 12 drużyn czwarte miejsce (końcowa tabela poniżej). Młody akademicki zespół po raz kolejny uplasował się w czołówce II-ligowych rozgrywek, a jego trzon stanowili: **Paweł Sroczyński** – absolwent UZ (Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych), **Daniel Bobek** – absolwent

UZ (Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji), obecnie pracownik UZ, **Grzegorz Jackowski** – student III roku (Wydział Mechaniczny), **Grzegorz Kozioł** – uczeń LO nr 7 w Zielonej Górze, **Tomasz Jackowski** – absolwent UZ (Wydział Mechaniczny). Trenerem drużyny jest Tomasz Jurgoski – absolwent UZ (Wydział Zarządzania).

TABELA KOŃCOWA II LIGI MĘŻCZYN grupa VIII dolnośląsko - lubuska (sezon 2005/2006)

1	GORZOVIA RAJBUD GORZÓW Wlkp.
2	SKS LZS RASZÓWKA
3	STS BARTOSZÓW
4	AZS UNIwersytet ZIELONA GÓRA
5	ODRA-RÖBEN II GŁOSKA KSIĘGINICE
6	ŻOK ŻMIGRÓD
7	GRANIT STRZELIN
8	NYSA PERLA KŁODZKO
9	ORZEL GOKIS PRUSICE
10	TOP II BOLESŁAWIEC
11	MLKS BUDOWLANI LUBSKO
12	BOBRY JELENIA GÓRA

Prawo występu w meczach barażowych o awans do I ligi wywalczyła drużyna GORZOVII RAJBUD Gorzów Wlkp., lecz ostatecznie awansu tego, niestety, nie uzyskała ulegając w dwumeczu zespołowi z Jastrzębia Zdroju. Do III ligi spadły natomiast trzy ostatnie zespoły.

Drugi zespół KU AZS UZ brał udział w rozgrywkach III ligi mężczyzn prowadzonej przez Lubuski Okręgowy Związek Tenisa Stołowego w Gorzowie Wlkp. W gronie 10 drużyn nasz zespół uplasował się na 8 miejscu. Trenerem drużyny jest Józef Krajczyk.

Trzeci zespół naszej sekcji brał udział w rozgrywkach „grupy południowej” klasy „A”, prowadzonej również przez LOZTS w Gorzowie Wlkp. We współzawodnictwie 28 drużyn nasz zespół okazał się najlepszy, zajął I miejsce i awansował do rozgrywek ligi okręgowej w sezonie 2006/2007. Opiekunem drużyny i jej zawodnikiem jest Tadeusz Jackowski (to trzeci Jackowski w tej sekcji!).

Sekcja utrzymuje przyjazne sąsiedzkie relacje z innym zielonogórskim klubem, klubem ekstraklasy, w nieodległej przeszłości medalistą rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Polski – ZKS-em Drzonków. Takie sąsiedztwo, możliwość sprawdzenia swych umiejętności w grze z czołowymi zawodnikami kraju (nawet jego reprezentantami) stanowią dodatkowy bodziec do podejmowania sportowego wysiłku, treningu.

Teniściści stołowi na co dzień trenują w małej sali sportowej uniwersytetu, tam też toczą swoje drugoligowe boje. Licząc na to, że bracia studencka wspierać będzie ich w tych bojach swym dopingiem.

STARTY INDYWIDUALNE

Zawodnicy naszej sekcji w minionym sezonie zanotowali szereg sukcesów indywidualnych, stawali na podium, plasowali się na wysokich pozycjach rozgrywek mistrzowskich na szczeblu wojewódzkim i ogólnopolskim. W pokonanym polu pozostawiali niejednokrotnie wyżej notowanych, bardziej utytułowanych rywali. Najważniejsze osiągnięcia prezentuje poniższe zestawienie:

Rozgrywki Wojewódzkie

• Indywidualne Mistrzostwa Województwa Seniorów – Drzonków, 19 lutego 2006 r.

III miejsce (brązowy medal) - Grzegorz Jackowski-Tomasz Jackowski – gra podwójna

V miejsce - Grzegorz Jackowski – gra indywidualna

• Indywidualne Mistrzostwa Województwa Juniorów – Drzonków, 9 kwietnia 2006 r.

II miejsce (srebrny medal) – Grzegorz Kozioł - Łukasz Matłag – gra podwójna

III miejsce (brązowy medal) – Grzegorz Kozioł - Sylwia Kubiak (UNIA Lubiszyn) – gra mieszana V miejsce - Grzegorz Kozioł – gra indywidualna

• Drużynowe Mistrzostwa Województwa Juniorów – Kostrzyn, 2 kwietnia 2006 r.

I miejsce (złoty medal) i awans do półfinałów Mistrzostw Polski – drużyna w składzie: Grzegorz Kozioł, Łukasz Matłag, Maciej Ziąja.

Rozgrywki Ogólnopolskie

• Drużynowe i Indywidualne Mistrzostwa Polski Juniorów – Kraków, 18-21 maja 2006 r.

V-VIII miejsce – Grzegorz Kozioł – gra indywidualna.

Na opublikowanej przez **Polski Związek Tenisa Stołowego** Ogólnopolskiej Liście Klasyfikacyjnej (uwzględniającej wszystkich czynnych zawodników wszystkich szczebli rozgrywek) za sezon 2005/2006, nasi reprezentanci zajęli wysokie pozycje, i tak:

1. w kategorii seniorów zostało w Polsce sklasyfikowanych 1.430 tenisistów stołowych.

Z naszych zawodników najwyższą pozycję zajął Grzegorz Jackowski (miejsce w przedziale 135-139).

Klub AZS UZ uplasował się w tej kategorii **na 19 miejscu w Polsce**, wśród sklasyfikowanych 291 klubów.

2. w kategorii juniorów zostało w Polsce sklasyfikowanych 1.565 zawodników. Zdecydowanie wyróżnić należy zasłużoną, bardzo wysoką **14 pozycję**, na której zakończył sezon czołowy junior kraju **Grzegorz Kozioł**.

Klub AZS UZ w kategorii juniorów zajął **18 miejsce w Polsce** wśród sklasyfikowanych 356 klubów.

W Generalnej Klasyfikacji Klubowej Polskiego Związku Tenisa Stołowego za sezon 2005/2006 opublikowanej 20 czerwca 2006 r. Klub Uczelniany AZS UZ został sklasyfikowany na 77 miejscu w Polsce na ogólną liczbę 574 klubów.

Sekcja tenisa stołowego oprócz udziału w rozgrywkach państwowych była organizatorem szeregu imprez sportowych dla szerokiego ogółu społeczności akademickiej organizując między innymi:

- w dniu 8 grudnia 2005 r. przy współudziale Działu Społecznego Uniwersytetu rozegrany został **tradycyjny już VIII Mikołajkowy Indywidualny Turniej Tenisa Stołowego** dla studentów, pracowników i członków naszego AZS. W imprezie uczestniczyły 22 osoby. Pierwsze miejsce zajął Grzegorz Jackowski – student III roku

Wydziału Mechanicznego, drugie miejsce przypadło Danielowi Bobkowi – pracownikowi UZ, a trzecie miejsce zajął Paweł Sroczyński – członek AZS. Zwycięzcy otrzymali nagrody rzeczowe, a wszystkich uczestników, jak przystało na turniej Mikołajkowy obdarowano słodyczami.

- podczas „6 Ogólnopolskiej Konferencji Rzeczników Prasowych i Pracowników Biur Promocji Szkół Wyższych” zorganizowanej przez Biuro Promocji Uniwer-

sytetu Zielonogórskiego, w dniu 3 lutego 2006 r. nasza Sekcja zorganizowała dla uczestników Konferencji indywidualny turniej tenisa stołowego.

- w dniu 17 maja 2006 r. w ramach obchodów studenckiego święta „Bachanalia-06” rozegrano Indywidualne Mistrzostwa Uniwersytetu w tenisie stołowym. Mistrzem Uczelni został Grzegorz Jackowski – student III roku WM, drugie miejsce zajął Paweł Sroczyński – członek AZS, a trzeci był Łukasz Matłag – członek AZS. W mistrzostwach wzięło udział 26 zawodników (w tym 4 pracowników Uniwersytetu).

Zawodnicy naszej Sekcji uczestniczyli również w międzynarodowych zawodach tenisa stołowego organizowanych przez miasta partnerskie Zielonej Góry, a mianowicie w roku 2005 – w Soltau (Niemcy) I miejsce zajął Grzegorz Kozioł, natomiast w roku 2006 w Laon (Francja) I miejsce zajął Paweł Sroczyński (drugi był Grzegorz Kozioł).

Sto już wszystko historia. Kolejny sezon rozpoczęty. Co przyniesie?

Sport, to radość z sukcesów, satysfakcja z ciągłego doskonalenia się, przezwyciężania słabości. Sport uczy także z godnością i honorem przyjmować porażki i niepowodzenia. Choć należą one do istoty sportu, są jego częścią, to życzymy wszystkim akademickim sportowcom, aby ich w bezpiecznej odległości omijały.

TJ, HM

GRZEGORZ JACKOWSKI (Z LEWEJ) I KOZIÓŁ. SA INDYWIDUALISTAMI, LECZ ICH DEBEL PRZYSPOZYŁ DRUŻYNIE WIELU PUNKTÓW.

ZA CHWILĘ POZATEK MECZU, LECZ NAPIERW PORZĄDKA ROZGRZEWKI POWYŻEJ W JEJ TRAKCIE GRACZOWSKI (Z LEWEJ) I LIDER ORAZ KAPITAŃ DRUŻYNY P.SROCZYŃSKI.

OSTATNIE CHWILE ROZGRZEWKI PRZED ROZPOCZĘCIEM TURNIEJU MIKOLAJKOWEGO.

ANI WIEK ANI PŁEĆ NIE MAJĄ ZNAČENIA. TURNIEJ CHCE WYGRAĆ KAŻDY. JEŚLI SIĘ NIE UDA POZOSTAŁA SŁODKOŚĆ I Z RADOŚCIĄ ROZDAWANE PRZEZ SW. MIKOŁAJA (W TEJ ROLI ORGANIZATOR, TRENER I ZAWODNIK INŻ. H.MICHALAK).

PRODIEKAN WYDZIAŁU INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKADRI INŻ. M.TALAGA-REGULARNIE UCZESTNICZY W ORGANIZOWANYCH TURNIEJACH. NAJWIĘKSZE SUKCESY JESZCZE WCIĄŻ PRZED NIM...

JEST ZWYCIĘZCĄ! GRZĘS. JACKOWSKI ODBIERA PUCHAR I HONORY Z RAK SAMEGO KIEROWNIKA STUDIUM MGR WŁEŚNIAKA, CIESZY SIĘ TRENER H.MICHALAK, A Z BOKU SPOGLĄDA POKONANY W FINALE P.SROCZYŃSKI. CZY ZA ROK KOLEJNOŚĆ BĘDZIE ODWROTNA? ZOBACZYMY...

Zielonogórcy filozofowie na kongresie o Dostojewskim

W Barcelonie, stolicy Katalonii, w której, jak przekonują mieszkańcy miasta, nie ma nic hiszpańskiego, odbył się pierwszy kongres poświęcony Dostojewskiemu, zorganizowany przez lokalną sekcję *International Dostoevsky Society*. Kongres, którego myśl przewodnią brzmiała „Religia i filozofia w życiu i twórczości F. M. Dostojewskiego” zorganizował prof. Jordi Morillas, koordynator hiszpańskiej sekcji Towarzystwa.

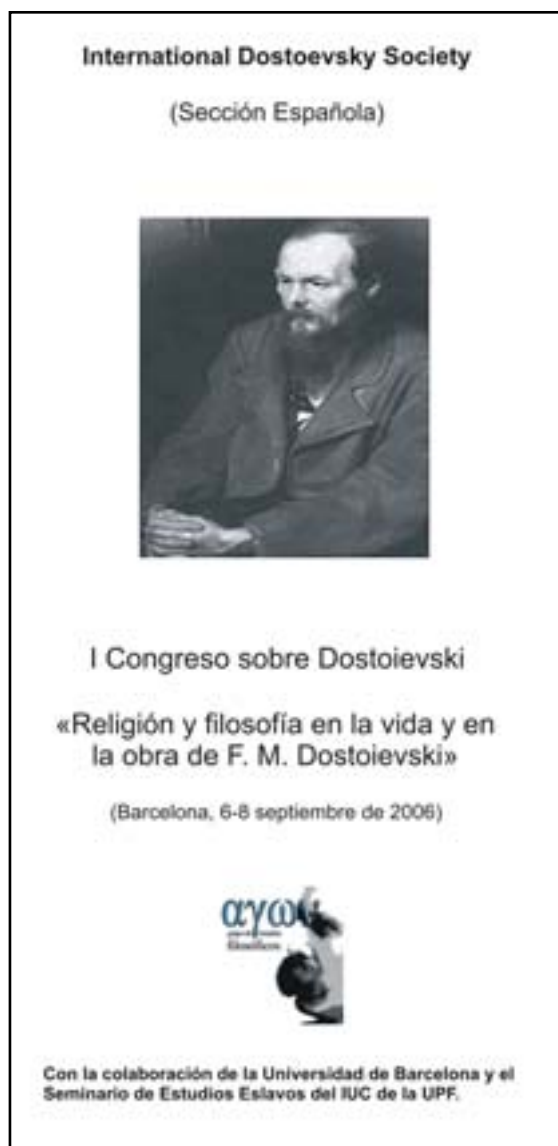
O realności hasła „Not Spain Free Catalonia” przekonać można się spacerując najatrakcyjniejszą z arterii miasta, Las Ramblas, alei otoczonej platanami i zawłaszczonej przez artystów: pośród pamiątek tam eksponowanych poczesne miejsce zajmują flagi, proporce i koszulki klubu F.C. Barcelona a zewsząd, nie wiedzieć czemu, na przechodniów spogląda

twarz Che Guevary. Miejscem kongresu był jeden z wiekowych budynków znajdujących się w kompleksie należącym do Uniwersytetu w Barcelonie, oddalony zaledwie kilka wąskich uliczek od Las Ramblas, a zatem niedaleko pomnika Kolumba i w sąsiedztwie zabytkowej dzielnicy Barri Gotic. Wśród uczestników konferencji, poza rzecz jasną gospodarzami i Rosjanami, znaleźli się przedstawiciele m.in. Meksyku, Niemiec, Czech, Litwy i Belgii. Polskę reprezentowało troje naukowców, w tym dwoje pracowników Instytutu Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. dr hab. Lilianna Kiejzik, która przedstawiła referat pt. „Sergiusz Bułgakov o Dostojewskim” oraz dr Jacek Uglik z wystąpieniem pt. „Michał Bakunin jako prototyp bohatera negatywnego w twórczości F. Dostojewskiego”. Zróżnicowanie tematyki referatów prezentowanych w czasie trwania obrad sprawiło, że kongres (będący „wprowadzeniem” do przyszłorocznego, trzynastego światowego sympozjum poświęconego Dostojewskiemu, który odbędzie się w Budapeszcie), można uznać za owocny. Badacze z całego świata, referując w trzech językach, hiszpańskim, rosyjskim i angielskim, w zajmujący i przekonujący sposób potrafili umieścić dzieło rosyjskiego klasyka w szerszym kontekście filozoficznym i religijnym, demonstrując przy tym niebywałą erudycję. Nie zabrakło także specjalistycznych analiz dokonywanych przez literaturoznawców. Jeśli jednak badacze twórczości Dostojewskiego podzielić można na dwa obozy, świecki i chrześcijański, to trzeba przyznać, że, co zresztą częste przy tego rodzaju kongresach, i nad czym ubolewa niżej podpisany, zdecydowanie przeważała ta druga frakcja, a stanowiska na temat twórczości pisarza, odbiegające od chrześcijańskiej linii interpretacyjnej zawsze wywoływały ożywioną dyskusję w wiekowych murach Pati Manning, przy ulicy Montalegre 7 w Barcelonie, prowokowaną najczęściej przez naukowców rosyjskich.

Jedynym minusem hiszpańskiego kongresu była frekwencja wśród prelegentów, bowiem części z zapowiadanych gości nie udało się dotrzeć. Cóż? Mogą tylko żałować! Jednak widząc upór z jakim prof. Jordi Morillas przygotował pierwszą barcelońską konferencję można mieć pewność, że będą następne. Kto wie, być może za czas jakiś to właśnie Barcelona stanie się miejscem „pielgrzymek” znawców i miłośników autora „Braci Karamazow”?

Zainteresowani tematyką konferencji „Religia i filozofia w życiu i twórczości F. M. Dostojewskiego” mogą zajrzeć na nowopowstałą, przy Instytucie Filozofii UZ, stronę internetową poświęconą Filozofii Rosyjskiej, gdzie zamieszczony został szczegółowy program, oto adres www.filozofiarosyjska.uz.zgora.pl

Jacek Uglik

Wystąpienie JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. zw. dr. hab. Czesława Osękowskiego podczas inauguracji roku akademickiego 2006/2007

Szanowni Państwo!

W czerwcu br. obchodziliśmy 5-cio lecie powstania Uniwersytetu Zielonogórskiego. Odbłyło się to w sposób skromny, ale wyrazisty i adekwatny do obecnej naszej kondycji i możliwości. Nasza uczelnia z powodzeniem kontynuuje tradycje i dorobek zielonogórskiego środowiska akademickiego, w tym zwłaszcza Wyższej Szkoły Inżynierskiej – następnie Politechniki Zielonogórskiej oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

Powtórzę swoją opinię wygłoszoną przed Państwem podczas inauguracji roku akademickiego 2005/2006. Decyzja zielonogórskiego środowiska naukowego o integracji i utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego była mądra i odpowiedzialna oraz wyprzedziła ogólnopolską tendencję w tym zakresie. Przed rokiem mówiło się, a dziś już jest wdrażana koncepcja integracji zbyt rozproszonej struktury szkolnictwa wyższego w Polsce i powstawania uczelni większych, o bardziej uniwersalnym zakresie kształcenia. Takim uczelniom jest łatwiej funkcjonować i konkurować o studentów i środki finansowe. Do tej pory dotacja, którą uczelnie otrzymywały od państwa, była uzależniona głównie od liczby pracowników naukowych i studentów. Od stycznia 2007 r. zmienia się kryteria podziału. Pod uwagę będą brane w znacznie większym

niż dotychczas stopniu m.in. liczba uprawnień do doktoryzowania i habilitowania, liczba projektów badawczych realizowanych przez uczelnię, liczba zagranicznych pracowników naukowych prowadzących zajęcia, liczba studentów zagranicznych i polskich, którzy wyjeżdżają na wymiany oraz liczba zdobytych grantów z funduszy europejskich. Będzie to zatem kierunek na jakość badań naukowych i procesu kształcenia, rywalizowanie z innymi ośrodkami akademickimi oraz akceptację funkcjonowania określonej uczelni przez obecnych i potencjalnych studentów.

Powstanie w 2001 r. Uniwersytetu Zielonogórskiego pozwoliło nam na przygotowanie się do nadchodzących zmian. Pragnę zwrócić także uwagę, że w sposób łagodniejszy niż podobne do nas ośrodki akademickie w kraju odczuwamy skutki nadchodzącego niżu demograficznego. Naszą siłą jest szeroka oferta kształcenia obejmująca kierunki humanistyczne, techniczne, ścisłe, ekonomiczne, przyrodnicze i artystyczne. W kraju coraz bardziej widoczny jest dziś proces tworzenia na mniejszych politechnikach kierunków humanistycznych i społecznych, a na akademiach pedagogicznych odchodzi się od powszechnego kiedyś kształcenia nauczycieli. Będziemy nadal zmierzać w dotychczasowym kierunku, a naszym nadrzędnym celem jest utrzymanie obecnej rangi Uniwersytetu.

Uniwersytet Zielonogórski jest dziś wielowydziałową uczelnią, ukształtowaną organizacyjnie i posiadającą dobrą kadrę profesorską. Obecnie zatrudniamy 87 profesorów tytularnych oraz 168 doktorów habilitowanych. Mamy dobrą perspektywę rozwoju kadrowego, gdyż w uczelni pracuje także 437 doktorów i 403 magistrów, którym stwarzamy optymalne warunki na zdobywanie kolejnych stopni naukowych. W minionym roku akademickim tytuły naukowe profesora uzyskało dwóch naszych pracowników (prof. Lucyna Słomińska i prof. Grzegorz Gabryś), trzy osoby uzyskały stopień naukowy doktora habilitowanego (Ilona Politowicz, Andrzej Janczak i Adam Kempski), dwie dalsze osoby oczekują na zatwierdzenie habilitacji, 38 osób uzyskało stopień naukowy doktora. W strukturze organizacyjnej UZ funkcjonuje 9 wydziałów. Posiadamy uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego w 3 dyscyplinach (elektrotechnika, historia, matematyka) oraz doktora w 11 dyscyplinach (astronomia, budowa i eksploatacja maszyn, budownictwo, elektrotechnika, filozofia, fizyka, historia, informatyka, inżynieria środowiska, matematyka, pedagogika).

Pracownicy naukowcy Uniwersytetu wykazują wzrastającą z roku na rok aktywność i rozszerzają kontakty międzynarodowe. W minionym roku akademickim opublikowali ponad 2 tys. różnych prac, w tym 48 wydawnictw zwartych, 696 części w wydawnictwach zwartych, 471 artykułów, z których 104 to publikacje w czasopiśmie z renomowanej w naszym środowisku listy filadelfijskiej. Jednostki Uniwersytetu zorganizowały 31 poważnych konferencji międzynarodowych i dalszych kilkadziesiąt o mniejszym zasięgu, pracownicy wygłosili referaty na 433 konferencjach międzynarodowych i krajowych.

Pracownicy Uniwersytetu Zielonogórskiego aktywnie uczestniczą w europejskich programach badawczych. W 6. Programie Ramowym Unii Europejskiej bierze udział kilka zespołów naukowych z naszej uczelni. Obecnie przygotowujemy się do uczestnictwa w 7. Programie. W strukturze UZ funkcjonuje Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii, podejmujące działania na rzecz stymulowania innowacyjności, promowania przedsiębiorczości, transferu nowoczesnych technologii oraz koordynacji wymiany informacji i doświadczeń.

Umieemy zabiegać o środki pomocowe Unii Europejskiej. Dają nam one możliwość realizacji wielu form kształcenia, prowadzenia badań naukowych, zakupu aparatury i realizowania inwestycji. UZ realizuje obecnie 16 projektów na łączną kwotę 19 mln złotych. Jesteśmy dobrze przygotowani do absorpcji unijnych pieniędzy na szkolnictwo wyższe w latach 2007-2013.

Do udanych możemy zaliczyć tegoroczny Festiwal Nauki. Jest to wydarzenie, które wyszło poza mury uczelni i spotyka się z dużym zainteresowaniem mieszkańców Zielonej Góry i regionu, zwłaszcza młodzieży szkół ponadpodstawowych. Stanowi ono okazję do zaprezentowania naszych naukowych osiągnięć i promocji Uniwersytetu. Będziemy rozwijać Festiwal Nauki, podobnie jak organizowany przy tej okazji Festyn dla pracowników uczelni i ich rodzin.

Wyjątkowo zróżnicowane są na Uniwersytecie Zielonogórskim zakres prowadzonych badań i kształcenie studentów. Jest to naszą specyfiką ale i atutem, umożliwiłymi bowiem studentom w roku akademickim 2005/2006 szerokie spektrum kształcenia aż na 29 kierunkach i w 76 specjalnościach. Od dnia dzisiejszego rozpoczynamy także kształcenie na kierunkach biologia i ekonomia. W roku akademickim 2005/2006 na UZ kształciło się 20 624 studentów, w tym 12 561 na studiach stacjonarnych i 8063 na studiach niestacjonarnych. Na studiach doktoranckich kształciły się 84 osoby oraz na 47 studiach podyplomowych 1025 osób. W 2006 roku mury uczelni opuściło 4883 absolwentów, z tego 2115 po studiach stacjonarnych i 2768 po studiach niestacjonarnych.

Pozytywnie oceniamy tegoroczną rekrutację, chociaż spadek kandydatów na studia stacjonarne pojawił się na kierunkach ścisłych i technicznych. Dotyczyło to zwłaszcza fizyki i elektrotechniki, w mniejszym stopniu astronomii i matematyki. Ogółem na 2637 miejsc przygotowanych dla kandydatów na I rok studiów zawodowych na Uniwersytecie Zielonogórskim zgłosiło się 6654 maturzystów, spośród których 2315 uzyskało dyplomy naszej uczelni. Nieco gorzej przebiegła rekrutacja na studia stacjonarne II stopnia. Nadspodziewanie dobrze przebiegła rekrutacja na studia niestacjonarne. Na pierwszy rok studiów niestacjonarnych I stopnia przyjęliśmy 1679 osób oraz na pierwszy rok studiów niestacjonarnych II stopnia 975 osób. Wielkości te są porównywalne do ubiegłorocznych. Ubolewamy nad spadającym zainteresowaniem wśród młodzieży nauki na kierunkach ścisłych i technicznych. Jest to jednak tendencja ogólnopolska. Musimy w związku z tym przygotować się do nowej strategii marketingowej i będziemy zabiegać o studentów a także wzmacniać atrakcyjność i poziom kształcenia właśnie na tych kierunkach. Przecież dziś na rynku pracy brakuje zwłaszcza inżynierów, a my przecież stwarzamy możliwości przygotowania się młodzieży do podjęcia pracy w sektorze budowlanym, informatycznym czy też elektrycznym.

Wspólnie z Fachhochschule Giessen-Friedberg prowadzimy zintegrowane studia na kierunkach elektrotechnika i informatyka, po ukończeniu których studenci otrzymują dyplomy obu uczelni. W 2006 r. Uniwersytet Zielonogórski wygrał ogólnopolski przetarg na projekt studiów przez internet na kierunku ochrona środowiska i od roku akademickiego 2007/2008 będzie można również w takiej formie studiować na naszej uczelni. Wraz z początkiem roku akademickiego 2006/2007 do dyspozycji najbardziej przedsiębiorczych studentów, jako jedni z pierwszych w Polsce, oddajemy Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości.

Uniwersytet Zielonogórski posiada szerokie kontakty międzynarodowe. Współpracujemy obecnie z 83 uczelniami z 21 krajów na wszystkich kontynentach. W ramach Programu Sokrates/Erasmus nasza uczelnia współpracuje z 41 partnerami z całej Europy. Od roku akademickiego 2006/2007 będziemy także uczestniczyć w programie Leonardo da Vinci. Tworzymy uwarunkowania, aby międzynarodowa wymiana studentów, doktorantów i młodszych pracowników nauki zwiększała się z roku na rok.

W roku akademickim 2005/2006 w naszej uczelni studiowało 32 obcokrajowców, 56 naszych studentów w ramach programu Sokrates/Erasmus przebywało na zagranicznych uczelniach, a 20 dalszych osób w ramach programu MOST kształciło się na uniwersytetach krajowych. W ostatnich dwóch latach dostrzegalny jest w uczelni wzrost aktywności naukowej studentów, o czym może świadczyć wyraźnie przyrastająca liczba studenckich kół naukowych. Obecnie jest ich 80, z których 45 czynnie bierze udział w organizowaniu prac na rzecz studentów naszej uczelni, nawiązuje kontakty ze studentami z całej Europy, a także działa w strukturach europejskich organizacji studenckich. Kola naukowe zrzeszają ponad 1200 członków, studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W roku akademickim 2005/2006 przeznacziliśmy 17 mln 549 tys. zł na pomoc materialną dla studentów, w tym nieco ponad 7 mln zł na stypendia za wyniki w nauce, 3 mln 848 tys. na stypendia socjalne i 3 mln 212 tys. na stypendia na wyżywienie. Pozostała kwota przeznaczona została na stypendia mieszkaniowe, za wyniki w sporcie, specjalne stypendia dla osób niepełnosprawnych oraz zapomogi. Od tego roku akademickiego pomocą stypendialną objęci zostaną także studenci studiów doktoranckich. Uniwersytet Zielonogórski dysponuje 2255 miejscami w domach studenckich.

W dobry sposób rozwija się na uczelni sport akademicki, a nasi studenci zdobywają liczne laury w indywidualnych i zespołowych dyscyplinach sportowych. Najbardziej spektakularne osiągnięcia to potrójny złoty medal Łukasza Czapli, studenta Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych, w strzeleckich mistrzostwach świata, akademickie mistrzostwo Polski męskiego zespołu piłki ręcznej oraz wysoka piąta pozycja tegoż zespołu w rozgrywkach pierwszej ligi.

Chlubę przynoszą nam także inni studenci, konkurujący z powodzeniem ze swoimi rówieśnikami w kraju i za granicą. Trudno w tym miejscu wymienić wszystkie dokonania naszych studentów. Wspomnę jedynie o wielkim osiągnięciu studenta Wydziału Artystycznego Rafała Wilka, który uzyskał I nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Sztuk Plastycznych Art. & Bussiness „Obraz roku 2006”, Arkadiusza Denisiewicza, który uzyskał nagrodę Ministra Infrastruktury w konkursie na najlepsze prace dyplomowe, podobną nagrodę otrzymali studenci Wydziału Mechanicznego: Ryszard Gołąbek i Adam Olejarz w konkursie Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Dobrze pracował Parlament Studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, który zorganizował dni kultury studenckiej Bachanalia 2006, ale także był współorganizatorem m.in. Studenckiego Festiwalu Piosenki Studenckiej, Studenckiego Przeglądu Twórczości Kabaretowej oraz obozu adaptacyjnego „Solina 2006”. Na dobrym poziomie stoi działalność klubów studenckich „Zatem-REANIMATOR”, „Karton”, „Gęba”, „U Ojca” prasa studencka: „Kartkówka” redagowana przy współudziale Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży oraz „Uzetka” redagowana przez Parlament Samorządu Studenckiego.

Dobrymi naszymi wizytówkami są chór akademicki, Big-Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i radio „Index”. Kontynuowana jest akcja „Uniwersytet dzieciom”.

W minionym roku akademickim powiększyły się zbiory Biblioteki Uniwersyteckiej. Pomimo trudnych warunków finansowych, lokalowych i kadrowych pracownicy biblioteki starają się, aby stawała się ona placówką coraz bardziej otwartą i przyjazną dla studentów. Zbiory Biblioteki Uniwersyteckiej wraz z księgozbiorami bibliotek specjalistycznych liczą dziś 829 514 woluminów. Biblioteka prenumeruje i gromadzi 1228 tytułów czasopism krajowych i 256 tytułów cza-

sopism zagranicznych oraz aż 17 tys. tytułów czasopism zagranicznych w wersji elektronicznej. Biblioteka posiada w swoich zbiorach 2506 starodruków, 2103 jednostki kartograficzne, blisko 15 tys. grafik, ekslibrysów i plakatów, 121 210 jednostek – patentów oraz 62 408 jednostek norm. Dobrze rozwija się utworzona w październiku 2005 roku Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa, która udostępniła w postaci elektronicznej publikacje naukowe, zbiory sztuki, materiały regionalne, dyplomy oraz inne dokumenty z zasobów Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego. W ciągu minionego roku ze stron Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej skorzystało 442 408 internautów. Do problemu Biblioteki Uniwersyteckiej powrócę jeszcze w dalszej części wystąpienia.

W roku akademickim 2005/2006 dokonał się dalszy postęp informatyzacji Uniwersytetu. M.in. wykonana została modernizacja węzła sieci ZielMAN, powstały dwa nowe bezprzewodowe węzły dostępne do Internetu, wybudowana została linia światłowodowa łącząca obiekty Uniwersytetu, zmodernizowany został system zasilania awaryjnego w węźle USK w budynku głównym przy ul. prof. Szafrana oraz zakupiony został serwer pocztowy i systemy do archiwizacji zbiorów. Dzięki tej inwestycji wszyscy studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego będą mogli korzystać z uczelnianej poczty elektronicznej. W roku akademickim 2005/2006 zakupione zostały 184 komputery. Ogółem posiadamy obecnie 2800 komputerów, które wykorzystywane są w różnych celach. Nie odbiegamy w tym względzie od największych uczelni w kraju, a większość nawet znacznie wyprzedzamy.

W ciągu minionego roku udało się nam zrealizować szereg innych zamierzeń, które mają istotny wpływ na bieżące funkcjonowanie Uniwersytetu. We wrześniu 2005 roku Rada Miasta przychyliła się do mojej prośby o zamianę przeznaczenia przyznanej nam kwoty 13 mln zł na budowę nowej siedziby Nauk Pedagogicznych i Społecznych. Mogliśmy tę pieniądze przeznaczyć na dokończenie budynku dla Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska i modernizację budynku przy ul. Licealnej na siedzibę Rektoratu. Taki wniosek z mojej strony podyktowany był troską o przyszłość Uniwersytetu i wynikał głównie z przesłanek ekonomicznych, ale także i potrzeb dydaktycznych. Swoją decyzję o wsparciu finansowym Uniwersytetu, Rada Miasta podtrzymała podczas sesji w dniu 3 sierpnia br. Obie decyzje wzmocniły nasze dążenia do prowadzenia racjonalnej polityki inwestycyjnej. Z satysfakcją mogę stwierdzić, że zakończonej sukcesem.

Udało nam się zakończyć budowę pięknego obiektu dla Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska na potrzeby dwóch kierunków kształcenia: budownictwa i biologii. Ogólny koszt inwestycji wyniósł 30 mln 86 tys. zł, w tym Rada Miasta wsparła nas kwotą 8 mln zł, KBN – 5 mln i MEN – 5 mln. Pozostałe koszty poniosł Uniwersytet.

Miesiąc temu rozstrzygnięliśmy przetarg i 1 września br. rozpoczął się gruntowny remont budynku przy ul. Licealnej. W tym roku przewidziana jest naprawa dachu i nowa elewacja. Ogólny koszt remontu budynku wyniesie ok. 15 mln zł, w tym 5 mln przyznanych nam przez Radę Miasta. Brakujące środki na inwestycję będą pochodzić z budżetu UZ i Unii Europejskiej.

Zakończyliśmy, kosztem 4 mln zł, adaptację pomieszczeń na Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości. Koszty remontu obiektu pokryte zostały ze środków własnych UZ i dotacji z MEN. Rada Miasta wsparła Inkubator kwotą 500 tys. zł. Jest to przedsięwzięcie nie do przecenienia, bardzo ważne z punktu widzenia kształtowania wśród młodych ludzi aktywności gospodarczej i przedsiębiorczości.

Uważam, że wszystkie te obiekty mają ogromne znaczenie dla Uniwersytetu, ale także i dla miasta. Zielona Góra jest najmniejszym miastem uniwersyteckim w Polsce. Jesteśmy otwarci na współdziałanie z władzami i wszystkimi jego mieszkańcami. Obecność środowiska akademickiego w Zielonej Górze jest w moim przekonaniu widoczna na każdym kroku i w każdym obszarze życia miasta. Uniwersytet kształci także kadry na potrzeby firm i instytucji miasta i regionu lubuskiego, placówek oświatowych i kulturalnych, administracji, mediów, do pracy w budownictwie, szeroko rozumianej informatyce oraz przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym. Jest w tym sensie kontynuatorem dorobku zielonogórskich uczelni, które w 2001 roku zdecydowały się połączyć w jeden organizm. Jakość tego kształcenia zależy przede wszystkim od kadry naukowej, ale także i warunków w jakich odbywa się dydaktyka.

Oprócz radnych Rady Miasta doświadczamy także ogromnej życzliwości i pomocy ze strony Pani Prezydent Miasta i jej zastępców. Mogłbym wskazać szereg tego przykładów, wspomnę jedynie o dobrej woli Prezydent Zielonej Góry podczas zamiany budynków pomiędzy miastem a uczelnią (chodzi o obiekty na Placu Słowiańskim i ul. Energetyków).

Na uczelni gościliśmy wyjątkowo zacnych gości. Dwukrotnie odwiedził nas premier rządu RP Kazimierz Marcinkiewicz. W czerwcu tego roku gościliśmy rektorów wszystkich polskich uniwersytetów. Rektorzy byli zauroczeni naszą uczelnią i Zieloną Górą. Byli pełni podziwu dla tego co robimy i jak funkcjonujemy. Może to potwierdzać, że zmierzamy we właściwym kierunku. Nasze samopoczucie może także poprawiać ocena poziomu kształcenia i badań naukowych przygotowywana przez kompetentne gremia dla polskiego szkolnictwa wyższego. Państwowa Komisja Akredytacyjna jak dotychczas pozytywnie oceniła 20 spośród 29 naszych kierunków kształcenia. Pozostałe kierunki czekają na akredytację, która jak jesteśmy pewni będzie również pozytywna. Spośród 9 naszych wydziałów 3 otrzymały najwyższą tj. pierwszą kategorię w rankingu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Wydziały: Fizyki i Astronomii, Humanistyczny i Artystyczny), zaś dalsze dwa bardzo dobrą, drugą kategorię (Wydziały: Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Elektrotechniki, Informatyki i Ekonometrii). Wyprzedzamy pod tym względem po kilka polskich uniwersytetów i politechnik.

W minionym roku akademickim udało nam się także zająć szeregiem innych kwestii. Zajęliśmy się studentami niepełnosprawnymi. Na Uniwersytecie studiuje 320 takich osób. Ich sprawami zajmuje się zwłaszcza pełnomocnik rektora ds. niepełnosprawnych studentów. Staramy się, aby ich studiowanie na uczelni odbywało się bez barier i stresów. Uporządkowany został sposób najmu powierzchni i obiektów dla osób z zewnątrz, prowadzących jakąkolwiek działalność na terenie uczelni. Wprowadziliśmy tu zasady obowiązujące na wolnym rynku. Uregulowaliśmy także sprawy zabezpieczeń hipotecznych wobec naszych wierzycieli. Dzięki temu cały kampus B został uwolniony od hipoteki. Nadaliśmy, we współdziałaniu ze związkami zawodowymi działającymi na uczelni, właściwą rangę naszemu systemowi socjalnemu.

Nie jest jednak tak, że miniony rok akademicki zakończyliśmy wyłącznie sukcesami. Nie udało nam się w pełni wdrożyć Procesu Bolońskiego, nad czym niezmiennie ubolewamy. Nie uporaliśmy się, sądzę że głównie z przyczyn organizacyjnych, z tłumaczeniem dyplomów, zaledwie co rozpoczęliśmy prace nad tworzeniem parku przyrodniczo-technologicznego w Nowym Kisielinie, tylko w niewielkim stopniu poprawiliśmy warunki mieszkaniowe dla naszych studentów w akademikach. Nie powstała także Katedra Teologii na Wydziale Humanistycznym oraz są trudności z utworzeniem kierunku kształcenia: inżynieria biomedyczna. Są to jednak zadania do podjęcia i realizacji w nowym roku akademickim. Powinniśmy także dążyć do kształcenia na Uniwersytecie na poziomie licencjatu pielęgniarstwa oraz fachowców z zakresu przetwórstwa drewna.

Szanowni Państwo!

W minionym roku akademickim udało nam się osiągnąć wiele. Mamy jednak świadomość czekających nas wyzwań i trudnych decyzji, które muszą być podjęte natychmiast. Nadal znajdujemy się w trudnej sytuacji finansowej, wynikającej z przeinwestowania w minionych latach, odkładania w czasie gruntownej reorganizacji procesu kształcenia, nie do końca racjonalnej polityki zatrudnieniowej oraz niezrealizowanych w latach 2001-2005 zobowiązań finansowych wobec ZUS. Gwoli jasności dodać należy, że nasze trudności w dużej mierze wynikają z ogólnej polityki państwa wobec szkolnictwa wyższego i otrzymywanej co roku zbyt niskiej dotacji. Każdego roku jest ona za niska o około 10 mln złotych w stosunku do naszych podstawowych potrzeb. Jak na razie udaje nam się łagodzić sytuację dzięki wpływom pieniędzy ze studiów niestacjonarnych. Dzisiaj odniosę się jedynie ogólnie do czekających nas działań. Szczegółowo kwestie te omówione zostaną 9 października podczas zaplanowanego już mojego otwartego spotkania z pracownikami Uniwersytetu.

Rok akademicki 2006/2007 rozpoczynamy w obliczu nowego Prawa o Szkolnictwie Wyższym oraz nowego Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego i Regulaminu Studiów. Proszę całą społeczność akademicką o zapoznanie się z tymi dokumentami. Znajduje się w nich szereg odmiennych w stosunku do obowiązujących dotychczas rozwiązań, które będą wyznaczać nasz rytm pracy i regulować podejmowane decyzje.

Uważam, że obecny rok akademicki zadecyduje o naszej przyszłości, uzyskamy odpowiedź czy otrząśniemy się z obecnych kłopotów finansowych i czy pojawi się perspektywa na normalne organizacyjne i ekonomiczne funkcjonowanie, które powinny przełożyć się na wzrost jakości prowadzonych badań naukowych i kształcenia. Senat Uniwersytetu przyjął w pierwszym półroczu 2006 roku program oszczędnościowy. Jest on dolegliwy dla pracowników, ale konieczny.

Jednym z podstawowych zadań w nowym roku akademickim będzie dbałość o jakość kształcenia, która ma doprowadzić do tego, że studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego będą potrafili się odnaleźć w europejskiej przestrzeni edukacyjnej i na europejskim rynku pracy. Muszą zdobywać ponadprzeciętne umiejętności, obejmujące oprócz wiedzy wynikającej z kierunku kształcenia, umiejętność dobrej obsługi komputera, doskonalić znajomość języków, poprawić własną mobilność, a więc umiejętności pozwalające na dostosowanie się do określonych warunków na trudnym, polskim i europejskim rynku pracy. Równie ważna jest jakość prowadzonych na uniwersytecie badań naukowych, w tym zarówno teoretycznych jak też praktycznych ukierunkowanych na gospodarkę.

Wraz z nowym rokiem akademickim stwarzamy dla tych pracowników Uniwersytetu, którzy jeszcze w niedostatecznym stopniu znają języki obce, możliwość doskonalenia znajomości co najmniej jednego języka zachodniego. Zdecydowało się na to blisko 500 naszych pracowników. Pozwoli to za 2-3 lata na powszechne kształcenie na UZ w językach zachodnich. Dodam jednak, że już dziś jesteśmy częściowo przygotowani do takiego kształcenia. Senat UZ podjął także decyzję, że pracy na Uniwersytecie nie znajdą nowo przyjmowani asystenci i adiunkci, którzy nie znają co najmniej jednego zachodniego języka na takim poziomie, aby mogli prowadzić w nim zajęcia ze studentami.

W niedługim czasie wystąpimy o nadanie nam kolejnych uprawnień do doktoryzowania: z zarządzania i językoznawstwa, a być może także dla jednego z kierunków artystycznych.

Obok troski o jakość kształcenia i prowadzonych badań naukowych, będziemy zabiegać o dalsze inwestycje i prowadzić remonty kolejnych obiektów. Zamierzamy jednak czynić to w oparciu o środki zewnętrzne bowiem obecna sytuacja finansowa Uniwersytetu nie pozwala nam na przeznaczanie na ten cel poważniejszych środków finansowych z budżetu uczelni. Obok zakończenia remontu Rektoratu, absolutnie priorytetowymi naszymi inwestycjami będą budowa Biblioteki Uniwersyteckiej z wielofunkcyjną częścią dydaktyczną oraz drugi etap remontu budynku dydaktycznego Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Obydwa te zadania są stosunkowo realne i mają wielkie szanse na finansowanie ze środków Unii Europejskiej na lata 2007-2013. Mamy również przygotowany program remontu akademików idący w kierunku wyraźnego podniesienia standardu warunków mieszkaniowych dla studentów oraz program znoszenia barier architektonicznych dla studiujących na Uniwersytecie studentów niepełnosprawnych.

Szanowni Państwo!

Uniwersytet Zielonogórski ma dobre perspektywy rozwoju. Za kilka lat powinna to być placówka średniej wielkości, kształcąca 10-11 tys. studentów studiów stacjonarnych. Będzie to uczelnia o dobrej bazie dydaktycznej i sprzyjającej badaniom naukowym oraz o dobrym zapleczu do studiowania. Będzie to uczelnia o dobrych naukowych kontaktach międzynarodowych, w tym zwłaszcza z uczelniami z RFN – naszym najbliższym sąsiadem. Naszą specyfiką na pewno pozostanie kształcenie studentów w szerokim spektrum dyscyplin naukowych. Ustabilizuje się z całą pewnością kadra, która ukształtuje się z naszych absolwentów i młodszych dziś pracowników nauki. Myślę, że również z czasem okrzepniemy i będziemy plasować się w środku w grupie polskich uniwersytetów.

Życzę wszystkim pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz studentom, w tym zwłaszcza pierwszych lat, wszelkiej pomyślności w rozpoczynającym się roku akademickim 2006/2007.

prof. Czesław Osękowski

Wystąpienie zostało wygłoszone podczas inauguracji nowego roku akademickiego 2006/2007 w auli uniwersyteckiej w dniu 2 października 2006 r.

IV DNI NIEMIECKIE

NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

P R O G R A M

9 - 14 października 2006

PIĄTEK, 6 PAŹDZIERNIKA

- ☞ „Akcja Jabłuszko” – młodzież szkół średnich dostarcza do najważniejszych instytucji w mieście jabłuszka z polskimi i niemieckimi mini-flagami

PONIEDZIAŁEK, 9 PAŹDZIERNIKA

- ☞ 12.00 – Zespół Szkół Ekologicznych – program grupy teatralno-muzycznej Instytutu Germanistyki „Piłka nożna jednoczy świat”
- ☞ 16.00-17.00 – Rok Mozartowski w studenckim Radiu INDEX
- ☞ 17.00 – wernisaż plakatu IV Dni Niemieckich, ul. Wiśniowa 10
- ☞ 19.00 – aula UZ, ul. Podgórna 50 – uroczysta inauguracja IV DNI NIEMIECKICH – koncert w wykonaniu Młodzieżowej Orkiestry Dętej przy Zespole Szkół Budowlanych w Zielonej Górze

WTOREK, 10 PAŹDZIERNIKA

- ☞ 10.00-11.00 – Instytut Filologii Germańskiej, Campus B, al. Wojska Polskiego 71 A – wykład nt. działań i oferty stypendialnej DAAD Niemieckiej Wymiany Akademickiej
- ☞ 11.00-15.00 – Instytut Filologii Germańskiej, Campus B, al. Wojska Polskiego 71 A – „Niemcy - warto zobaczyć” instalacje video
- ☞ 12.00 – Campus BUZ, al. Wojska Polskiego 69 – wystawa poświęcona życiu i twórczości W. A. Mozarta
- ☞ 13.00 – WiMBP im. C. Norwida, al. Wojska Polskiego 9 – otwarcie wystawy „Nieznane związki J.W. Goethego ze Śląskiem i z Ziemią Lubuską”
- ☞ 16.00-17.00 – audycja w Radiu INDEX – „Aktualne stosunki polsko-niemieckie”

ŚRODA, 11 PAŹDZIERNIKA

- ☞ 10.00-12.00 – WiMBP im. C. Norwida – dzieci z zielonogórskich przedszkoli oraz uczniowie szkół podstawowych i średnich prezentują swoją znajomość języka niemieckiego
- ☞ 13.00-16.00 – Instytut Filologii Germańskiej, Campus B, al. Wojska Polskiego 71 A – konkurs improwizacji teatralnych dla uczniów i studentów „Theater auf der Treppe” (informacje i zgłoszenia: www.ifg.uz.zgora.pl)
- ☞ 16.00-17.00 – audycja w Radiu INDEX „Wkład Niemców w rozwój nauki”
- ☞ 18.00 – Instytut Filologii Germańskiej, Campus B, al. Wojska Polskiego 71 A – występ teatru improwizacji „Kaltstart” z Halle

CZWARTEK, 12. PAŹDZIERNIKA

- ☞ 9.00-15.00 – Instytut Filologii Germańskiej, Campus B, al. Wojska Polskiego 71 A – warsztaty teatralne „Niemieckie improwizacje” (informacje i zgłoszenia: www.ifg.uz.zgora.pl)
- ☞ 12.00-18.00 – Campus B, al. Wojska Polskiego 71 A – szkolenie dla studentów „Ponad granicami”
- ☞ 16.00-17.00 – audycja w Radiu INDEX „Odbudowa RFN”

PIĄTEK, 13 PAŹDZIERNIKA

- ☞ 12.00 – nabożeństwo ekumeniczne w kościele Najświętszego Zbawiciela
- ☞ 16.00-17.00 – audycja w Radiu INDEX „Zielona Góra – miastem dialogu”
- ☞ 17.30 – „Otwarte okna” – Szkoła Twórczego Myślenia – happening i wystawa zdjęć przed Muzeum Ziemi Lubuskiej
- ☞ 19.45 – kościół Najświętszego Zbawiciela – koncert niemieckiej muzyki organowej

SOBOTA, 14. PAŹDZIERNIKA

- ☞ 16.00-17.00 – audycja w Radiu INDEX „Wywiady z gośćmi z Niemiec”
- ☞ 16.00 – polsko-niemieckie „Święto wina” w Świdnicy koło Zielonej Góry na zakończenie IV DNI NIEMIECKICH

wiadomości wydziałowe

wydział:
artystycznyInstytut Sztuk Pięknych

32 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Janusz Opaska

ZNAKI, SYMBOLE, EMBLEMATY. WYSTAWA PLAKATÓW TADEUSZA TREPKOWSKIEGO

Wystawa miała trojake zadanie. Oprócz przypomnienia najważniejszych dzieł Tadeusza Trepkowskiego i ogólnej charakterystyki cech szczególnych jego twórczości, indywidualnego stylu i języka, także pokazanie polityczno – społecznego kontekstu sztuki polskiej lat 40. i 50. XX w.; wpływu polityki i ideologii na koncepty i plastyczne realizacje.

Tadeusz Trepkowski urodził się w styczniu 1914 roku w Warszawie. Był praktykiem, samoukiem, projektowanie graficzne było jego artystycznym powołaniem a plakat — pasją. Naukę rozpoczęła w latach 1931-33 r. w klasie grafiki stosowanej Szkoły Przemysłu Poligraficznego i kontynuowaną przez kilka miesięcy w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa (z Henrykiem Tomaszewskim) porzucił dynamicznie wkraczając w warszawskie środowisko grafików – projektantów.

Punktem zwrotnym był udział w 1933 r. w konkursie na plakat reklamowy PKO, w którym projekt Trepkowskiego zdobył 2 nagrodę. Powołane wspólnie z Markiem Żuławskim studio *Atelier 33* przygotowuje projekty druków reklamowych, etykiet, plakatów (*Challenge 1934; Mydło z wieżą. Adamczewski; Święto Kolejarza Polskiego. Stanisławów 1934; Palestine line. Constanza-Istanbul-Jaffa...*) Kolejny sukces to 1 nagroda w konkursie na plakat browaru Tychy w 1935 r. Artysta zyskał zawodową renomę i rozpoczął działalność indywidualną. Współpracował z Instytutem Spraw Społecznych tworząc plakaty poświęcone bezpieczeństwu i higienie pracy, został członkiem prestiżowego Koła Artystów Grafików Reklamowych i Instytutu Propagandy Sztuki, wprowadzony przez Tadeusza Gronowskiego. Brał udział w wystawach KAGR i IPS w 1936 i w 1938 r. w warszawskiej „Zachęcie”.

Plakaty Trepkowskiego zyskały także uznanie na Międzynarodowej Wystawie Sztuki i Techniki w Paryżu w 1937 r., gdzie seria prac dla ISS (m.in. *Ostrożnie; Ręka skaleczona nie może pracować; O krok od wypadku*) zdobyła *Grand Prix*. Zaprojektował liczne reklamy firm farmaceutycznych, plakat radia „Philips” oraz, w 1938 r., plakat dla „Pomocy Zimowej”.

Okres okupacji spędził w Warszawie, pracując w składzie opalu. Po opuszczeniu stolicy Tadeusz Trepkowski, w grudniu 1944 r., zgłosił się w Lublinie do Pracowni Plakatu Propagandowego przy Głównym Zarządzie Polityczno-Wychowawczym Wojska Polskiego. Pracownia, służąca przygotowywaniu masowej oprawy propagandowej dla wojska oraz Resortu Informacji i Propagandy PKWN, stała się wkrótce podstawowym obok radia narzędziem propagandy (jako Agencja Propagandy Artystycznej Ministerstwa Informacji i Propagandy; m.in. Henryk Tomaszewski, Jerzy Zaruba, Włodzimierz Zakrzewski, Jan Kulikowski, Karol Baraniecki, Edyta Nacht, Mieczysław Tomkiewicz, Ignacy Witz) przejmujących władzę komunistów a twórczość zatrudnionych w niej grafików sprowadzała się do projektowania plakatów, afiszy

i druków ulotnych na tematy zlecane przez resortowych propagandzistów. Plakaty projektowane przez Trepkowskiego (m.in. *Bronią i pracą; Poborowi do szeregu; Grunwald 1410 – Berlin 1945; Lenino 12 X 43; Jedność robotniczo – chłopska; Wracajcie; Z powrotem w Warszawie; Rząd jednoci narodowej; 1939 nie powtórzy się nigdy; Po walce – praca*) były najlepszymi produktami APA. Specyficznym potwierdzeniem ich siły wyrazu i oddziaływania emocjonalnego był wyrok śmierci wydany na Trepkowskiego przez antykomunistyczne podziemie (zapewne w reakcji na plakat *Zgnieciemy szkodników*). W latach 1946-48 był korespondentem prasowym na procesie w Norymberdze.

Po 1945 r. nieuchronność zmian charakteru kultury polskiej dla większości nie ulegała wątpliwości. Jej ekskluzywny charakter i kapitalistyczny mecenat były w nowych

FOTO MAREK LALIKO

realiach nie do utrzymania. Ostre spory toczone przez twórców i krytyków w prasie w latach 1946-48 dotyczyły już wyłącznie środków koniecznych do przeprowadzenia zmian. Ostatecznie zdecydowały o nich komunistyczne władze przejmujące pełną kontrolę nad wszystkimi dziedzinami kultury i różnorodnej aktywności społecznej. Wzorem ZSRR środkiem uczyniono realizm socjalistyczny, wyznaczając jedynie słuszną postawę artysty, formę dzieła i rolę sztuki. Kilkuletnia kampania propagandowa zakończyła się oficjalnym zadekretowaniem u schyłku 1948 r. doktryny socrealizmu w polityce kulturalnej państwa.

Plakat, z racji swej przydatności propagandowej, był szczególnym rodzajem twórczości, docenianym przez władze. W nowych realiach miał być prosty, dosłowny, oczywisty. Aluzyjność, nowatorstwo, kompozycje ze znaków i symboli zostały odrzucone, standardem miał być realizm w formie wspomagany „ideowym zaangażowaniem artysty w przedstawiany temat” i „wspaniałym patosem ukazywanej codziennej walki i pracy”. Dzieła Trepkowskiego nie przystawały do tego wzorca. I stały się natychmiast przedmiotem kilkuletniej krytyki. Uczestniczyli w niej artyści, recenzenci, teoretycy sztuki, urzędnicy instytucji kulturalnych i wydawniczych. Trepkowskiemu najczęściej zarzucano dyskwalifikujący socrealistę „formalizm” i „naturalizm”. W plakacie *Grunwald 1410 – Berlin 1945* „symbolizm utrudniał oddziaływanie na masowego odbiorcę”, *Poborowi do szeregu* i *Bitwa Stalingradzka* to dzieła „elitarnie, niekomunikatywne, obciążone grzechem przedwojennej twórczości reklamowej, dekoracyjne, sięgające do abstrakcji, gdzie forma nie

odpowiada treści”, *1 Maj* [1950] „z jaką treścią polityczną idzie do mas (...), gdzie tu żarliwość, pasja agitatora, który chce porwać masy”, plakat *Kongres Intelktualistów we Wrocławiu* „w którym dowcipem próbowano załatwić wielką, poważną sprawę (...) walki o pokój dla milionów ludzi (...) której żadnym dowcipem nie da się załatwić (...) wskazuje jak zgubną może być fałszywa metoda”, *Ostatni etap* „wykonany z właściwą Trepkowskiemu elegancją formy, klóci się z treścią wyrażanych idei (...) przez goździk, wobec morderstw hitlerowskich symbol zbyt blady”, *Festiwal Sztuk Radzieckich* i *Wszechnica radiowa* to przykłady „gdy plastyk wpada z jednej skrajności w drugą, z formalizmu w naturalizm (...) w których forma nie jest podporządkowana treści” a *Wojna* „nie mobilizuje do akcji pokojowej, sprowadzając pojęcie wojny do nieistotnego dowcipu, którym nie zawsze można scharakteryzować zjawiska trafne ideologicznie”.

Konsekwencje takich zarzutów bywały drastyczne. Decydowały o artystycznym być albo nie być. O zleceniach i realizacjach, o akceptacji lub ostracyzmie środowisk (organizacja partyjna przy ZPAP w liście do KC PZPR oskarżyła Trepkowskiego o formalizm), instytucji, urzędników. I musieli się z nimi liczyć także twórcy o znaczącej pozycji artystycznej.

W latach 1949-53 wiele projektów Trepkowskiego zostało odrzuconych przez komisje wydawnicze (w tym tak wybitny jak „Nie” wydany w masowym nakładzie dopiero po śmierci artysty). Trepkowski składa samokrytyki, broni się przed zarzutami. W 1951 r. podejmuje pracę w tygodniku „Świat” jako grafik. Plakaty nie trafiają na wystawy, twórcę omijają nagrody i wyróżnienia hojnie rozdawane przez władze. W tym czasie i tej sytuacji powstają dzieła dalekie od właściwej Trepkowskiemu twórczej manieri. Odpowiedzią na zarzuty lekceważenia i niechęci do przedstawiania człowieka — podmiotu i przedmiotu „nowych czasów” — są banalne plachty: *Na straży pokojowego życia narodu*; *Na straży pokoju i wolności narodu*; *ZSRR obrońca pokoju, przyjaciel dzieci*; *Radośnie obchodzimy dziesiąte urodziny* (próba ucieczki od powszechnych, rysunkowych wyobrażeń było zastosowanie fotomontażu), oraz serie fotogazetek wymierzonych w „amerykański imperializm”. To była cena za twórczą, publiczną obecność i za możliwość publikacji kilkunastu reprezentatywnych plakatów, m.in.: *Warszawa, Pociąg do Marsylii*; *Wojna*; *Fundusz stypendiów i burs im. Chopina*; *Express Moskwa-Ocean Spokojny*; *Leningradzki Teatr im. A.S. Puszkina*.

Zmiany przynosi II Ogólnopolska Wystawa Plakatu w 1953 r. i powolna erozja socrealizmu. Krytyka słabnie, plakaty Trepkowskiego zdobywają główne nagrody, wracają na wystawy. Pojawia się seria dzieł reprezentujących właściwy projektantowi poziom, m.in.: *1 Maj*; *II Festiwal Muzyki Polskiej*; *Le Pêche*; *Theatre National Populaire*; *XIV Międzynarodowe Targi Poznańskie*; *Warszawa*; *V Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina*; *Pomyślność Ojczyzny* — z *pracy naszych rąk*; *Cid*. Końca socrealizmu i „odwilżowego” przełomu nie dane było artyście doczekać. Tadeusz Trepkowski zmarł na atak serca w grudniu 1954 r.

U schyłku lat 30. kształtuje się charakterystyczny styl plakatów Trepkowskiego, w których kolory, użyte przedmioty i wyobrażenia współtworzą zdyscyplinowane, oszczędne kompozycje o przemyślanym wydźwięku emocjonalnym. Sporadycznie operujące statycznym symbolem o jednoznacznym przesłaniu, częściej narracją znaczeń także wiodącą do oczywistych konkluzji i wniosków. Powstaje charakterystyczny sposób kodowania przesłań i treści za pomocą ograniczonego zasobu powiązanych symbolicznymi, alegorycznymi i metaforycznymi znaczeniami przedmiotów, kolorów, motywów i kompozycyjnych rozwiązań konsekwentnie stosowany przez Trepkowskiego w całej twórczości. Ta oryginalna, indywidualna stylizacja dojrzała i osiągnęła poziom mistrzowski w latach 40. W dorobku artysty można wyróżnić dwie, subtelnie zróżnicowane, tendencje kompozycyjne i dwa sposoby kodowania treści i przesłań.

W pierwszej, znakowo-symbolicznej, na płaszczyznach lub w iluzyjnych czy sugerowanych przestrzeniach tworzonych ograniczonymi środkami: chmurki, modelunek

światłocieniowy, błękit lub szarość, kontrast brył i płaszczyzn, elementy perspektywy (bądź jej sugestia plamami światła: *Mistrzostwa Europy w boksie*; *Teatr Państwowy im. E. Wachtangowa*; *Le Pêche*), mamy do czynienia z odpowiednikiem teatralnej sceny na której rozgrywa się spektakl. Aktorami są przedmioty, treść spektaklu tworzą dopełnienia i przeciwieństwa wzajemnych związków ich znaczeń. Z określonymi formą, kolorem lub symbolem szczegółami: patosem, stopniem emocjonalności przekazu czy chronologią czasową opowieści (np. *Po walce* — *praca*, gdzie wojenną przeszłość, symbolizuje płaszczyznowo pokazany karabin w konfrontacji z realistycznym, przestrzennym wyobrażeniem młota i kłosa, symboli teraźniejszych zadań). Przesłanie wzmacnia odwrotność treści hasła do ukazanej kolejności znaczeń przedmiotów w obrazie. A także kontrast kolorów, gdzie przeszłości przypisano chłodny błękit a teraźniejszości wyraziste barwy i realistyczny modelunek — ten sam kod znaczeniowy odnaleźć można kilka lat później w znanych obrazach Andrzeja Wróblewskiego)

Repertuar był ograniczony. Te same chmurki odnajdujemy w kolejnych plakatach, wtyczki z reklamy „Philipsa” (1937) pojawiają się w *Wszechnicy radiowej* (1949), gołąb z kłosem z *Nations Unites — Libérté. Prospérité* (1948) w *ZSRR* (1954). Goździki, wzdęte flagi, wstęgi, młot i kielnia, gwiazdy, kłosa zboża to elementy stałe „słownika pojęć” Trepkowskiego. Zwięzłego, precyzyjnego, rzeczowego, pozbawionego ozdóbek i zbędnych dodatków.

Kompozycja kilku dzieł opiera się na nieco innym schemacie. W którym znaki — symbole stają się częścią refleksyjnej metafory. Pogłębionej intelektualnie, operującej niedopowiedzeniami sugestiami, wielowątkowej. Kompozycje operujące linią, sylwetą i płaszczyzną zastąpiła przestrzeń, określony krajobraz z umieszczonym w nim statycznie znakiem (*V Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina*) lub zespołem znaków (*Moje uniwersytety*). Malarskie plakaty nabrały poetyckiej nastrojowości.

Stosunkowo jednorodny był warsztat artystyczny Trepkowskiego. W latach 30. i wczesnych 40. wykorzystujący popularną technikę pruszu, aerograf, grafion, szablon, dekoracyjny, kolorystyczny modelunek, jaśniejszą paletę barwną, w późniejszym okresie zastąpione bardziej stonowaną i jednolitą kolorystyką, realistycznym rysunkiem, charakterystycznym, rozedrganym modelunkiem operującym spletanymi, krótkimi kreskami. Monumentalizację ujęć zapewniało kadrowanie od dołu. Hasła, zwięzłe, złożone były z wydłużonych i ściśniętych czcionek o charakterystycznym kroju, bezszeryfowych.

Twórczość Trepkowskiego stanowi istotny rozdział dziejów polskiego plakatu. Kompozycje oparte na układach przedmiotów oraz grze ich symboliki i znaczeń dały podwaliny pod, jakże bujny, rozkwit w latach 50. i 60. tzw. polskiej szkoły plakatu. Z dziełami różnorodnymi formalnie lecz — do pewnego stopnia — jednorodnymi w warstwie intelektualnej. Zostającymi pod powiekami, zapadającymi w pamięć, angażującymi intelekt odbiorcy. Czytelными i oczywistymi bądź zagadkowymi i intrygującymi, zmuszającymi do zastanowienia i refleksji.

Jeżeli dzisiaj te „papierowe obrazy” mogą wydawać się banalne, jeśli ich język jest dla nas jasny, metafory czytelne a symbolika znaków oczywista. Jeżeli tego typu kodowanie znaczeń w sztuce, reklamie, mediach nie stanowi zaskoczenia i jest popularnym sposobem przekazu informacji — to nie miała w tym zasługa plakatów Tadeusza Trepkowskiego.

Wiecej: http://www.bu.uz.zgora.pl/bu/pl/o_trepkowski.htm

33 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

W piątek 20 października 2006 r. o godz. 11.00 zapraszamy na pokaz grafiki i spotkanie z Teodorem Durskim oraz wykład pt.: „Kaźdej Nocy - Kaźdego Dnia”, który zakończy spotkanie. Janina Wallis

....Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Galerię prowadzą:
Magdalena Gryska

- autorka ok.
10 wystaw
indywidualnych;
brała udział w ok.
40 wystawach
zbiorowych. Kurator
wystaw, w tym
m.in., ogólnopolskiej
wystawy malarstwa;
*Sztuka beze mnie
nie ma sensu*,
redaktor graficzny
pisma Literacko-
Kulturalnego Pro
Libris, prowadzi
Pracownię
Malarstwa w
Katedrze Sztuki
i Kultury Plastycznej
(Wydział Artystyczny
UZ). Członek
ZPAP. Zajmuje
się malarstwem,
obiektem malarskim
i rysunkiem.

Zenon Polus
- autor ok.
15 wystaw
indywidualnych;
brał udział w ok.
50 wystawach
zbiorowych. Kurator
wystaw, prowadzi
Pracownię Rysunku
i Intermediów w
Katedrze Sztuki
i Kultury Plastycznej
(Wydział
Artystyczny UZ).
Zajmuje się
instalacją,
obiektem,
rysunkiem.

Marian Stępak,
KOŁO CZASU,
kwiecień 2006

W początkowym okresie twórczości wykorzystywałem do swoich kompozycji w przeważającej większości: suknie, bluzki, koszule, podkoszulki i chusty. Zawsze były to całe ubrania, nie komponowałem swoich obrazów z fragmentów odzieży, aby nie tworzyć typowych kolaży czy asamblaży. Wówczas, ponad dwadzieścia lat temu, gdy wybierałem te zniszczone przez człowieka i również przez czas sztuki garderoby miałem świadomość, że wykorzystuję rzeczy gotowe, które napinałem na prostokątne lub kwadratowe ramy. W używanych do swoich prac ubraniach, oprócz ewidentnych znamion destrukcji materii poszukiwałem innych jeszcze cech, które traktowałem jako ciekawe dodatki – były to zazwyczaj ponaszywane łąty, zacerowane dziury, wstawki z innych materiałów (w grochy, paski, kratkę), koronki lub intrygujące guziki. To w dużym stopniu decydowało o wyborach, jakich dokonywałem, bowiem wówczas moimi podstawowymi wartościami estetycznymi były: zużyte tkaniny, plamy brudu i wspomniane wyżej dodatki.

Później w zasięg moich zainteresowań doszły wyeksploatowane z codziennego bytowania: pościele, koce i przede wszystkim obrusy. Po kilkunastu latach moich doświadczeń artystycznych związanych z wykorzystywaniem wątlých pod względem kondycyjnym materii zdecydowałem się na malowanie obrazów na takich właśnie podkładach. Na wystawie zatytułowanej *Obrusy* (1993 r.) pokazałem nie tylko brudne obrusy naciągnięte na ramy, ale i obrazy malowane na poplamionych nakryciach stołów. Początkowo miałem spore wątpliwości, czy robię słusznie ingerując w coś, co wcześniej uważałem za niezaprzeczalnie piękno. Dlatego kolor wprowadzałem nieśmiało, pojawiał się on sporadycznie, jako kontrastujące dopełnienie w stosunku do bladych zazwyczaj plam po kawie lub herbacie. Z upływem tygodni kolor zaczął się pojawiać również na pościelach, ręcznikach, wykładzinach podłogowych, ceratach, foliach i brezentach. Po jakimś czasie moje podobrazia zaczęły wypełnić się farbą. Tkaniny, które naciągałem na ramy bywały często słabej kondycji; podziurawione, porozrywane. Podklejałem je, gdy zniszczenie było zbyt wielkie. Na takich podkładach malowałem bez żadnych zabiegów technologicznych, zależało mi na tym, by zachowana została kruchość materii, jej zniszczone oblicze.

W pracach z ostatnich pięciu lat, koloru kładzionego pędzlem nie ma ponownie zbyt dużo, albo brak go całkowicie. W schodkowej *Piramidzie I* wszystkie segmenty obite są kawałkami pościeli we wzory o motywach zwierzęcych. *Piramida II* - ostrosłup na planie kwadratu - odziana została we wzorzyste i jednobarwne tkaniny.

Poszczególne elementy składowe „Kolumny” – smukłej i wysokiej „ubrane są” kawałkami pościeli, zasłon, ścierek i ubrań.

Dwadzieścia i kilkanaście lat temu garderobę zamykałem prostokątami lub kwadratami. Od roku 2003 wycinam dla nich specjalne ramy. Zabiegam o to, by nadać wycinanym formom nie tyle kształty anatomiczne, co autonomiczne. Dzieje się tak szczególnie z fartuchami, spodnicami, spodniami, bluzkami, czapkami, krawatami, majteczkami i skarpetkami. We wszystkich, tych pracach barwa z tubki pojawia się sporadycznie, albo jej w ogóle nie ma. Ostatni cykl prac, z roku ubiegłego i bieżącego, składa się z małych trumienek, w których spoczywają kiczowate lalki i plastikowe żołnierzyki.

Marian Stępak

Polskie akcenty na Sympozjum SAFEPROCESS

Pośród licznie organizowanych kongresów, konferencji i sympozjów istnieje pewna wyjątkowa grupa imprez naukowych, podczas których uczeni nie tylko prezentują swoje aktualne osiągnięcia badawcze, ale starają się również nakreślić wizję rozwoju nauki w danej dziedzinie. W obszarze diagnostyki procesów przemysłowych takim sympozjum jest *IFAC Symposium on Fault Detection, Supervision and Safety of Technical Processes - SAFEPROCESS*.

Tematyka tej konferencji obejmuje zagadnienia związane z niezawodnością systemów technicznych, mających wpływ na bezpieczeństwo ludzi i środowiska naturalnego. Dokładna diagnoza pozwala podejmować właściwe decyzje w sytuacjach zagrożenia życia. Wczesne wykrywanie uszkodzeń produktów oraz systemów przemysłowych przekłada się na niższe koszty ekonomiczne funkcjonowania przemysłu. Połączenie diagnostyki z technikami sterowania umożliwia bezpieczne prowadzenie lub ukończenie procesów przemysłowych w sytuacji awarii urządzeń technicznych. Zobrazować to można przykładem przeprowadzenia bezpiecznego lądowania w przypadku gdy samolot ma uszkodzony jeden lub kilka silników. Współczesne techniki wykrywania i diagnozowania uszkodzeń są efektem połączenia wieloletnich badań w takich obszarach jak: inżynieria maszyn, sterowanie, informatyka, matematyka i statystyka oraz sztuczna inteligencja. Zastosowanie technik diagnostycznych ma miejsce między innymi w takich gałęziach gospodarki jak: przemysł chemiczny i farmaceutyczny, energetyka, lotnictwo oraz przemysł kosmiczny.

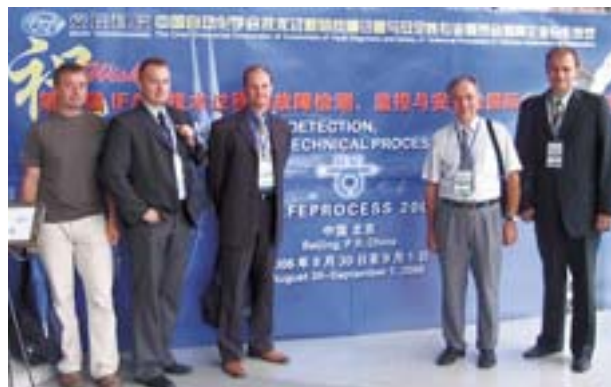
Dostrzegając wzrastające znaczenie diagnostyki przemysłowej IFAC zainaugurowała cykl sympozjów SAFEPROCESS. Pierwsze z nich odbyło się w Baden-Baden (Niemcy, 1991) a następnie kolejno: w Helsinkach (Finlandia, 1994), Hull (Wielka Brytania, 1997), Budapeszcie (Węgry, 2000) oraz w Waszyngtonie (USA, 2003). W Waszyngtonie zdecydowano, iż tegoroczna 6 edycja Sympozjum, zorganizowana zostanie w stolicy aktualnie najdynamiczniej rozwijającej się chińskiej gospodarki świata. Przewodniczenie komitetowi naukowemu powierzono prof. Józefowi Korbiczowi z ISSI. Sympozjum odbyło się w dniach 30 sierpnia – 1 września 2006r. na Uniwersytecie Tsinghua w centrum Beijing (Pekin). W przygotowanej z ogromnym rozmachem imprezie wzięło udział 201 uczestników z 28 krajów z 5 kontynentów wygłaszając 258 referatów w tym 48 referatów proszonych. Tradycyjnie największy udział w konferencji mieli uczestnicy z Francji (58 referaty), Chin (42 referaty) i Niemiec (23 referaty). Niemniej jednak udział Polaków był również znaczący (16 referatów), co wskazuje na dynamiczny rozwój badań poświęconych diagnostyce w naszym kraju.

Pośród najciekawszych referatów można wymienić *Fault-tolerance as a key requirement for the control of modern systems* autorstwa R.J. Pattona (University of Hull) nakreślający wizję kierunków rozwoju układów sterowania odpornego na uszkodzenia w najbliższych latach. Podobny perspektywiczny charakter miał referat autorstwa Jin Jianga (University of Western Ontario) zatytułowany *Fault-tolerant control systems: academic and industrial perspectives*, traktujący o perspektywach rozwoju układów sterowania z punktu widzenia nauki i przemysłu. Kolejny, niezwykle ciekawy referat został przedstawiony przez Robina Lu pt. *Asset Optimization Technologies and Services for Improving Reliability and Performance*. Autor referatu będący dyrektorem oddziału zarządzania w firmie *Emerson Process Management Asia-Pacific* dzielił się swoim wieloletnim doświadczeniem na temat praktycznego zastosowania technik optymalizacji w zapewnieniu niezawodności i wydajności systemów przemysłowych.

Zważywszy, iż przewodniczenie komitetowi naukowemu powierzone zostało prof. Józefowi Korbiczowi, to pracownicy ISSI biorący udział w Sympozjum występowali w podwójnej roli. Po pierwsze wygłosili szereg interesujących referatów będących efektem prac badawczych prowadzonych w ISSI, po drugie wzięli aktywny udział w przygotowaniu i przeprowadzeniu Sympozjum. Proces ten trwał ponad rok i obejmował między innymi: przygotowanie programu naukowego, zaprojektowanie i wykonanie strony internetowej konferencji oraz organizację i przeprowadzenie procesu recenzowania nadesłanych referatów. Również podczas trwania Sympozjum pracownicy ISSI przewodniczyli wielu sesjom naukowym. Zdobyte podczas organizacji Sympozjum doświadczenie z pewnością zostanie wykorzystane podczas organizowania tego typu imprez na naszym uniwersytecie.

Marcin Mrugalski

**wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji**

PROFESOR JÓZEF KORBICZ WRAZ DOKTORAMI MARKIEM KOWALEM, MARCINEM MRUGALSKIM, KRZYSZTOFEM PATANEM I MARCINEM WITCZAKIEM PODCZAS SYMPOZJUM SAFEPROCESS 2006 W BEIJING

Referaty wygłoszone przez pracowników ISSI podczas sympozjum SAFEPROCESS 2006 w Beijing

Marek Kowal	Fault Detection Under Fuzzy Model Uncertainty
Józef Korbicz	
Pedro Guerra	Robust Fault Detection With Unknown
Vicenç Puig	Input Set-Membership State Estimators
Ari Ingimundarson	and Interval Models Using Zonotopes
Marcin Mrugalski	Application of The MLP Neural Network
Józef Korbicz	to the Robust Fault Detection
Marcin Witczak	An LMI Approach to Designing Observers
Józef Korbicz	and Unknown Input Observers for
Vicenç Puig	Nonlinear Systems
Krzysztof Patan	Fault Detection in Catalytic Cracking
Józef Korbicz	Converter by Means of Probability
	Density Approximation

VIII KONFERENCJA – SZKOŁA ELEKTROTECHNIKA – PRĄDY NIESINUSOIDALNE EPN 2006 Łagów, 19-21 czerwca 2006

Konferencja – Szkoła EPN 2006, zorganizowana przez *Instytut Inżynierii Elektrycznej* przy współudziale *Instytutu Metrologii Elektrycznej* (Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego), odbyła się w dniach 19-21 czerwca 2006 roku w Łagowie - malowniczo położonej pomiędzy dwoma jeziorami miejscowości zwanej Perłą Ziemi Lubuskiej. Tematyka Konferencji – Szkoły była związana z wytwarzaniem, przesyłaniem, przekształcaniem, pomiarem i użytkowaniem energii elektrycznej ze szczególnym uwzględnieniem problemów (teoretycznych, technicznych i ekonomicznych) wynikających z obecności sygnałów odkształconych w sieciach elektroenergetycznych.

OTWARTOŚĆ KONFERENCJI – SZKOŁY EPN 2006. OD LEWY: PROF. ANDRZEJ PIECZYŃSKI (DZIEKAN WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO), PROF. LESZEK FRACKOWIAK (PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO), PROF. HENRYK TUNIA (HONOROWY PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO), PROF. ZBIGNIEW FEDYCZAK (PRZEWODNICZĄCY KOMITETU ORGANIZACYJNEGO), FOTO KRZYSZTOF SOZAŃSKI

WYSTĄPIENIE PROF. LESZKA ADAMSKIEGO (LOUISIANA STATE UNIVERSITY, USA) PODCZAS SESJI WYKŁADOWEJ. FOTO KRZYSZTOF SOZAŃSKI

EPN 2006 rozpoczęła się 19 czerwca 2006 oficjalnym otwarciem, po którym zostały przedstawione, przez znakomych ekspertów, cztery wykłady: *Zastosowanie szeregu Fouriera do analizy modulacji PWM* wygłoszony przez prof. Marka Hartmana (Akademia Morska w Gdyni), *Teoria mocy p-q poprawna teoria, czy użyteczny algorytm sterowania kompensatorów kluczujących* wygłoszony przez prof. Mariana Pasko (Politechnika Śląska), *Electricity supply reliability in non-sinusoidal modes* wygłoszony przez prof. Igora V. Zhezhenlenko (Pryazovskiy State Technical University) oraz *Harmoniczne w systemach elektroenergetycznych* wygłoszony przez prof. Zygmunta Kuśmierka (Politechnika Łódzka).

Komitet Programowy Konferencji zakwalifikował 39 referatów do prezentacji podczas pięciu sesji konferencyjnych. Przedstawione wykłady oraz wybrane referaty są opublikowane w Przeglądzie Elektrotechnicznym nr 6, 7/8, 2006.

Dyskusje prowadzone podczas obrad przeniesiono również na mniej formalne spotkania. W poniedziałek wieczorem odbyła się kolacja (grill) połączona z pieczeniem dzika oraz występami kobziarzy. We wtorek wieczorem odbył się bankiet, poprzedzony krótką prezentacją tradycji winiarskich Zielonej Góry. Dodatkowo uczestnicy Konferencji mieli okazję zwiedzić Poligon Doświadczalny firmy ENEA oddział Zielona Góra w Łagowie oraz Pętlę Boryszyńską – najatrakcyjniejszy odcinek Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego.

Mamy nadzieję, że VIII Konferencja – Szkoła Elektrotechnika – Prądy Niesinusoidalne EPN 2006 zapewniła uczestnikom niezapomniane wrażenia. Do zobaczenia na EPN 2008.

Zbigniew Fedyczak, Grzegorz Kobylecki,
KO EPN 2006.

Srebrne i złote Tranzycje na piętnaste urodziny

Dwudziestego czerwca, tuż przed piętnastą. Za oknem słońce, zieleń, śpiew ptaków – słowem natura gotowa na przyjęcie nadchodzącego lata. W sali konferencyjnej ośrodka „Złoty sen” w Złotnikach Lubańskich wszystko było już zapięte na przysłowiowy ostatni guzik. Na stoliku w zgrabnym szyku stały tajemnicze statuetki, a tuż obok piętnaście dorodnych, czerwonych róż w okazałym wazonie. Piętnaście róż na piętnaste urodziny Instytutu Informatyki i Elektroniki. To właśnie ten jubileusz zgromadził w jednym miejscu nas – pracowników Instytutu – i naszych znamienitych gości. Swoją obecnością zaszczytili nas m.in.: JM Rektor prof. Czesław Osękowski, prezes Polskiego Towarzystwa Informatycznego Oddział Wielkopolski dr hab. Jerzy Stefanowski, prezesi zarządów firm Lumel S.A. p. Adam Antoń i Max Elektronika p. Waldemar Jurkiewicz, Dziekan WEliT prof. Andrzej Pieczyński, profesorowie ze współpracujących z Instytu-

tem uczelni. Uroczystą sesję jubileuszową prowadził prof. Andrzej Olencki. Ze strony gości padło wiele ciepłych słów i życzeń – kierowanych w szczególności na ręce dyrektora, prof. Mariana Adamskiego – pod adresem Instytutu i jego pracowników. Były jubileuszowe refleksje i listy gratulacyjne. W kilkunastominutowych wystąpieniach prelegenci z firm 4system Polska, Lumel, Max Elektronika i Microsoft Polska opowiedzieli m.in. o dotychczasowej współpracy z Instytutem oraz o jej perspektywach. Podczas przerwy kawowej w kuliach można było obejrzeć krótką, dowcipną retrospekcję z lat 1991-2006. Po przerwie swój kunszt wykładowcy i naukowiec zaprezentował prof. Tadeusz Łuba z Politechniki Warszawskiej, wygłaszając wykład pt. *Nowoczesne metody syntezy logicznej w projektowaniu układów cyfrowego przetwarzania sygnałów i informacji*. Profesor pracował w Instytucie na początku lat dziewięćdziesiątych. Po nagrodzonym gromkimi brawami wystąpieniu przyszła pora na ceremonię wręczenia instytutowych „Oskarów”: złotych i srebrnych Tranzycji. Tranzycje to wyróżnienia przyznane osobom szczególnie zaangażowanym w rozwój Instytutu. Decyzją Rady Instytutu złote statuetki otrzymali: doc. dr inż. Antoni Wysocki – za inspirację i pomoc w utworzeniu Instytutu oraz nieustającą troskę o jego rozwój; pierwszy dyrektor dr hab. inż. Janusz Szajna – w podziękowaniu za inspirację, organizację oraz kierowanie Instytutem w latach 1991-1996; prof. Marian Adamski – za kierowanie Instytutem od 1997 r. oraz troskę o jego rozwój.

Złoto odebrali również prof. inż. Andrzej Skowroński za osiągnięcia organizacyjne oraz zaangażowanie w rozwój Instytutu. Srebrnymi

Tranzycjami w tej kategorii wyróżnieni zostali: dr inż. Grzegorz Andrzejewski, mgr inż. Leszek Jasiński, lic. Joanna Kulińska, dr inż. Piotr Mróz, dr inż. Marek Węgrzyn i dr inż. Wojciech Zając. Za osiągnięcia naukowe srebrne Tranzycje przypadły w udziale dr inż. Annie Pławiak-Mownej i dr inż. Agnieszce Węgrzyn, a za osiągnięcia w zakresie dydaktyki na-

ZŁOTE I SREBRNE TRANZYJCJE NA PIĘTNASTE URODZINY.

PROF. ADAMSKI PRZYMILUJE GRATULACJE OD PREZESA FIRMY MAX ELEKTRONIK.

grodzeni zostali dr inż. Krzysztof Urbański i mgr inż. Jacek Tkacz. Za piętnaście lat sumiennej i fachowej pracy w Instytucie Informatyki i Elektroniki srebrną Tranzycję otrzymał inż. Adam Jaworski. Wyróżnieni odebrali statuetki z rąk JM Rektora.

Po tej miłej ceremonii dr Zbigniew Skowroński zaprosił wszystkich do wspólnej rodzinnej fotografii, a później w gościnne mury Zamku Czocho na koncert i na kolację. Koncert dedykowany pracownikom Instytutu Informatyki i Elektroniki z okazji jubileuszu piętnastolecia odbył się dzięki życzliwości p. Józefa Lenarta, prezesa firmy Poszukiwania Naftowe DIAMENT w Zielonej Górze. W sali rycerskiej zaśpiewała dla nas przepięknie p. Bogumiła Tarasiewicz-Ciesielska przy akompaniamencie p. Bartłomieja Stankowiaka. Wysłuchaliśmy mistrzowskiego wykonania kilkunastu utworów, a każdy ze słuchaczy odnalazł w tej muzyce i w tej atmosferze coś szczególnie dla siebie miłego. Po koncercie prof. Adamski podziękował prezesom firm za dotychczasowe wsparcie finansowe oraz za przychyłność inicjatywom służącym rozwojowi naszego Instytutu. W sali marmurowej, w otoczeniu portretów dawnych właścicieli zamku i tajnych przejść, spędziliśmy miły wieczór na rozmowach i smakowaniu specjałów zamkowej kuchni.

Uroczysta sesja jubileuszowa odbyła się podczas III Krajowej Konferencji Naukowej „Informatyka - sztuka czy rzemiosło” i była jedną z imprez z kalendarza obchodów piętnastolecia Instytutu Informatyki i Elektroniki.

P.S. Częściowo na fali jubileuszowej refleksji, a częściowo z racji wyróżnienia mnie srebrną Tranzycją pozwalam sobie w tym miejscu złożyć serdeczne podziękowania dla Ani Pławiak-Mownej, Kasi Gajdy, Zbigniewa Skowrońskiego, Piotra Mroza i Piotra Bubacza za przygotowanie dla nas - pracowników Instytutu Informatyki i Elektroniki - tej sympatycznej uroczystości.

Joanna Kulińska

RODZINNA FOTOGRAFIA PO SESJI JUBILEUSZOWEJ.

Z wiadomości Wydziału Ekonomii i Zarządzania

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Rada Wydziału Zarządzania z czerwca 2006 roku dokonała zmiany nazwy Wydziału. Od 1 września 2006 roku Wydział Zarządzania zmienił nazwę na *Wydział Ekonomii i Zarządzania*. W związku ze zmianą nazwy Wydziału prosimy o nadsyłanie na mail sekretariatu Dziekana WEiZ lub bezpośrednie przekazywanie propozycji systemu wizualnej identyfikacji (znaku firmowego, loga itd.) dla Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Ponadto Zespół ds. Infrastruktury WEiZ informuje, że z dniem 01.10.2006 w związku ze zmianą nazwy Wydziału zacznie funkcjonować nowa domena o nazwie wez.uz.zgora.pl dla maili i aliasów.

Paweł Szudra

X rocznica pracy naukowej na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

We wrześniu br. przypada dziesiąta rocznica współpracy dydaktyczno - naukowej dr hab. Klausa Wenzla, prof. UZ (ekspert z zakresu systemów i strategii w handlu, opiekuna naukowego projektów europejskich wspierających rozwój Zielonej Góry i województwa lubuskiego w ramach funduszu Phare). Do najważniejszych osiągnięć Profesora można zaliczyć realizację projektu *Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw handlowych* przy współpracy z Beratungsgemeinschaft Handel Berlin e.V. Cele projektu osiągnięto przy użyciu narzędzi badawczych i analiz wyników oraz organizacji seminariów naukowych. Informacje na temat działalności naukowo - badawczej oraz wykaz i przedstawienie niektórych publikacji umieszczono w gablotach najpierw w Budynku Głównym (Campus B) a następnie przeniesiono ją do Budynku Głównego (Campus A).

Waldemar Pierzchlewski, Paweł Szudra

„Zarządzanie jest sztuką ...”

Koordynator ds. projektów unijnych na Wydziale Ekonomii i Zarządzania informuje, iż w związku ze startem drugiego już etapu projektu *Zarządzanie jest sztuką – metody identyfikacji i rozwiązywania problemów zarządzania* zaprasza na spotkanie organizacyjne Grupy WZ, które odbędzie się w czwartek 12 października o godzinie 19:00 (sala 137a, Budynek Główny, Campus A). Wszelkie informacje nt. projektu zostaną umieszczone w Internecie oraz w gablotach przy wejściu do Zakładu Zarządzania Strategicznego – sala 137, Budynek Główny, Campus A. Projekt jest realizowany w ramach ZPORR i finansowany przez EFS i budżet państwa.

Paweł Szudra

wydział ekonomii i zarządzania

VI Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Problemy edukacji w warunkach globalizacji”

W dniach 07 i 08 września 2006 odbyła się szósta już Międzynarodowa Konferencja Naukowa poświęcona aktualnym problemom edukacji w warunkach globalizacji. Organizatorem konferencji pod kierownictwem prof. Daniela Fica był Zakład Zarządzania Strategicznego Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

Niezmienną od lat ideą konferencji jest prezentacja osiągnięć, zainteresowań badawczych oraz wymiana doświadczeń i informacji w ramach aktywnego forum dyskusyjnego w zakresie współczesnych problemów szeroko pojętej edukacji.

O wzroście zainteresowania problematyką edukacji w warunkach globalizacji świadczy udział kadry naukowo-dydaktycznej uczelni krajowych i zagranicznych, dyrektorów, nauczycieli szkół różnych typów oraz przedstawicieli władz wojewódzkich, samorządowych, którym problemy edukacji są szczególnie bliskie.

W materiałach konferencyjnych w postaci dwóch tomów opracowań liczących 700 stron zamieszczono 63 referaty w tym 11 zagranicznych. Publikację sfinansowano przy udziale środków Prezydenta Miasta Zielonej

WYSTĄPIENIE WICEMARSZAŁA KAJOWIECZKA LUBUSKIEGO EDWARD FEDA. FOTO ROBERT WYSOCKI

Góry i Wydziału Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Konferencję swoim udziałem zaszczylicili zaproszeni goście: JM Rektor UZ prof. Czesław Osękowski, który otworzył konferencję, Wicemarszałek Województwa Lubuskiego Edward Fedko oraz Dyrektor Delegatury Kuratorium Oświaty w Zielonej Górze Andrzej Wojnakowski.

W swoim wystąpieniu JM Rektor UZ prof. Czesław Osękowski odniósł się do dokonujących się zmian cywilizacyjnych, spotęgowanych procesem globalizacji, w których „postęp jest efektem aktywności poszczególnych jednostek”. W procesie tym istotną rolę ma do odegrania system edukacji zwłaszcza na poziomie akademickim, który jest elementem przeciwdziałania zagrożeniom jakie niesie globalizacja. W końcowej części wystąpienia JM Rektor nawiązał do rozwoju międzynarodowej współpracy naukowo-dydaktycznej naszej Uczelni, której wyrazem stała się uroczystość przekazania podpisanej umowy o rozwoju współpracy pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a Państwowym Uniwersytetem Pavlodar im. S. Toraighyrovę (Kazachstan). Umowę odebrał goszczący na konferencji prof. Erzhanov Nurlan Telmanovich.

Następnie głos zabrał Wicemarszałek Województwa Lubuskiego Edward Fedko, który wskazał na główne priorytety władz samorządowego w obszarze „innowacji, edukacji i inwestycji”. Przybliżył wyniki dotychczasowej współpracy pomiędzy uniwersytetem a samorządem oraz nakreślił możliwości wykorzystania środków unijnych na badania naukowe.

Dyrektor Delegatury Kuratorium Oświaty Andrzej Wojnakowski w swoim wystąpieniu wyraził aprobatę dla poruszanej problematyki konferencyjnej zwłaszcza w kontekście wyznaczonych priorytetowych kierunków polityki oświatowej. Przybliżył aktualne problemy, które rzutują na stan szkolnictwa w województwie lubuskim oraz wskazał na rolę uczelni w procesie rozwiązywania współczesnych problemów edukacji.

UCZESTNICY KONFERENCJI PODCZAS OBRAD. FOTO ROBERT WYSOCKI

Po oficjalnych wystąpieniach zaproszonych gości odbyła się uroczystość jubileuszu X-lecia pracy na naszym Wydziale prof. Klaus Wenzel. Dziekan Wydziału prof. inż. Daniel Fic zaprezentował istotne osiągnięcia Jubilata w dziedzinie naukowo-dydaktycznej, wskazał na życzliwość i przychylność w zakresie rozwoju polsko-niemieckiej współpracy. Z okazji Jubileuszu zorganizowana została wystawa osiągnięć i dorobku prof. Klaus Wenzel. Następnie Jubilata przedstawił referat zatytułowany *Neue Anforderungen an Universitäten*, którym wskazał na doświadczenia uniwersytetów w Niemczech w zakresie wdrażania rozwiązań Bolońskich oraz zaakcentował wpływ postępu naukowego i innowacji, jak również regionalnych strategii na rozwój konkurencyjnej Europy.

Po wystąpieniu prof. Klaus Wenzel przejął przewodniczenie obrad, w ramach których zaprezentowano następujące referaty:

- prof. inż. Maria Fic *Gospodarka oparta na wiedzy a tworzenie, przekazywanie i wykorzystanie wiedzy w uczelni wyższej*,
- prof. Erzhanov Nurlan Telmanovich *Ecological education At the institutes of higher education of Kazakhstan*,
- prof. inż. Zbigniew Kłos *Warsztaty oraz inne formy innowacyjnego nauczania na uczelni technicznej*,
- dr hab. Ilona Politowicz *Kontekst przestrzenny i kulturowy logotypów w jednostkach edukacyjnych*,
- prof. Paul Dieter Kluge *Realization of new conception of teaching controlling supported by accountancy as result of polish – german cooperation*,
- W drugiej części pierwszego dnia konferencji obradom przewodniczył prof. Paul Dieter Kluge. W ramach tej części obrad wystąpienia przedstawili:
- prof. Lesław Koćwin *Globalistyka i geopolityka w procesie edukacji ekonomicznej wobec wyzwań gospodarki globalnej XXI wieku*,
- prof. Roman Kisiel, dr Karolina Babuchowska, mgr Katarzyna Kamińska *Kontekst kulturowy współpracy transgranicznej na przykładzie euroregionu Saar-Lor-Lux*,
- dr hab. Bogdan Ślusarz *Lubuska regionalna strategia innowacji*.

W drugim dniu konferencji obrady plenarne, którym przewodniczył dr Dariusz Stankiewicz, poświęcone były rozwojowi edukacji globalnej i regionalnej oraz jej instytucjonalizacji. Przedstawiono referaty w ramach czterech obszarów tematycznych:

- Wiedza i ekologia a rozwój,
- Rynek, region a edukacja,
- Instytucje edukacyjne,
- Indywidualizm i komunikowanie w warunkach globalizacji.

W ramach powyższych obszarów tematycznych zaprezentowano m.in. następujące referaty:

- mgr Leszek Kaźmierczak *Globalne systemy informacji o środowisku*,
- dr inż. Janusz Adamczyk *Ocena cyklu życia (LCA) jako element innowacyjności w edukacji ekologicznej*,
- mgr Magdalena Dalecka *Edukacja w świetle wyzwań współczesnego świata*,
- mgr Sławomir Kotylak *Edukacja w zakresie audytu i kontroli w kontekście potrzeb rynku*,
- dr Janina Jędrzejczak-Gas *Znaczenie subwencji oświatowej w finansowaniu zadań gminy*,
- dr Brygida Cupiał *Rola teorii i praktyki zarządzania w doskonaleniu kadr administracji lokalnej*.

Na zakończenie konferencji Dziekan Wydziału prof. Daniel Fic podziękował za ciekawe wystąpienia i owocne obrady. Wyraził nadzieję, że zaprezentowane zagadnienia staną się okazją do prowadzenia dalszych badań i dociekań nad współczesnymi problemami, przed którymi stoi edukacja.

Wiesław Danielak

Zakład Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych wydał kolejną książkę

Wraz z nowym rokiem akademickim Zakład Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych Wydziału Ekonomii i Zarządzania przygotował książkę, pt. *Przedsiębiorstwo w otoczeniu międzynarodowym*. Opracowanie stanowi próbę przedstawienia wielowymiarowych powiązań i zależności między przedsiębiorstwem a jego otoczeniem zewnętrznym, z którego wybrano

aspekty międzynarodowe, dotyczące ekonomii, polityki i społeczeństwa. Pozycja ta ma za zadanie przedstawienie metod oraz narzędzi niezbędnych do zrozumienia współczesnych procesów ekonomicznych związanych z integracją i globalizacją gospodarki, których podmiotem staje się w coraz szerszym zakresie przedsiębiorstwo, zasad funkcjonowania jego otoczenia oraz wpływu otoczenia na działalność przedsiębiorstwa. Zawarte w niej treści, a szczególnie prezentowane metody badania otoczenia mogą być wykorzystane w polskim życiu społeczno-gospodarczym przez różne podmioty w nim uczestniczące.

Książka wyjaśnia zmiany i procesy zachodzące w dalszym otoczeniu zewnętrznym współczesnego przedsiębiorstwa, które posiadają znaczący wpływ na jego działalność gospodarczą, będąc jednocześnie konsekwencją i przyczyną przemian politycznych i ekonomicznych zachodzących w gospodarce globalnej, mających odzwierciedlenie w przeobrażeniach cywilizacyjnych całych społeczeństw, poszczególnych jednostek i kultur, których wytwór stanowią. Należy podkreślić, że integracja, regionalizacja i globalizacja gospodarki światowej stanowią zbiór procesów ekonomicznych, politycznych, społecznych i kulturowych, których intensyfikacja i przyspieszenie w

ostatnich latach wpływa na wzrost wzajemnych powiązań w skali światowej, oddziałujących bezpośrednio na przedsiębiorstwa, nawet na te, które nie prowadzą działalności na rynkach międzynarodowych.

Zawarte w opracowaniu rozdziały stanowią usystematyzowaną prezentację najważniejszych zagadnień, wybranych z punktu widzenia celów dydaktyczno-poznawczych, które mają tworzyć podstawę do szerszych i pogłębionych studiów, sygnalizowanych jego tytułem.

Przedstawiony w poszczególnych rozdziałach zasób wiadomości pomocny jest w zrozumieniu istoty zjawisk i procesów gospodarczych oraz w podejmowaniu decyzji związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej lub społecznej, a w rezultacie postępowania zgodnego z logiką nowoczesnego gospodarowania.

Poznanie makrootoczenia międzynarodowego przedsiębiorstwa pozwala bowiem na rozeznanie poczyną konkurentów i na szybkie dostosowanie się do zmian zachodzących w danej branży. Ponadto, umożliwia uzyskanie szybkich informacji o nowych technikach marketingowych, nowych wymogach jakościowych, czy zmianach w zakresie wzornictwa i opakowań, jak i o zmianach w zakresie postępu technicznego i technologicznego. Ponadto, bieżący kontakt z najnowszymi trendami światowymi poprawia także konkurencyjność firmy na rynku krajowym.

Książka ta adresowana jest do studentów kierunków społeczno-humanistycznych, tj. studentów nauk społecznych, stosunków międzynarodowych, prawa, dziennikarstwa, szczególnie zaś do studentów ekonomii oraz politologii. Wykorzystana może być także przez środowiska biznesu, jak i pracowników samorządów i administracji państwowej wszystkich szczebli, którzy stoją przed wyzwaniem wynikającym z „szerokiego” otwarcia gospodarki polskiej, którego wyrazem jest m.in. członkostwo Polski w Unii Europejskiej.

Nieustanne śledzenie sytuacji i trendów w otoczeniu międzynarodowym stało się obecnie koniecznością, która w szczególności dotyczy więzi gospodarczych i politycznych z państwami Unii Europejskiej.

Anna Gondek

....Instytut Fizyki

W tym roku w Instytucie Fizyki UZ po raz trzeci odbył się Konkurs Fizyczny (Edycja III – 2006). Instytut zorganizował go w dwóch etapach, a adresatem konkursu fizycznego była młodzież szkół ponadgimnazjalnych województwa lubuskiego. W pierwszym etapie trwającym w okresie styczeń-marzec 2006 młodzież rozwiązywała przygotowane w Instytucie zadania konkursowe. Zestaw zadań konkursowych wraz z regulaminem został przesłany do szkół i dodatkowo zamieszczony na stronach internetowych Instytutu Fizyki UZ. Termin dostarczenia prac z rozwiązaniami miał 6 marca 2006. W skład oceniającej Komisji Konkursowej powołano wytypowanych nauczycieli fizyki z zielonogórskich liceów, a pracom przewodniczył pracownik Instytutu Fizyki. Ogółem wpłynęło około 50 prac od uczestników z większości szkół ponadgimnazjalnych naszego miasta, a także z Gorzowa, Sulechowa, Nowej Soli, Międzyrzecza i Żar. Do etapu finałowego komisja zakwalifikowała prace 30 uczniów. Po krótkim wprowadzeniu i powitaniu przez Dyрекcję Instytutu, rozpoczęła się część pisemna etapu finałowego. Finałiści otrzymali do rozwiązania cztery zadania rachunkowe. Sposób w jaki poradzili sobie z zadaniami uczestnicy, wskazywał już w tej części konkursu na bardzo wysokie ich umiejętności, dużą wiedzę i zainteresowanie fizyką. Po części pisemnej odbyła się blisko dwugodzinna przerwa do czasu rozpoczęcia etapu ustnego, w której to przerwie odbył się kierowany do uczestników konkursu i ich szkolnych opiekunów bardzo ciekawy wykład wraz z animacjami komputerowymi prof. Piotra Rozmaja pt. *Wybrane zagadnienia fizyki współczesnej*. Wykład został wysłuchany z ogromnym zaintere-

sowaniem i uwagą. Duża część młodych słuchaczy uczestniczyła po raz pierwszy w prawdziwym wykładzie akademickim.

Po części pisemnej konkursu Komisja zakwalifikowała do części ustnej finału prace 8 uczestników z największą liczbą punktów. Uczestników tych poproszono o dowolne wybranie z zaprezentowanych czasopism jednego artykułu dotyczącego fizyki, zapoznanie się z jego treścią, a następnie zreferowanie go. W tej części oceniano stopień zrozumienia treści artykułu oraz swobodę i merytoryczną jakość wypowiedzi. Łączna liczba punktów zdobytych w etapie finałowym z pisemnej i ustnej jego części, stanowiła o wyniku końcowym uczestnika finału. Bezpośrednio po zakończeniu Konkursu Fizycznego nastąpiło ogłoszenie listy laureatów i zwycięzców. Zwycięzcami III Edycji Konkursu Fizycznego 2006 zostali: I miejsce – Łukasz Graczykowski - I LO Gorzów, II miejsce – Paweł Kuczma - V LO Zielona Góra i III miejsce Marta Dudek także I LO Gorzów. Miło poinformować o nadzwyczaj wysokim poziomie jaki prezentowali finaliści, o ich nieprzeciętnych zdolnościach i umiejętnościach zarówno w rozwiązywaniu zadań jak i w swobodnym przedstawianiu treści fizycznych. Ze względu na duże zainteresowanie uczniów i wysoki poziom wiedzy uczestników konkursu, Instytut Fizyki UZ zamierza prowadzić w latach następnych kolejne edycje konkursu.

Uroczystość wręczenia dyplomów Laureatom Konkursu oraz nagród rzeczowych trzem Zwycięzcom Konkursu Fizycznego odbyła się w sali Rady Wydziału na Wydziale Fizyki i Astronomii dodatkowo w obecności dziennikarzy Gazety Lubuskiej, Gazety Wyborczej, oraz Radia Index i Radia Zachód, a nagrody wręczał dyrektor Instytutu Fizyki prof. P. Rozmej.

Stefan Jeżyński

**wydział
fizyki
i astronomii**

wydział humanistycznyFilologia Germańska

Konferencja „Gedächtnis und Literatur in 'geschlossenen Gesellschaften' des Realsozialismus zwischen 1945 und 1989” (Pamięć i literatura w „społeczeństwach zamkniętych” realnego socjalizmu 1945- 1989)

W dniach 29-31.05.2006 na Uniwersytecie w Gießen odbyła się, przy udziale członków niemieckiego PEN- klubu, jak również gości z uniwersytetów w Gießen, Zielonej Górze oraz innych uczelni, konferencja „Gedächtnis und Literatur in 'geschlossenen Gesellschaften' des Realsozialismus zwischen 1945 und 1989” (Pamięć i literatura w „społeczeństwach zamkniętych” socjalizmu realnego 1945- 1989). Organizatorami konferencji byli prof. dr Carsten Gansel, prof. dr Wolfgang Gast (Uniwersytet Gießen) oraz dr Paweł Zimniak (IFG Uniwersytet Zielona Góra) jako partnerzy odpowiedzialni za GIP (partnerstwo pomiędzy instytutami filologii germańskiej obu uczelni) oraz Werner Liersch, przewodniczący niemieckiego PEN- klubu. Instytut Filologii Germańskiej aktywnie reprezentowali także dr Tadeusz Zuchewicz, mgr Monika Hernik oraz mgr Marta Ratajczak.

Uczestnicy konferencji zostali powitani przez panią dziekan Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Justusa Liebiega w Gießen, prof. dr Monikę Wingender.

Paweł Zimniak, jako przedstawiciel Instytutu Filologii Germańskiej UZ, oraz główny organizator partnerskiej współpracy pomiędzy instytutami germanistyki Gießen-Zielona Góra, wygłosił wykład p.t.: *Verlorene Heimat- Zum deutschen Topos in der polnischen Erinnerungskultur nach 1945* [Utracona „mała ojczyzna” - Niemiecki topos w polskiej kulturze pamięci po roku 1945].

Carsten Gansel, odpowiedzialny za partnerstwo instytutów ze strony Gießen wygłosił wykład na temat: *Zwischen 'offizielllem Gedächtnis' und 'Gegenerinnerung' – Literatur und 'kollektives Gedächtnis' in der DDR*.

Na szczególną uwagę zasługują także wystąpienia Wernera Lierscha, jednego z najwybitniejszych badaczy twórczości Hansa Fallady oraz Joachima Walthera, którego publikacja *Sicherheitsbereich Literatur* (1996) zapoczątkowała projekt *Archiwum literatury podziemnej DDR*. Konferencji towarzyszyły spotkania z autorami, podczas których studenci oraz uczestnicy konferencji mieli możliwość wysłuchania fragmentów najnowszych dzieł oraz bliższego kontaktu i rozmowy z uznanymi pisarzami, których twórczość porusza w różnorodny sposób aspekty pamięci i tożsamości: Eleonory Hummel, Mainat Kourbanova, Wernera Söllnera oraz Andrzeja Zawady. Kolejną z imprez towarzyszących było uroczyste otwarcie wystawy fotograficznej zatytułowanej *Gewendet*, autorstwa Haralda Hauswalda oraz Lutza Rathenow, przedstawiającej mniej i bardziej znane zakątki Berlina przed i po upadku muru. Otwarcia wystawy towarzyszyła dyskusja z jej autorami, Joachimem Waltherem oraz Andrzejem Zawadą.

Monika Hernik
Marta Ratajczak

„KOPCIUCH” czyli (ponownie) kabaret po niemiecku

W związku ze zbliżającymi się obchodami Dni Niemieckich warto przypomnieć o aktywności studentów Filologii Germańskiej, którzy nie tylko uczestniczą w poważnych przedsięwzięciach naukowych, lecz również chętnie bawią się językiem, który okazuje się często doskonałym materiałem twórczym.

I tak, po raz kolejny, grupa zapaleńców teatralno-kabaretowych **Clique** postanowiła przed końcem roku akademickiego zabawić siebie i publiczność nowym programem. Tym razem na warsztat poszły ulubione bajki, które zawsze są materiałem plastycznym i jednocześnie mogą stanowić pretekst do twórczej improwizacji.

Już sam tytuł przedstawienia *Kopciuch* (*Aschenputtel*) zapraszał publiczność do udziału i obiecywał dużo humoru. Publiczność dopisała jak zwykle, a aula pękała w szwach i ze śmiechu.

Na kanwie najbardziej znanych bajek braci Grimm i Andersena powstał satyryczny przekładaniec, w którym mieszały się bajkowe motywy i postaci. Również przenoszenie akcji w czasie odegrało niemałą rolę.

Dobrym przykładem na to była pierwsza scenka z motywem dziewczynki z zapalkami, która ze świata smutku i biedy przenosi się do współczesności, w której przebojem i urokiem osobistym zdobywa klientów i odnosi sukces finansowy.

Główna postać przedstawienia to jednak tytułowy Kopciuch, w którego zwirowanym życiu pojawiają się przeróżne dziwne istoty z innych bajkowych światów, mające wpływ na przebieg wydarzeń i losy głównego bohatera. Istoty te – ludzkie i nieludzkie – bawią nieoczekiwanymi i nieznanymi zachowaniami oraz specyficznymi kwestiami, zupełnie odbiegającymi od powszechnie znanych schematów np. babcia z *Czerwonego Kapturka* okazuje się doskonałą swatką i wielbielką pogaduch przy dobrym trunku, a Jaś i Małgosia to jedna postać z rozdwojoną jaźnią, doprowadzająca publiczność do łez swoimi aktorskimi umiejętnościami i językiem. *Król żab* zadbał o ochronę środowiska, złota rybka nie była biegła w spełnianiu życzeń, ale współczesne media wyratowały ją z opresji, a księżniczka okazała się wredną żoną.

Wiodący motyw Kopciucha zaskakuje licznymi gagami i nieoczekiwanymi zwrotami akcji, a bajkowy happy end przeradza się w koszmar życia nieszczęśliwej męskiej gospodyni domowej.

Przypadkowy narrator przenosi publiczność w coraz to nowe sytuacje, wtrącając swoje „trzy grosze” i zmieniając bieg wydarzeń.

Jak to we współczesnym show-biznesie ma miejsce, również i taki bajkowy spektakl nie mógł się obyć bez wszędobylskich reklam, które wprawdzie nie przyniosły finansowego zadośćuczynienia, ale za to ironicznie odniosły się do faktu, iż jesteśmy na nie skazani, czy tego chcemy, czy nie. Mimo to publiczność świetnie się przy nich bawiła, nie zapominając, że i one też są jednym wielkim kabaretem.

Dziękujemy wspaniałej publiczności za wspólną zabawę, a aktorom – studentom byłego II, IV i V roku filologii germańskiej za zapal, zaangażowanie i twórczą radość oraz wspólne, pełne humoru przygotowania.

Gabriela Lis
Liliana Sadowska

....Filologia Polska

Holandia (nie tylko) na płótnach odczytana

Ilustrowane przewodniki pomagają poznawać świat, inne kraje i odmienne cywilizacje. By ową wiedzę pogłębić i dotknąć dziedzictwa kulturowego pozostawionego na obcych ziemiach przez pokolenia, możemy sięgnąć do szkiców, esejów i dzieł sztuki. Tak naprawdę to niewiele w porównaniu z poznawaniem świata własnymi zmysłami. Tak stwierdza Goethe, a wtóruje mu w tym Herbert.

Uczestnicząc w wykładach i sesjach Warszawskiego Festiwalu Poezji w Oborach mieliśmy okazję poznać zbiór esejów Herberta - *Martwą naturę z wędzidłem*, opisujących malarstwo holenderskie XVII wieku. O tym, jak współgra literatura z twórczością plastyczną, mogliśmy się jednak przekonać dopiero po zobaczeniu opisywanych obrazów.

Na początku maja wraz ze studentami i wykładowcami innych uczelni udaliśmy się – jako członkowie Koła Literaturoznawców Uniwersytetu Zielonogórskiego – do Holandii, aby w tamtejszych muzeach podziwiać płótna Rembrandta, Vermera, Carawaggia, van Gogha i wielu innych cenionych twórców. Kraj kwitnących tulipanów przywitaliśmy po długiej podróży. Odwiedziliśmy piękne miasta, takie jak: Lejda, Amsterdam, Haarlem, czy Haga. Zatrzymywaliśmy się przy obrazach wielkich mistrzów, by zaraz skonfrontować je z ich poetyckim opisem. Każdego wieczoru dr Marta Smolińska-Byczuk z Uniwersytetu w Toruniu opowiadała o tym, co następnego dnia mieliśmy zobaczyć. Dzięki jej wykładom wiedzieliśmy, na co zwracać uwagę, co łączy eksponowane płótna, a co charakteryzuje tylko jednego malarza. Po wykładach dyskutowaliśmy o stosowanych technikach malarskich i dzieliliśmy się wrażeniami, które pozostawały po zetknięciu się ze sztuką.

Wyjazd studyjny miał przy tym wiele innych wymiarów. Najczęściej towarzyszyła nam postać Rembrandta, ponieważ Holandia obchodziła 400. rocznicę jego urodzin. Mieliśmy okazję zwiedzić dom, w którym w swym okresie amsterdamskim malarz mieszkał wraz z żoną. Spacerowaliśmy ulicami, którymi kilkaset lat wcześniej przechadzali się holenderscy mistrzowie.

Urzekło nas piękno krajobrazów z tulipanami i wiatrakami w tle, a także architektura charakterystyczna dla miast niderlandzkich – wysokie domy z czerwonej cegły zakończone spiczastymi dachami. Przy pięknej pogodzie Amsterdam zwiedzaliśmy nie tylko spacerując chodnikami, ale także płynąc siecią wielu kanałów i mijając domy tamtejszych mieszkańców zlokalizowane nie gdzie indziej, jak na barkach(!). Udał nam się spacer po malowniczym ogrodzie Kaukenhof, który jest czynny jedynie dwa miesiące w roku. Holendrzy zgromadzili tam tysiące krótkokwitnących, wiosennych kwiatów pięknie ułożonych w różnorodne wzory.

Pamiętając o tym, że kraj, to także ludzie – jak w początkowym eseju *Martwej natury z wędzidłem* zaznaczał Zbigniew Herbert – staraliśmy się obserwować tamtejsze zwyczaje. Począwszy od obsługi hotelowej w Bredzie, skąd każdego dnia wyjeżdżaliśmy, aby podziwiać piękne zakątki holenderskich miast, poprzez spacerujących mieszkańców, aż po zwyczaje życia rodzinnego (np. firany w oknach stanowią tam taką rzadkość, jak ich brak u nas).

Uczestnikom wyjazdu dopisywał humor. W każdej wolnej chwili układaliśmy limeryki dotyczące holenderskich wojaży, a w autobusie nuciśmy piosenki ze specjalnie przygotowanego na tę okazję śpiewnika. Pobyt w tym tak różnym od Polski kraju dał okazję, by poza zwiedzaniem i późnowieczornymi wykładami troszkę odpocząć.

To wielowymiarowe poznawanie Holandii sprawiło, że grupa jeszcze silniej się ze sobą związała. Teraz pozostaje tylko oczekiwać kolejnych sesji w Oborach, które

według zapowiedzi Józefa Marii Ruszara – Dyrektora Festiwalu, dotyczyć mają filozofii, a następnie teorii literatury. Niebawem, bo już za rok, udajemy się do Włoch, by studiując kolejne dzieło Herberta – *Barbarzyńce w ogrodzie* skonfrontować je ze sztuką słonecznej Italii.

Marcin Jerzynek

....Instytut Filozofii

Cztery obrony doktorskie w IF UZ

W ubiegłym roku akademickim, w Instytucie Filozofii UZ odbyły się aż cztery obrony doktorskie. W minionym okresie – tj. od momentu uzyskania przez Instytut Filozofii uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii (27 marca 2000 r.) do okresu poprzedzającego ostatnie obrony doktorskie – w IF obroniło swe prace doktorskie osiem osób, zatem miniony rok należy uznać za szczególnie udany. Kilku doktorantów w IF kończy już swe dysertacje, można mieć więc nadzieję, że w tym roku akademickim odbędzie się znów kilka obron doktorskich tym bardziej, że w IF wszczęto przewody doktorskie również paru naukowcom spoza naszej uczelni. Na nowej stronie internetowej Instytutu Filozofii (www.ifil.uz.zgora.pl) może Czytelnik zapoznać się z pełną listą przygotowywanych i obronionych prac doktorskich w IF (zob. podstronę: „Przewody doktorskie”).

Dwie obrony doktorskie dobieły się 30 maja 2006 r. – mgr Jacek Uglik przedstawił pracę nt. *Michała Bakunina filozofia negacji* (promotor: prof. Lilianna Kiejzik), zaś mgr Paweł Walczak dysertację nt. *Filozofia a pedagogika. Józefa Tischnera filozofia człowieka jako źródło inspiracji pedagogicznych* (promotor: prof. Zdzisław Kalita). Obie prace zostały wysoko ocenione przez recenzentów. Doktorat Jacka Uglika recenzowali: prof. Jan Krasicki (Uniwersytet Opolski) oraz prof. Andrzej de Lazari (Uniwersytet Łódzki), natomiast pracę Pawła Walczaka oceniali: prof. Krzysztof Kaszyński oraz prof. Józef Kosian (Uniwersytet Wrocławski). Prof. Andrzej de Lazari jest znanym i cenionym historykiem idei, badaczem filozoficznej myśli rosyjskiej, dlatego jego pozytywna opinia o doktoracie Jacka Uglika dobrze rokuje młodemu, zielonogórskiemu naukowcowi. Podobnie entuzjastyczne przyjęcie przez recenzentów dysertacji Pawła Walczaka, reakcją na które był wniosek Rady Naukowej IF UZ o nagrodę dla tej pracy.

Pod opieką prof. Andrzeja Wiśniewskiego mgr Dorota Leszczyńska napisała dysertację nt. *The method of Socratic proofs for normal modal propositional logics*. Obrona tej pracy odbyła się 13 czerwca 2006 r., recenzowali ją: prof. Jerzy Pogonowski (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu) oraz prof. Tomasz Skura. Doktorat ten zawiera oryginalne wyniki, a cała praca została napisana dobrą angielszczyzną. Fragment dysertacji opublikowano już w międzynarodowym czasopiśmie *Logique et Analyse*, co świadczy o naukowej dojrzałości Autorki, pomimo młodego wieku.

30 czerwca 2006 miała miejsce obrona doktoratu mgr. Piotr Bylicy, który pod opieką prof. Kazimierza Jodkowskiego przygotował pracę nt. *Phillipa E. Johnsona krytyka naturalizmu w nauce*. Recenzowali ją: ks. prof. dr hab. Andrzej Bronk (Katolicki Uniwersytet Lubelski) oraz prof. dr hab. Adam Grobler (Uniwersytet Opolski). Dysertacja Piotra Bylicy jest prawdopodobnie pierwszym na świecie monograficznym opracowaniem poglądów P. E. Johnsona. Przeciera ona nowy szlak, dlatego warto byłoby ją opublikować.

Stanisław Hanuszewicz

wydział inżynierii lądowej i środowiska Wyjazdy naukowe

Na zaproszenie prof. Bernda Zastrau na Technicznym Uniwersytecie w Dreźnie (TUD) przebywał w okresie wakacyjnym przez okres 4 tygodni prof. **Mieczysław**

Kuczma. W czasie tego naukowego pobytu m.in. przedstawił w języku niemieckim trzy seminaria na temat nierówności wariacyjnych i ich zastosowań w mechanice kontaktu i mechanice zniszczenia. Dodajmy tutaj, że na TUD odbywa obecnie staż naukowy mgr **Krzysztof Kula**, doktorant prof. M. Kuczmy.

Konferencje

W dniach 4-8 września br. odbywała się w Krakowie (w tamtejszym Centrum Kultury) kolejna już 35 konferencja *SolMech* (Solid Mechanics Conference). W konferencji tej o uznanej światowej renomie i długiej tradycji (pierwsza konferencja odbyła się w 1955 roku) udział wzięło ponad 220 uczestników z całego świata, w tym połowa z Polski. Uniwersytet Zielonogórski reprezen-

tował prof. **Mieczysław Kuczma**, który wygłosił referat współautorski z prof. Bogdanem Ranieckim z IPPT PAN w Warszawie pt *Shape memory alloy beams and plates in bending*.

Nowy doktor

Dr Dżamila Bogusławska

28.06.2006 Rada Naukowa Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej Uniwersytetu Wrocławskiego nadała jednomyślnie i z wyróżnieniem Pani Dżamili Bogusławskiej tytuł doktora nauk biologicznych w zakresie biochemii po obronie rozprawy doktorskiej nt. *Charakterystyka błon erytrocytów i identyfikacja mutacji w genie kodującym ankirynę u kilku rodzin z dziedziczną sferocytzą*. Promotorem był prof. **Aleksander F. Sikorski**, natomiast recenzentami: prof. **Kazimierz Kuliczkowski** z Katedry i Kliniki Hematologii, Nowotworów Krwi i Transplantacji Szpiku AM we Wrocławiu i dr hab. **Ryszard Rzepecki** z Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej Uniwersytetu Wrocławskiego.

Marek Dankowski

KOŁO NAUKOWE BIOLOGÓW przy IBIOS UZ

Mija czwarty rok działalności Koła Naukowego Biologów działającego przy Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska. W kole działa siedem sekcji, w ramach Działu Bio-

logii Molekularnej oraz Działu Ochrony Przyrody. Władze koła stanowią: Michalina Fojcik z III roku OŚ - przewodnicząca KNB, Celestyna Hasiak z IV roku OŚ - sekretarz i Adam Walkowiak z III OŚ - skarbnik. Opiekunem naukowym jest dr Krystyna Walińska z IBIOS. W minionym roku akademickim odbyło się szereg spotkań koła. Nawiązano kontakt z uczniami szkół zielonogórskich i zainteresowano ich pracą KNB. Powołano pod egidą KNB Koło Młodych Przyrodników z udziałem zainteresowanych uczniów.

W miesiącach wiosennych odbyły się zajęcia terenowe, m.in. we wsi Kłopot, w parku w Zaborze, nad jeziorem Wojnowskim i na terenie byłego Parku Botanicznego w Zielonej Górze. W czerwcu odbyły się dwie ważne imprezy naukowe:

- I Sympozjum Naukowe Koła Naukowego Biologów (2 czerwiec) oraz
- Festiwal Nauki UZ (11 - 12 czerwiec) z udziałem członków KNB.

W I sympozjum udział wzięli członkowie KNB i zaproszeni goście, którzy wysłuchali następujących referatów:

1. *Bioinformatyczne zasoby internetowe* - Katarzyna Marciniak, sekcja bioinformatyczna

2. *Defekty szkieletu błonowego erytrocytu* - Marcin Wolny, sekcja biochemii i budowy komórki
3. *Występowanie jeża europejskiego *Erinaceus europaeus* w Zielonej Górze* - Celestyna Hasiak, sekcja teriologiczna
4. *Ogród Botaniczny w Zielonej Górze - wczoraj i dziś* - praca zespołowa KNB prelegent: Piotr Wilczak

W ramach Festiwalu Nauki w dniu festynowym - 11 czerwca, członkowie KNB wzięli udział w następujących przedsięwzięciach:

1. *Ogród botaniczny w Zielonej Górze wczoraj i dziś* - wykład koordynator: Michalina Fojcik, Piotr Wilczak, Łukasz Krapiec, Joanna Chudy, Monika Ociepa, Żaneta Sudnik, - opiekun projektu: dr Krystyna Walińska,
2. *Jak znaleźć mutację genetyczną?* - pokaz doświadczalny Marcin Wolny, - opiekun projektu: mgr Elżbieta Heger,
3. *Dziwny jest ten mikroświat, czyli bioróżnorodność pod mikroskopem* - pokaz doświadczalny Katarzyna Tyliszczak, Katarzyna Marciniak, Wioleta Szurgo, Ula Karwałajtys, Michalina Fojcik, Adam Walkowiak, Łukasz Krapiec, Anna Celmer, Barbara Cejmur, Dagmara Kaźmierczak, - opiekun projektu: dr Krystyna Walińska,
4. *I co z tą masą ciała?* - pokaz doświadczalny Mariusz Zjeżdźka, Katarzyna Drag, Kasia Nowańska I LO, Ewa Tarnawa I LO, - opiekun projektu: dr Ewa Nowacka-Chiari,
5. *Człowiek doskonały - Homo perfectus, czyli możliwości inżynierii tkankowej* Celestyna Hasiak, Agnieszka Przybyszewska, Katarzyna Marciniak - opiekun projektu: dr Krystyna Walińska

W ramach prezentacji wydziałowych 12 czerwca członkowie KNB współuczestniczyli w czterech projektach, które były powtórzeniem projektów 1-4 z dnia festynowego.

W ramach działań promujących UZ, KNB przygotowało scenariusz o pracy kół naukowych na naszym Wydziale, który ma zostać realizowany przez TVP.

Aktualnie KNB prowadzi prace przygotowawcze do I Ogólnopolskiego Sympozjum Młodych Przyrodników - *Między Biotechnologią a Ochroną*

I SYMPOZJUM NAUKOWE KOŁA NAUKOWEGO BIOLOGÓW 2 CZERWIEC 2006

FN 2006 - POKAZ DOŚWIADCZALNY Z UDZIAŁEM CZŁONKÓW KNB - CZŁOWIEK DOSKONAŁY - HOMO PERFECTUS, CZYLI MOŻLIWOŚCI INŻYNIERII TKANKOWEJ; SALA WITRAŻOWA MUZEUM ZIELONOGÓRSKIE

WYCIĘZKA CZŁONKÓW KNB DO STAREGO OGRODU BOTANICZNEGO W ZIELONEJ GÓRZE; MAJ 2006

CZŁONKOWIE KNB NA JEDNYM ZE SPOTKAŃ KWIECIEŃ 2006

Środowiska - interdyscyplinarne spotkanie młodych przyrodników, które odbędzie się w dniach 14-15 października 2006 r. Skierowane jest ono do młodych naukowców z całej Polski (w szczególności studentów kierunków przyrodniczych), którzy chcą przedstawić wyniki swoich prac realizowanych w ramach prac dyplomowych, lub też wyniki badań realizowanych w ramach działalności studenckich kół naukowych. W trakcie dwóch dni sympozjum zaplanowane są wystąpienia w ramach sesji problemowych.

W dniach 21 – 22 października członkowie KNB wezmą udział w X Jubileuszowym Przeglądzie Kół Naukowych Przyrodników, który odbędzie się w Olsztynie. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy na stronę internetową KNB:

<http://www.uz.zgora.pl/~jleluk/knb/index.html>

Krystyna Walińska
opiekun KNB

International Conference FUNCTION SPACES VIII

W dniach 3 - 7 lipca 2006 odbyła się w Ośrodku Konferencyjnym PAN w Będlewie Międzynarodowa Konferencja FUNCTION SPACES VIII. Organizatorami Konferencji byli Zakład Analizy Matematycznej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ oraz Wydział Matematyki i Informatyki UAM.

W skład Komitetu Programowego wchodził: prof. Marian Nowak (UZ - przewodniczący), prof. Henryk Hudzik (UAM), prof. Grzegorz Lewicki (UJ), prof. Julian Musiałak (UAM) i prof. Leszek Skrzypczak (UAM). Sekretarzem Konferencji był dr Bogdan Szal, a dr Bogdan Roszak aktywnie uczestniczył w pracach organizacyjnych.

Celem tej cyklicznej, o 20 - letniej tradycji, Konferencji jest prezentacja wyników badań w dziedzinie analizy funkcjonalnej, a w szczególności teorii przestrzeni funkcyjnych, teorii operatorów na przestrzeniach funkcyjnych, teorii aproksymacji, teorii interpolacji oraz geometrii przestrzeni Banacha.

W Konferencji wzięło udział 82 matematyków z 17 krajów. Reprezentowane były czołowe krajo-

Science and Technology, China), **Marian Fabian** (Czech Academy of Sciences, Czech Republic), **Antonio Granero** (Universidad Complutense de Madrid, Spain), **Tadeusz Iwaniec** (Syracuse University, USA), **Anna Kamińska** (The University of Memphis, USA), **Jerzy Kąkol** (Adam Mickiewicz University, Poland), **Mirosław Krbec** (Czech Academy of Sciences, Czech Republic), **Thomas Kuehn** (University of Leipzig, Germany), **Lech Maligranda** (Lulea University of Technology, Sweden), **Akihiko Miyachi** (Tokyo Christian University, Japan), **Zbigniew Semadeni** (Warsaw University, Poland), **Fyodor Sukochev** (Flinders University of South Australia, Australia), **Hans Triebel** (Friedrich Schiller University, Jena, Germany), **Gianluca Vinti** (Universite degli Studi di Perugia, Italy), **Yuwen Wang** (Harbin Normal University, China), **Congxin Wu** (Harbin Institute of Technology, China), **Wiesław Żelazko** (Polish Academy of Sciences, Poland).

Ponadto ogłoszono 42 komunikaty naukowe. Uczestniczący w Konferencji pracownicy naszego Wydziału: dr Krzysztof Feledziak, mgr Agnieszka Oelke, dr Bogdan Roszak (wyniki wspólnej pracy z prof. W. Łenskim), dr Bogdan Szal wygłosili komunikaty.

W ramach Konferencji odbyły się dwie specjalne sesje naukowe poświęcone pamięci **Andrzeja Alexiewicza** (UAM) i **Josefa Kolomego** (Uniwersytet Karola w Pradze).

Konferencja była dofinansowana przez Międzynarodowe Centrum Matematyczne im. Stefana Banacha i Komitet Matematyki PAN. Prezentowane na Konferencji wyniki naukowe zostaną opublikowane (po uzyskaniu pozytywnych recenzji) w Wydawnictwie Instytutu Matematycznego PAN - Banach Center Publications.

Marian Nowak

we ośrodki matematyczne: Instytut Matematyczny PAN, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet im. A. Mickiewicza, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Śląski, Politechnika Wrocławska, Politechnika Poznańska, Uniwersytet Szczeciński, Politechnika Gdańska, Uniwersytet Rzeszowski, Uniwersytet Zielonogórski.

Program naukowy składał się z 21 wykładów, które wygłosili: **Wang Baoxiang** (Peking University, China), **Carlo Bardaro** (Universite degli Studi di Perugia, Italy), **Bogdan Bojarski** (Polish Academy of Sciences, Poland), **Fernando Cobos** (Universidad Complutense de Madrid, Spain), **Yunan Cui** (Harbin University of

*Prof. **Marian Nowak** w dniach 8 - 11 czerwca 2006 r. przebywał w Carthage (Tunezja), gdzie brał udział w Conference on Positivity, zorganizowanej przez Uniwersytet w Tunisie i Uniwersytet w Mississippi (USA). Prof. Nowak wygłosił wykład Linear operators on function spaces.*

*Prof. **Marian Nowak** brał udział w XXV Międzynarodowym Kongresie Matematyków, który odbył się w dniach 22 - 30 sierpnia 2006 r. w Madrycie. W Kongresie uczestniczyło 3326 matematyków ze 112 krajów, w tym 32 z Polski. Zgodnie z tradycją, podczas ceremonii otwarcia wręczono przyznane przez Międzynarodową Unię Matematyczną medale Fieldsa (Andrei Okunkov, Grigori Perelman, Terence Tao, Wendelin Werner), nagrodę Nevanlinny (Jon Kleinberg) oraz, po raz pierwszy w historii, nagrodę Gaussa (Kiyosi Ito).*

wydział nauk pedagogicznych i społecznych

....Instytut Socjologii

W nowym roku akademickim pracę w Instytucie Socjologii UZ rozpocznie prof. Hans-Peter Müller. Profesor naukowo zajmuje się przede wszystkim *socjologią przemysłu*. Jest ekspertem w zakresie problematyki związków zawodowych i rozwiązywania konfliktów pracowniczych. W tej roli od lat uczestniczy w realizacji projektów badawczych m.in. dla Fundacji Adenauera, Fundacji Volkswagena i niemieckich agend rządowych. Profesor Müller zawodowo związany jest z Fachhochschule für Wirtschaft w Berlinie. Dla studentów *socjologii* na Uniwersytecie Zielonogórskim wykladać będzie socjologię organizacji.

Nowy doktor w Instytucie

W czerwcu br. W Instytucie Socjologii UAM odbyła się obrona doktorska naszej koleżanki magister Doroty Bazuń. Dysertacja – napisana pod kierunkiem prof.

Mirosława Chałubińskiego – nosi tytuł *Ruch MONAR w procesie zmian w latach 1978-2002*. Między spontanicznością a instytucjonalizacją. Jest to pierwsza w Polsce monografia opisująca powstanie i działalność Monaru – jednej z pierwszych niezależnych inicjatyw społecznych charakterystycznych dla rodzącego się wówczas w Polsce społeczeństwa obywatelskiego. Dużym walorem pracy – podkreślonym przez recenzentów – jest zastosowanie nowoczesnych metod badania ruchu społecznego w procesie jego instytucjonalizacji. W ciągu najbliższych miesięcy praca ukaże się w wersji książkowej. Autorce i promotorowi gratulujemy.

mgr. Arturowi Kinalowi

*serdeczne wyrazy współczucia
z powodu śmierci
MATKI
składają
pracownicy Instytutu Socjologii*

pion prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą

....Dział Współpracy z Zagranicą

Nowy partner zagraniczny

W dniu 4 września 2006 roku na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się spotkanie władz uczelni oraz naszego województwa z władzami prowincji i Uniwersytetu Hainan w Chinach. Spotkanie na UZ wpisywało się w wizytę przedstawicieli chińskiej prowincji w województwie lubuskim. Uniwersytet Zielonogórski reprezentował Rektor – prof. Czesław Osękowski, zaś samorząd reprezentował Bogdan Ślusarz – Dyrektor Departamentu Polityki Regionalnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego. Gośćmi Uniwersytetu byli: Wang Guangxian – przewodniczący delegacji chińskiej, He Xianshu – konsultant Międzynarodowego Stowarzyszenia Wymiany w Prowincji Hainan, Yan Qing – wiceprezy-

dent Uniwersytetu Hainan, Liu Jin – wicedyrektor ds. zagranicznych, Wang Yu – tłumacz.

Spotkanie przedstawicieli obu uczelni miało na celu nawiązanie współpracy między Uniwersytetem Zielonogórskim a Uniwersytetem Hainan. W trakcie wizyty podpisano porozumienie wstępne *Memorandum of Understanding* pomiędzy uniwersytetami w sprawie nawiązania współpracy w następujących formach:

- wizyty i wymiana studentów w celu odbycia studiów i badań,
- wizyty i wymiana kadry w celu prowadzenia badań dyskusji oraz nauczania,
- wymiana informacji, materiałów bibliotecznych i publikacji badawczych,
- wspólne uczestnictwo w projektach badawczych.

Informacje dotyczące nowego chińskiego partnera Uniwersytetu Zielonogórskiego dostępne są na stronie internetowej: <http://www.hainu.edu.ch>.

Agnieszka Możejko

akademicki inkubator przedsiębiorczości na Uniwersytecie Zielonogórskim

Zadaniem Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości jest pomoc studentom i absolwentom wyższych uczelni, mającym pomysł na własny biznes. Oferowana pomoc obejmuje wsparcie w założeniu i prowadzeniu własnej firmy. Długość okresu inkubacji wynosi trzy lata, z możliwością przedłużenia o kolejne dwa lata.

Inkubator powstał w wyniku współpracy Uniwersytetu Zielonogórskiego i Urzędu Miejskiego w Zielonej Górze.

Inkubator dysponuje łączną powierzchnią 1119 m². Została ona podzielona na 18 pomieszczeń o powierzchni: ok. 16 m², 32 m² i 48 m². Ponadto inkubator oferuje dwie salki konferencyjne o powierzchni 37 m² i 65 m². Pomieszczenia są wyposażone w podstawowe meble biurowe i łącza telekomunikacyjne (telefoniczne, sieć komputerowa). Odplatność miesięcznie wynosi: w pierwszym roku działalności 6 zł/m², w drugim roku 9 zł/m², w trzecim roku 12 zł/m².

W ramach oferty przedsiębiorcy otrzymują:

1. Dostęp do sieci internet oraz konto poczty elektronicznej w domenie AIP (odpłatnie)
2. Nieodpłatne doradztwo w zakresie tworzenia własnej firmy oraz doradztwo bieżące w trakcie okresu inkubacji, porady prawne, księgowość.

3. Korzystanie z systemu szkoleń dla osób prowadzących firmy w inkubatorze, organizacja spotkań biznesowych i pomoc w poszukiwaniu partnerów gospodarczych.
4. Dostęp do specjalistycznej prasy i opracowań biznesowych zakupowanych i prenumerowanych przez inkubator.
5. Wspólny sekretariat, ekspedycja i odbieranie poczty oraz korzystanie z adresu inkubatora, dostęp do faksu, komputera, drukarki i podstawowych urządzeń biurowych.

Działalność Inkubatora związana jest z Priorytetem A dla Programu Phare CBC i Interreg IIIA na lata 2000-2006 *Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości oraz rozwoju gospodarczego*. Wypełnia Cel główny Nr 1 Poprawa zasobu miejsc pracy w zakresie Celu operacyjnego 1.4. Budowa systemu instytucjonalnego wsparcia funkcjonowania i rozwoju przedsiębiorstw zapisanych również w Lubuskiej Strategii Zatrudnienia i Przeciwdziałania Skutkom Bezrobocia. Ponadto odpowiada Celowi głównemu nr 3 w Strategii Rozwoju Województwa Lubuskiego *Rozwój przedsiębiorczości*, Cel operacyjny nr 3.2 Stworzenie regionalnego systemu wsparcia innowacji i transferu technologii oraz Cel operacyjny nr 3.3 Rozwój instytucjonalnego i kapitałowego otoczenia biznesu.

Utworzenie inkubatora przedsiębiorczości realizuje w Strategii Rozwoju Miasta Zielona Góra Program operacyjny nr 8. Mały i średni biznes oraz Program operacyjny nr 12. Praca dla bezrobotnych *Usprawnienie i rozszerzenie działalności inkubatorów przedsiębiorczości*.

Ponadto wpisuje się on w ramy celu nr 3.3 Wspieranie i rozwój przedsiębiorczości dokumentu pn. *Ekorozwój w Euroregionie Sprewa-Nysa-Bóbr*. Zaś w Narodowym Planie

Rozwoju na lata 2004-2006 odpowiada osi rozwoju 4.2. „Rozwój zasobów ludzkich i zatrudnienia” w ramach wspomagania tworzenia przedsiębiorstw i adaptacji istniejących kadr do funkcjonowania na jednolitym rynku europejskim oraz osi rozwoju 4.1 „Wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw” poprzez adaptację do działania w warunkach gospodarki opartej na wiedzy.

Pierwszy konkurs trwał do 30 czerwca bieżącego roku i został rozstrzygnięty 12 lipca 2006 roku. Do konkursu zgłoszono 13 projektów. Pozytywnie zaopiniowano 8. Pięć wniosków nie uzyskało akceptacji Komisji Oceniającej. We wrześniu zostaną podpisane umowy z osobami, które uzyskały akceptację komisji oceniającej projekty. Rozpoczęcie działalności firm w inkubatorze nastąpi 1 października.

Przewidywane są następne konkursy mające wyłonić kolejne firmy

Harmonogram konkursu

Lp.	Temat	Data
1.	Opracowanie regulaminu rekrutacji	19 maj
2.	Akcja informacyjna	19.05 – 30.06
3.	Przyjmowanie wniosków	19.05 – 30.06
4.	Ocena wniosków	1 – 14 lipca
5.	Ogłoszenie wyników postępowania kwalifikacyjnego	15 – 17.07
6.	Podpisywanie umów	od 01.09.06
7.	Rozpoczęcie działalności	1.10.06

Robert Barski

VII Spotkania na Dwa Języki VII. Begegnungen in zwei Sprachen

W dniach od 25 czerwca do 1 lipca br. w Ośrodku Jeździeckim Uniwersytetu Zielonogórskiego w Raculce pod Zieloną Górą spotkali się laureaci dziewiątej edycji Konkursu Żywego Słowa, organizowanego corocznie przez Centrum Kultury i Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego dla uczniów z liceów Zielonej Góry, uczących się języka niemieckiego, oraz uczniów z *Neuzelle, Frankfurt/O* i *Guben* uczących się języka polskiego.

Uczestnicy spotkania zostali zaproszeni przez Panią Prezydent Miasta Zielonej Góry, Bożenę Ronowicz, do zielonogórskiego ratusza. Rozmowy z uczniami niemieckimi prowadzono po polsku. Na oficjalnej stronie internetowej Urzędu Miasta zamieszczono po spotkaniu obszerną notatkę informacyjną ze zdjęciem (ponadto obszerną relację z przebiegu *VII Spotkań na dwa Języki UZ* zamieszczono w sierpniowym numerze miesięcznika *Życie nad Odrą* w dziale *My w Europie*). Po wizycie w ratuszu uczestnicy zwiedzali z przewodnikiem nasze miasto, a na zakończenie zwiedzania zostali zaproszeni do kawiarni. Całodzienna wycieczka po Ziemi Lubuskiej tym razem zaprowadziła nas do Muzeum Wojska Polskiego w Drzonowie oraz do Trzebiechowa koło Sulechowa, gdzie udostępniono od niedawna zwiedzającym secesyjne wnętrza Domu Opieki Społecznej zaprojektowane przez belgijskiego artystę, ojca secesji Henry van de Velde. Referat wprowadzający na temat secesji, zilustrowany kolorowymi zdjęciami, przygotowały i wygłosiły uczennice z LO nr V w przeddzień wyprawy.

Każdego dnia przed południem wszyscy próbowali swoich sił w jeździe konnej. Pani Sylwia, instruktor jazdy konnej, była bardzo zadowolona ze swoich podopiecznych. Podczas popołudniowych spotkań przygotowywany był program na uroczyste ognisko wieńczące tygodniowe spotkanie. Uczniowie polscy przygotowywali swoje kwestie po niemiecku, a uczniowie niemieccy po polsku. Był też czas na zabawy i wspólne śpiewy.

Gośćmi imprezy ogniskowej byli członkowie międzynarodowej organizacji „Kiwanis” z klubów we Frankfurcie/O oraz w Zielonej Górze, a także przedstawiciele Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Mniejszości Niemieckiej w Zielonej Górze. Przebojem występów przy ognisku był niemiecki tandem Luisa i Christoph z wykonaniem przeboju filmowego *Dumka na dwa serca* oczywiście po polsku. Ich występowi towarzyszyła na skrzypcach Ola.

Podobnie jak w ubiegłym roku tegoroczne *VII Spotkania na Dwa Języki* udokumentowano plakatem w technice kolażu oraz dużą ilością zdjęć, które pozostaną dowodem na to, jak wiele można zrobić w tak niewielkim czasie. Warto jeszcze podkreślić, że nigdy do tej pory nie rozmawiano tak dużo z niemieckimi uczniami po polsku jak tym razem. Wspólne śpiewanie polskich piosenek było elementem każdego etapu przygotowań i na pewno zasłużone były gromkie brawa, którymi nagrodzono wykonawców po występie przy ognisku.

Centrum Kultury i Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego jest od 10 lat organizatorem spotkań i konkursów. Sponsorem opisanego spotkania, byli Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży Jugendwerk, Bank PKO BP S.A., firma BETKOM Sp. z o.o. Zielonej Góry oraz firma HATRO P.P.U.H. z Zielonej Góry. Organizator składa sponsorom serdeczne podziękowania.

Barbara Krzeszewska-Zmyślony
autorka jest kierownikiem CKiJN UZ

Nowości wydawnicze

Milek M., Metrologia elektryczna wielkości nieelektrycznych, s. 432, oprawa twarda, A5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„W książce opisano czujniki wielkości nieelektrycznych przetwarzające te wielkości na wielkości elektryczne oraz układy pomiarowe służące do pomiaru takich wielkości nieelektrycznych, jak przemieszczenie, prędkość, przyspieszenie, siła i moment, ciśnienie, temperatura, wilgotność oraz wielkości opisujące przepływ płynów. Omawiając czujniki, szerzej przedstawiono zjawiska fizyczne, stosowane przy przetwarzaniu wielkości nieelektrycznej na elektryczną. Takie ujęcie tematyki umożliwia zrozumienie zasad przetwarzania w czujnikach w oderwaniu od konkretnych typów czujników oferowanych przez producentów. Poza wyjątkowymi przypadkami, w których opisywane rozwiązanie było stosowane przez jednego producenta, nie przedstawiono rozwiązań firmowych czujników i nie przytaczano ich parametrów, wychodząc z założenia, że pełna informacja o asortymencie produkowanych czujników znajduje się na systematycznie aktualizowanych stronach internetowych firm.

Zwrócenie w książce szczególnej uwagi na zjawiska fizyczne umożliwi czytelnikowi uzupełnienie swojej wiedzy z zakresu fizyki lub poznanie nieznanych zjawisk. Dlatego przed opisem, np. przetworników piezoelektrycznych, znajduje się wprowadzenie do tematyki dotyczącej ultradźwięków. Podobnie, omówienie czujników światłowodowych jest poprzedzone opisem elementów toru optycznego, a szczególnie źródeł oraz detektorów promieniowania.

Jako kryterium podziału treści przyjęto podział według mierzonych wielkości – przemieszczenia, ciśnienia, temperatury itd. Każdą z wymienionych wielkości można przetworzyć na sygnał elektryczny w czujnikach, w których zastosowano różne zjawiska fizyczne.

W rozdziale 4 dotyczącym pomiarów parametrów ruchu (przemieszczenia, prędkości, przyspieszenia), ze względu na pierwsze w kolejności przedstawienie czujników, w których zastosowano różne zjawiska znajduje się najwięcej fragmentów dotyczących opisu zjawisk. W kolejnych rozdziałach, przy omawianiu poszczególnych czujników znajdują się odniesienia do opisów zjawisk, znajdujących się w tym najobszerniejszym rozdziale (4).

Odpowiednie uporządkowanie kolejności rozdziałów umożliwia wykorzystanie informacji zawartych w poprzednich rozdziałach – np. w niektórych czujnikach ciśnienia przetworzone jest ono na przemieszczenie, dalsze przetworzenie przemieszczenia na sygnał elektryczny opisane jest w rozdziale dotyczącym pomiaru przemieszczeń. W ten sposób książka stanowi całość, w której uniknięto powtórzeń.

Książka jest przeznaczona dla studentów i absolwentów kierunków kształcenia: elektrotechnika, energetyka, automatyka, robotyka oraz może być pomocna dla innych specjalistów – mechaników, mechatroników itp.”.

[Od autora]

Studia Zachodnie 8, red. W. Strzyżewski, s. 328, oprawa broszurowa, A5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

Archeologia i średniowiecze **Bogdan Bobowski**, Archaeoscope – trójwymiarowa wizualizacja stratygrafii archeologicznej; **Alina**

Polak, Kolejność testatorów w dokumentach średniowiecznych z elementami prozopografii (na przykładzie dokumentu Bolesława Pobożnego z 1261 roku); **Tadeusz Serylak**, Średniowieczne przemiany koniunkturalne Głogowa i Świdnicy; **Eligiusz Podolan**, Tendencje do likwidacji rozdrobnienia dzielnicowego w Europie Środkowo-Wschodniej i Wschodniej w XIII-XIV wieku na przykładzie księstw śląskich i włodzimiersko-suzdalskich; **Paweł Karp**, Księstwa głogowskie, żagańskie i krośnieńskie na szlaku „wspañiałych pochodów” husyckich (1428-1433).

Nowożytność **Marek Nowacki**, Świebodziński krąg rodzinny Martina Agricoli; **Urszula Świdorska-Włodarczyk**, Wiek człowieka i jego wartość w Polsce przełomu średniowiecza i czasów nowożytnych; **Tomasz Kałuski**, Pieczęcie cechowe miasta Świebodzina (XVI-XIX wiek); **Jarosław Kuczer**, Współdziałanie szlachty protestanckiej księstwa głogowskiego w obronie wyznania w XVII i na początku XVIII wieku; **Monika Wójcik**, Struktura społeczno-zawodowa ludności parafii Stare Bogaczowice w świetle ksiąg metrykalnych w końcu XVIII wieku; **Tomasz Nodzyński**, Antoni Radziwiłł i Atanazy Racyński: idea kompromisu z Prusami – projekty i działania; **Kamil Banaszewski**, Obraz Niemców okresu Wielkopolskiej Wiosny Ludów w pamiętnikach i publicystyce poznańskiej lat 1848-1850; **Grażyna Wyder**, Wielkopolskie „emancypantki” w świetle aktualnych badań historyczno-socjologicznych **Antoni Barciak**, Iwona Pietrzyk, Inskrypcje górnośląskie – przykład Mysłowic; **Tomasz Struk**, Geneza i historyczne zmiany nazwy Krosna Odrzańskiego.

Historia najnowsza **Juliusz Sikorski**, Dążenie władz do kasacji stanu tymczasowości administracji kościelnej na ziemiach zachodnich i północnych Polski ze szczególnym uwzględnieniem ordynariatu gorzowskiego; **Marek Ordylowski**, W hołdzie Bierutowi. Obchody 60-lecia urodzin Bolesława Bieruta w sporcie polskim; **Daniel Koteluk**, Przebieg weryfikacji członków Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w województwie zielonogórskim w 1953 roku.

Archiwalia i Materiały Źródłowe **Beata Grelewicz**, Zawartość i sposób porządkowania akt majątkowych przechowywanych w zasobie Archiwum Państwowego w Zielonej Górze na przykładzie zespołu „Wielka Własność Ziemska w Otyniu”; **Jarosław Kuczer**, Materiały do historii Środkowego Nadodrza (XVI-XVIII wiek) w zasobach Austriackiego Archiwum Państwowego w Wiedniu; **Adam Górski**, Dokumenty z wieży kościoła w Przybymierzu; **Jerzy Ścigaj**, Możliwości poznania dziejów Środkowego Nadodrza w polskojęzycznych zasobach internetowych.

Artykuły recenzyjne i polemiki

Janusz Opaska, Karl Friedrich Schinkel i pałac w Zatoniu koło Zielonej Góry Michal Smigel, Presidlenie ceskoslovenskych občanov do ZSSR v roku 1947 na zaklade ceskoslovensko-sovietskej dohody o opcii a vzajomnom presidleni z 10.7.1946, „Acta Historica Neosoliensia” 2003, t. 6, s. 125-136 (**Bohdan Halczak**) Goffrey Hosking, Russland, Nation und Imperium 1552-1917, London 1997, Berlin 2000, ss. 565 (**Przemysław Szpaczyński**) [Ze spisu treści]

Studia Epigraficzne, t. 2,
red. J. Zdrenka, s. 214,
oprawa broszurowa, A5,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„Kolejny, drugi tom *Studiów Epigraficznych* zawiera prace stanowiące głównie pokłosie III Ogólnopolskiej Konferencji Epigraficznej, która odbyła się 13 października 2004 roku w Zielonej Górze. Szeroki udział młodszego pokolenia historyków świadczy o ciągle rosnącym zainteresowaniu tematyką epigraficzną w Polsce, co bardzo cieszy. Planowanych konferencji dwudniowych, nie udało się dotychczas przeprowadzić ze względów finansowych. Organizatorzy wyrażają jednak nadzieję, że rosnące zainteresowanie tą tematyką przyczyni się w przyszłości do pokonania i tych trudności.

Konferencję zaszczylicili swymi wystąpieniami znani epigraficy Krzysztof Maciej Kowalski (Gdańsk), który mówił na temat gotyckich plomb towarowych, oraz Jan Pakulski (Toruń), który analizował zabytkowe inskrypcje w kościele św. Małgorzaty w Kościelcu. Uwagi epigrafika na temat ostatniej edycji inskrypcji w Polsce przedstawił w swoim wystąpieniu Joachim Zdrenka (Zielona Góra). Kolejne ciekawe wystąpienia dotyczyły różnych aspektów badań epigraficznych. Przemysław Szpaczyński (Zielona Góra) podał przykłady artefaktów epigraficznych z miejscowości związanych z życiem i działalnością Marcina Lutra na ziemiach niemieckich, Agnieszka Krawczuk (Kraków) przedstawiła epitafium Daniela von Buchsa, a Edward Skibiński (Poznań) epitafium Bolesława Chrobrego. Z kolei Rafał Witkowski (Poznań) skoncentrował swoją uwagę na epigrafice żydowskiej w Wielkopolsce, a Agnieszka Seidel-Grzesińska i Marcin Wisłocki (Wrocław) poruszyli problematykę dokumentacji i edycji źródeł epigraficznych. Wojciech Krawczuk (Kraków) poinformował o pracach inwentaryzacyjnych nad zespołem kaplic cmentarnych i epitafiów przy kościele garnizonowym (św. Krzyża) w Jeleniej Górze, a Anna Krzemińska i Grzegorz Wiśniewski (Katowice) o stanie inwentaryzacji i opracowaniu inskrypcji w warunkach środowisk lokalnych na przykładzie gminy Kęty i miasta Chrzanowa. Ciekawe uwagi na temat nagrobka Ewy Wilkowskiej, córki Stanisława z Wilkowa Niemieckiego, przedstawił Krzysztof Benyskiewicz (Zielona Góra). Średniowiecznej płycie nagrobnej Stanisława opata klasztoru benedyktynów w Lubiniu poświęcone było z kolei wystąpienie Pawła Stróżyka (Poznań). Również wszyscy miejscowi zielonogórcy epigraficy, biorący udział w projekcie badawczym finansowanym przez Departament Badań Naukowych Ministerstwa Edukacji i Nauki (wcześniej Ministerstwa Nauki i Informatyzacji) „Inskrypcje na terenach Polski Zachodniej”, zaprezentowali wyniki swych badań: Adam Górski omówił zabytki epigraficzne Muzeum Ziemi Lubuskiej, Paweł Karp nagrobne płyty figuralne jako źródło historii sztuki wojennej i zabytki epigraficzne, a Marceli Tureczek pomniki nagrobne w kościele pocysterskim w Gościkowie-Paradyżu jako przyczynek do znajomości epigrafiki oraz płyty nagrobne na obszarze historycznej ziemi międzyrzeckiej. Z kolei Katarzyna Sanocka (Nowa Sól) skoncentrowała swą uwagę na symbolice chrześcijańskiej jako elemencie badań epigraficznych na przykładzie XVII- i XVIII-wiecznych płyt nagrobnych z lapidarium w Bytomiu Odrzańskim. W ostatnim przyczynku *Collegium quindecimviri sacris faciundis w świetle commentarium ludorum saecularium z 17 r. p.n.e.* Andrzej Gillmeister (Zielona Góra) przypomniał o korzeniach epigrafiki, cofając się tematycznie do starożytności”.

[Ze Wstępu, Joachim Zdrenka]

Pędziwiatr, H.,
Teoretyczne podstawy
terapii w ujęciu psycho-
somatycznym, s. 280,
oprawa broszurowa, A5,
Oficyna Wydawnicza
UZ, 2006

„Współczesna nauka, z mnogością kierunków podejmowanych badań nad zdrowiem i chorobą człowieka, prowadzi do swoistego rodzaju defragmentacji jednostki do poziomu drobnych molekuł i genów. Na tym podstawowym poziomie poszukuje się leków i sposobów zmiany niekorzystnych czynników warunkujących zdrowie i chorobę człowieka. Podobnie w obszarze terapeutycznym, równoległe z rozwojem cywilizacyjnym, pojawiają się coraz to nowe metody i techniki terapeutyczne, które stosownie do swojej nowości i atrakcyjności zyskują uznanie poszczególnych nurtów terapeutycznych. W tym ciągłym dopływie nowych informacji, transformacji cywilizacyjnej i specjalizacji dziedzin naukowych człowiek jako całość zaczyna znikać. Pojawiają się metody postępowania terapeutycznego, które próbują sięgnąć swoim oddziaływaniem do poziomu pojedynczych jednostek chorobowych, dolegliwości czy problemów życiowych, mając przede wszystkim na celu skrócenie okresu leczenia do minimum, ponieważ niekiedy sami pacjenci postrzegają swoje problemy i chorobę jako zło konieczne, a czas poświęcony na własną terapię, za czas zmarnowany. Próbując sprostać wymaganiom pacjenta i własnym ambicjom, terapeuta stara się uczynić co możliwe, aby pacjent był z niego zadowolony, nie bacząc na konsekwencje takiego zachowania.

W tym pędzie zapomina się najczęściej o człowieku jako o całości. Zapomina się, że dzieląc dyscypliny naukowe i specjalizacje, nie można w ślad za tym podzielić człowieka. Pogoń za nowymi metodami przypomina wyścig w jednokierunkowej ulicy zakończonej murem. Można zaobserwować pewien paradoks, w którym człowiek zaczyna służyć pojawiającym się metodom, które miały pierwotnie służyć jako narzędzie wspierające wysiłki pacjenta w powrocie do zdrowia i wewnętrznej integracji. Zaczyna się szukać osób, które będą pasowały do opracowanej metody, nowej teorii lub potrzeby przeprowadzania nowych badań naukowych.

Podobnie jak w okresach rozwojowych, budowanie jednostki opiera się na przewadze reakcji asymilacji i syntezy, które mają prowadzić w efekcie do pełnej jego integracji i życia jako całości podmiotowo-osobowej, tak w swojej istocie dorobek nauki powinien podążać w tym samym kierunku.

Dlatego też pisząc podręcznik dla studentów podejmujących zagadnienia związane z terapią, starałem się uwzględnić podstawowe mechanizmy regulujące aktywność jednostki jako całości. Koncentruję swoją uwagę na dwóch zasadniczych obszarach ludzkiej aktywności: somatycznej i psychicznej, które są jednocześnie podstawą interwencji terapeutycznej, gdy pojawiają się zaburzenia zdrowia i choroby. Podział na rozdziały został dokonany z uwzględnieniem zagadnień podejmowanych tak przez terapię somatyczną, jak również przez terapię psychiki pacjenta. Należą do nich: koncepcja człowieka, zdrowia, choroby, energii, ruchu, kontaktu, podejścia do grupy i osobowości oraz relacji terapeutycznej.

W pierwszych dwóch rozdziałach przedstawiam najbardziej znane modele struktury człowieka, będące punktem wyjścia do określenia konwencji bądź nurtów

oddziaływań terapeutycznych, oraz podstawowe i niezbędne dla dalszych rozważań informacje z zakresu fizjologii. Niezależnie od koncepcji metodologicznych i rodzaju stosowanych metod terapeutycznych, myślenie terapeuty sprowadza się zazwyczaj do pojmowania człowieka, zdrowia i terapii, w ujęciu dualistycznym (biomedycznym) lub holistycznym. Aczkolwiek trudno jest ująć proces terapeutyczny w sposób jednostronny, to jednak świadomość terapeuty i pacjenta zmierza w mniejszym lub większym stopniu ku określonej koncepcji.

Przyjęta przeze mnie próba myślenia psychosomatycznego wynika głównie z doświadczeń pracy terapeutycznej jako fizjoterapeuta i psychoterapeuta. Biorąc pod uwagę przekazywane wiadomości w trakcie nauki akademickiej oraz niekiedy ich ograniczoną możliwość integracji w pracy terapeutycznej, można było dostrzec czynniki pojawiające się w procesie terapeutycznym, które hamowały lub niekiedy uniemożliwiały realizację przyjętych i uzgodnionych celów. Taka sytuacja prowadzi czasami do zniechęcenia i bezsilności u obu stron, których efektem bywa rezygnacja pacjenta z podjętej terapii.

Można również dostrzec, jak ważnym elementem w terapii jest jej komplementarność. Duże znaczenie w pracy z ciałem pacjenta ma rozmowa, umiejętność słuchania, czy też sama tylko obecność terapeuty. Są to aspekty relacji, często pomijane w szeroko rozumianym procesie fizjoterapeutycznym. Podobnie we własnej pracy psychoterapeuty oraz pracy innych terapeutów, omawianej na spotkaniach naukowych i superwizyjnych, dostrzegane są momenty, kiedy praca werbalna jest niewystarczająca, wówczas istotny staje się fakt, aby pacjent mógł doświadczyć, że nie jest samą tylko psychiką, ale kimś znacznie więcej. Zwykły dotyk pacjenta, czy też koncentracja jego uwagi na sobie, na tym, jak stoi, siedzi lub utyka, zmieniają obraz jego percepcji i świadomości w odniesieniu do siebie i problemu, z którym przyszedł. Dlatego też przedstawiane podejście psychosomatyczne do pacjenta traktuję jako podejście integrujące przede wszystkim świadomość terapeuty, a w drugim planie integrujące również świadomość pacjenta. Aby przejrzysie przedstawić omawiane zagadnienia postanowiłem opisać oddzielnie podejście somatyczne i psychiczne, które jednak pracują w procesie terapeutycznym integralnie.

W rozdziałach 3-6 przedstawiam podstawowe mechanizmy terapii w nurtach somatycznym i psychicznym. W jednym i drugim nurcie, opierając się na istniejących koncepcjach teoretycznych, odwołuję się do ich wpływu na drugi obszar jednostki, niebędący aktualnie objęty pierwszoplanowym działaniem terapeutycznym.

Rozdział 7 został poświęcony znaczeniu terapeutycznemu grupy, ponieważ każdy z nas żyje między ludźmi, nawet wtedy, kiedy się od nich izoluje, nadal pozostaje w kontekście „do nich” lub „od nich”. Każda grupa, w której się pojawia, ma dla nas charakter budujący lub destrukcyjny, rozwojowy lub terapeutyczny, niezależnie czy jest to grupa terapeutyczna, edukacyjna czy środowiskowa. Mechanizmy kierujące prawami jednostki i grupy pozostają niezmiennie. Pracując z grupami pacjentów, studentów, biorąc pod uwagę zjawiska procesu grupowego oraz czynniki działające leczniczo, w moim odczuciu, daje to możliwość swobodniejszej pracy dydaktycznej i terapeutycznej oraz pozwala na stosowny do sytuacji podział aktywności i odpowiedzialności, które wnoszą do spotkania obie strony.

Własne doświadczenia terapeutyczne pozwoliły mi również dostrzec, jak ważna jest osoba terapeuty we wzajemnej relacji z pacjentem lub grupą pacjentów, oraz jak duże znaczenie ma jego osobowość i postawa, niezależnie od przyjętych orientacji teoretycznych,

stosowanych metod i technik. Z tego względu ósmy rozdział podejmuje zagadnienia dotyczące zjawisk pojawiających się w relacji terapeutycznej oraz osoby terapeuty w procesie terapeutycznym. Przedstawiam w nim mechanizmy rzutujące tak na relację z pacjentem, jak i na osobę samego terapeuty. Pacjenci zmieniają się często, natomiast terapeuta jest niejako „skazany” na siebie samego. Dlatego uważam za istotne, aby chciał i umiał zadbać o siebie przynajmniej tak dobrze, jak dba o swoich pacjentów. Można bowiem troszczyć się i pomagać pacjentom tylko w taki sposób, w jaki terapeuta potrafi zatroszczyć się o pomoc samemu sobie.

Pisząc ten podręcznik, opierając się na teoretycznych koncepcjach i dorobku naszej nauki, zdaję sobie sprawę z jego niedoskonałości. Mam jednak nadzieję, że pozwoli on spojrzeć na człowieka jako całość, którą można dzielić na elementy tylko w teoriach i doświadczeniach naukowych, natomiast w pracy mamy kontakt z całością psychosomatyczną jednostki. Pracujemy całą swoją osobą z całą osobą pacjenta”.

[Ze Wstępu]

Edukacja humanistyczna. Rocznik naukowo-dydaktyczny, t. 4., red. M. Sinica, s. 232, oprawa broszurowa, A5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

Zofia Ożóg-Winiarska, Flotystka poetka w wierszach dla dzieci Józefa Ratajczaka; **Anna Szóstak**, Do czego służą

morfologie historycznoliterackie. Uwagi metodologiczne na marginesie pracy nad morfologią Jana Brzechwy; **Bogdan Trocha**, Przestrzeń w Ogniem i mieczem Henryka Sienkiewicza jako przestrzeń ludzkiego dramatu; **Olga Rutkowska**, Elementy naturalistyczne turpistycznej poetyki Stanisława Grochowiaka; **Dorota Amborska-Głowacka**, Wiersz W Weronie Cypriana Kamila Norwida w oglądzie hermeneutycznym; **Leszek Jazownik**, Edukacja literacka w dobie kryzysu „wielkich narracji”; **Romuald M. Jabłoński**, „Słowem Bożym i świadectwem Jezusa Chrystusa jest wszystko, co widział” (1, 2) – Apokalipsa na lekcjach języka polskiego w szkole ponadgimnazjalnej; **Ewa Kobylecka**, Zastosowanie zintegrowanych zadań szkolnych w edukacji humanistycznej; **Elżbieta Kur**, Metodyka nauczania historii literatury polskiej w Królestwie Polskim w latach 1864-1905; **Sławomira Kulczyńska-Kuleczka**, Tematyka folkloru w realizacjach ścieżek edukacyjnych podstawy programowej języka polskiego i innych przedmiotów; **Gerard Tomiak**, O szkolnym dziennikarstwie słów kilka. Prasowy grzech zaniechania?; **Julian Skoek**, **Kamila Borkowska**, Pytajne zaimki przysłowne w strukturze rosyjskich i polskich wypowiedzeń pytających ze słowem pytajnym (badania eksperymentalne); Pamięć Pani Profesor Marii Dudzik; **Leszek Jazownik**, Polonista w szkole. Podstawy kształcenia nauczyciela polonisty, red. Anna Janus-Sitarz, Universitas, Kraków 2004; **Wiesława Troszczyńska-Nakonieczna**, **Marlena Puchowska-Florek**, **Marzena Chantsoulis**, **Ewa Skarbak-Oćwieja**, Diagnostyka zaburzeń komunikacji pochodzenia centralnego w fazie ostrej udaru mózgu w procesie kompleksowej neurorehabilitacji.

[Ze spisu treści]

Badź czujny

WOBEC WROGA NARODU

Nowy Budynek Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska przy ul. Szafrań.